

การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก
เหตุการณ์ธรณีพิบัติ (TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุกัญญา เจริญศรี

i 12 เม.ย. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2549

สุกัญญา เจริญศรี. (2549). การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่ง
อันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยว
ชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ. (กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รอง
ศาสตราจารย์ศิริวรรณ เล็รรัตน์.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อ
การท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และ
ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการ
พัฒนาและบูรณะฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์
ธรณีพิบัติ เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวกลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยอีกครั้งในอนาคต
อันใกล้

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลัง
ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ และพำนักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 404 คน โดยใช้
แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบ
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะใช้การทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธี LSD และหาค่าความสัมพันธ์
โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่มีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม อยู่ในระดับการ
รับรู้ดีมาก
2. นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่มีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม อยู่ในระดับดี
3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับดี
4. นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ อยู่ใน
ระดับสูง
5. แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

6. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 30 -39 ปี มีสถานภาพสมรสเป็นโสด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

7. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อการแนะนำผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวในอนาคตมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

7.1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

7.2 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

8. ปัจจัยแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตและในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวในอนาคต อยู่ในระดับต่ำ

9. นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. การศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

PERCEPTION AND TOURISM BEHAVIOR TREND IN 6 SOUTHERN PROVINCES OF ANDAMAN
COAST AFTER TSUNAMI DISASTER OF THAI TOURISTS IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT

BY

SUKANYA CHAROENSRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University

March 2006

Sukanya Charoensri. (2006). *Perception and Tourism Behavior Trend in 6 Southern Provinces of Andaman Coast after Tsunami Disaster of Thai Tourists in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A.(Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Sirivan Serirat.

Objective of the research is to study tourism perception, tourism motivation factor, future tourism behavior trend, acknowledgement and understanding of tsunami disaster which related to tourism behavior future trend including demographic factor affect to tourism behavior. Results of the research will be used as a guideline to improve and to develop tourism places in 6 southern provinces of Andaman coast which impacted from tsunami disaster. In addition to recover these interesting places back to be the important tourism places of Thailand again in the near future.

The samples are 404 Thai tourists who live in Bangkok and used to travel in 6 southern provinces of Andaman coast after tsunami disaster by using questionnaires as a tool to gather data and statistical tools used to analysis the data are percentage, mean and standard of deviation. T-test independent is used to perform differences analysis. In the case of finding statistical significantly difference a couple case testing by means of Least Significant Difference (LSD) is used to perform one-way analysis of variance and pair wise comparison. Pearson Product Moment Correlation Coefficient is used for relationship analysis. Results as followed;

1. Most of Thai tourists acknowledge about general term of tourism in good level of perception.
2. Most of Thai tourists have good level motivation to the tourism
3. Standards of living level of the tourist is high.
4. Most of Thai tourists have good knowledge and understanding in tsunami disaster.
5. Trend of most tourism behavior is high

6. Most of Thai tourists who feedback the questionnaires are single ladies between 30-39 years with bachelor degree education, average 10,000-20,000 baht/month income and most of them are working in private companies..

7. *Real perception of the tourism has low relation with tourism behavior trend in term of chance to recommendation to other people come to travel in the future.*

7.1 Real perception of the tourism in an area of tourism resources, services and other facilities have low relation with tourism behavior in term of future tourism behavior trend.

7.2 Real perception of the tourism in an area of tourism resources, services and other facilities has low relation with tourism behavior in term of chance to recommendation to other people come to travel in the future.

8. *Tourist motivation factors have low relation with tourism behavior trend in term of future tourism behavior trend and chances to recommendation to other people come to travel in the future.*

9. Tourist's different understanding of Tsunami can lead to different tourism behavior trend in term of future tourism behavior trend, affect to future trend of tourism behavior with statistical significant at the level of .01.

10. According to the demographic study in comparison to tourism behavior trend in 6 southern provinces of Andaman coast after Tsunami disaster of the Thai tourists in Bangkok metropolitan area, it is found that different age of the Thai tourists has an impact on tourism behavior in term of a different number of trip in the last 6 months with statistical significant at the level of .01.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก
เหตุการณ์ธรณีพิบัติ (TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

สุกัญญา เจริญศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

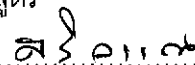
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดา
มันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ของ
สุกัญญา เจริญศรี จบนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

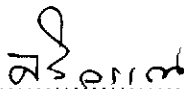
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

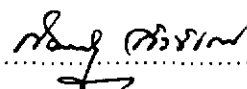
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ..... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง, อาจารย์ ดร. ศุภิญญา ญาณสมบุญ, อาจารย์ ดร. รัชพงษ์ วงศาโรจน์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านให้ความช่วยเหลือคำปรึกษา และข้อแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีด้วยความห่วงใย นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์เป็นสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างหาที่สุดมิได้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน และท่านอาจารย์เสาวลักษณ์ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือตลอดจนประสบการณ์ที่ดีที่ได้มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตากรุณาด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง ที่กรุณาเสียสละเวลา แรงกาย แรงใจ แรงสติปัญญา และกำลังทรัพย์ส่งเสียเลี้ยงดูข้าพเจ้าจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ อันเป็นที่รักทุกท่าน ทั้งในระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และที่ทำงาน ที่คอยห่วงใย ให้กำลังใจ ดูแลเอาใจใส่ และคอยช่วยเหลือเกื้อกูลในทุก ๆ ด้านตลอดเวลาที่ผ่านมา ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นพยายามจนประสบความสำเร็จในวันนี้

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับคณาจารย์ทุกท่าน บิดา มารดา บุคคลในครอบครัว เพื่อน ๆ และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ได้อบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณความดี และความอุตสาหะ มานะ อดทน อันเป็นพื้นฐานสำคัญทำให้เกิดผลสำเร็จในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้คงเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวไทยทุกท่าน เพื่อใช้ศึกษาหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจหรือการเดินทางท่องเที่ยวยังสถานที่ดังกล่าวในอนาคต

สุกัญญา เจริญศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานของการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้.....	12
การรับรู้คุณภาพการบริการหรือสินค้า.....	13
การรับรู้ของบุคคล.....	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว.....	16
ความหมายและทฤษฎีแรงจูงใจการท่องเที่ยว.....	16
ตัวแบบจำลองการจูงใจ.....	18
แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว.....	19
ธรรมชาติของแรงจูงใจ.....	19
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	20
- ความหมายของ “พฤติกรรม”.....	20
- องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	22
- พฤติกรรมของมนุษย์.....	25
- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม.....	26
- กระบวนการเกิดพฤติกรรม.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
- แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	29
ความหมายของการท่องเที่ยว.....	29
ความหมายของนักท่องเที่ยว.....	31
พฤติกรรมกรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว.....	32
สาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว.....	34
ประเภทและวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว.....	35
การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	37
ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว.....	39
- ปัจจัยภายใน.....	39
- ปัจจัยภายนอก.....	40
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว.....	43
- ปัจจัยส่วนบุคคล.....	43
- ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์.....	45
- ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว.....	46
แนวความคิดด้านสุขภาพจิต.....	50
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	51
ความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์ Tsunami.....	58
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน.....	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	92
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	96
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	96
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	99
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย.....	105
ความเที่ยงตรงของเนื้อหา.....	105
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	106
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
การกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	109

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	176
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และ วิธีการศึกษาค้นคว้า	181
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	187
อภิปรายผล	196
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	203
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	204
บรรณานุกรม	205
ภาคผนวก	207
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	211
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	217
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตสถานที่เก็บแบบสอบถาม.....	219
ภาคผนวก ง ภาพประกอบเกี่ยวกับคลื่นสึนามิในประเทศไทย.....	223
- ประมวลภาพการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิถล่มในไทยจากภาพถ่ายดาวเทียม..	224
- ประมวลภาพผลกระทบจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ (TSUNAMI)	
ถล่มใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน.....	227
- ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน.....	229
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	234

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
... กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	10
1 แสดงจำนวนตัวอย่าง และจำนวนตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล ในแต่ละกลุ่มการปกครอง.....	98
2 แสดงวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA).....	111
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	117
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ.....	118
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริการและอำนวยความสะดวก ความสะดวกต่าง ๆ เมื่อพิจารณารายข้อ.....	119
6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการปลอดภัยต่อ การเดินทางไปท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ.....	120
7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	121
8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	122
9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดงจำนวนและคำร้อยละ เกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	126
11 แสดงจำนวนและคำร้อยละ แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	127
12 แสดงจำนวนและคำร้อยละ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	128
13 แสดงจำนวนและคำร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	129
14 แสดงจัดกลุ่มใหม่จำนวนและคำร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวด้านอายุ...	132
15 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมี ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	134
16 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยว....	136
17 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ.....	138

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
18	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้เข้ามาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ.....	140
19	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ.....	143
20	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้เข้ามาท่องเที่ยวใน อนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ.....	145
21	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้ รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ.....	148

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้ รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ.....	150
23	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีผลต่อการ ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวในอนาคต	153
24	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีผลต่อการ ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำ ผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	155
25	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวในอนาคต.....	159
26	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำ ผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต.....	160

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	แสดงความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิ.....	162
28	แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ.....	164
29	แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ.....	166
30	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยจำแนกตามอายุ.....	167
31	แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	169
32	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
33	แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการท้องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท้องเที่ยวในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	172
34	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรม การท้องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท้องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยจำแนกตามอาชีพ.....	173
35	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท้องเที่ยวของ นักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท้องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท้องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท้องเที่ยว ในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้เข้ามาท้องเที่ยวในอนาคต.....	175
36	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	176

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงตำแหน่งประเทศที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ.....	1
2 แสดงบริเวณที่รับผลกระทบจากจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547	2
3 การรับรู้คุณภาพโดยรวม.....	13
4 ทางเลือกการประเมินคุณภาพ.....	15
5 แสดงตัวแบบจำลองการจูงใจอย่างง่ายของโมเวนและไมเนอร์.....	18
6 แสดงพฤติกรรมการตัดสินใจที่เกิดขึ้นของผู้บริโภค.....	23
7 แสดงแนวความคิดด้านสุขภาพจิต (Concept of mental health).....	50
8 แสดงโมเดลของความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ 2 มิติ (Two dimensional model of affective well-being)	50
9 แสดงลักษณะของคลื่น.....	59
10 การเกิดสึนามิ (ขยายสเกลในแนวตั้งและแนวนอน).....	60
11 สึนามิเคลื่อนเข้าใกล้ชายฝั่ง (ขยายสเกลในแนวตั้งและแนวนอน).....	60
12 แสดงความชันของคลื่น.....	61
13 แสดงความเร็วของคลื่น.....	62
14 การเคลื่อนที่ของเปลือกโลกที่เรียกว่า Subduction.....	63
15 โครงสร้างภายในของโลก.....	64
16 การเคลื่อนตัวของเพลต.....	65
17 กระบวนการธรณีแปรสัณฐาน.....	65
18 รอยต่อของเพลต.....	66
19 ขั้นตอนการเกิดคลื่นสึนามิ.....	67
20 ขนาดของคลื่นสึนามิ.....	67
21 ตำแหน่งศูนย์กลางการเกิดแผ่นดินไหว.....	68
22 ระบบแจ้งเตือน DART.....	69
23-31 อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา – หมู่เกาะพีพี ในจังหวัดกระบี่.....	73
32-34 อุทยานแห่งชาติเขานมเบญจา ในจังหวัดกระบี่.....	73
35-43 อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ในจังหวัดกระบี่.....	74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
44-49 อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา ในจังหวัดกระบี่.....	75
50-58 อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา ในจังหวัดกระบี่.....	76
59-83 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ในจังหวัดพังงา.....	77
84-86 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ในจังหวัดระนอง.....	79
87-91 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ในจังหวัดสตูล.....	80
92-100 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ในจังหวัดตรัง.....	81
101-118 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต.....	86
119-134 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอกาหลง จังหวัดภูเก็ต.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วันที่ 26 ธันวาคม 2547 เวลา 00:58:50 น. (UT) หรือเวลา 07:58:50 น. (ตามเวลาในประเทศไทย) ได้เกิดแผ่นดินไหวขนาด 8.9 ตามมาตราริคเตอร์ มีศูนย์กลางอยู่บริเวณที่นอกชายฝั่งตะวันตกทางตอนเหนือของหมู่เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย หรือที่ ละติจูด 3.4 องศาเหนือ ลองจิจูด 95.7 องศาตะวันออก จุดศูนย์กลางอยู่ลึก 10 กม. ลึกลงไปในแผ่นดิน ประมาณ 40 กิโลเมตร ห่างจากเมืองบันดาเอเชี ประมาณ 250 กม. และห่างจากกรุงเทพฯ 1260 กม. แผ่นดินไหวนี้เป็นแผ่นดินไหวที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของโลกในรอบ 100 ปีนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 และใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่แผ่นดินไหวอลาสกาในปี ค.ศ. 1964 เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดการสั่นสะเทือนรับรู้ได้ในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และในหลายจังหวัดของประเทศไทยโดยเฉพาะตึกสูงบริเวณกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ เชียงราย สงขลา และภูเก็ต และส่งผลให้เกิดคลื่นได้นำขนาดใหญ่ที่เรียกว่า Tsunami (สึนามิ) ถล่มพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันจังหวัดท่องเที่ยวทางภาคใต้ของประเทศไทย, หมู่เกาะอาเงะห์ อินโดนีเซีย, มาเลเซีย, ศรีลังกา, อินเดีย, บังกลาเทศ, หมู่เกาะนิโคบา, หมู่เกาะมัลดีฟส์, พม่า รวมถึงโซมาเลีย, เนปาล, แทนซาเนีย และหมู่เกาะซีเชล ในทวีปแอฟริกา ก็ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ที่พัดไปถึงด้วย โดยเกิดคลื่นสึนามิสูงประมาณ 6 เมตร พัดเข้าชายฝั่งทะเล ทำให้มีผู้เสียชีวิตนับพันและมีผู้บาดเจ็บเป็นจำนวนมากใน 6 จังหวัดภาคใต้ของไทย คือ จังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล

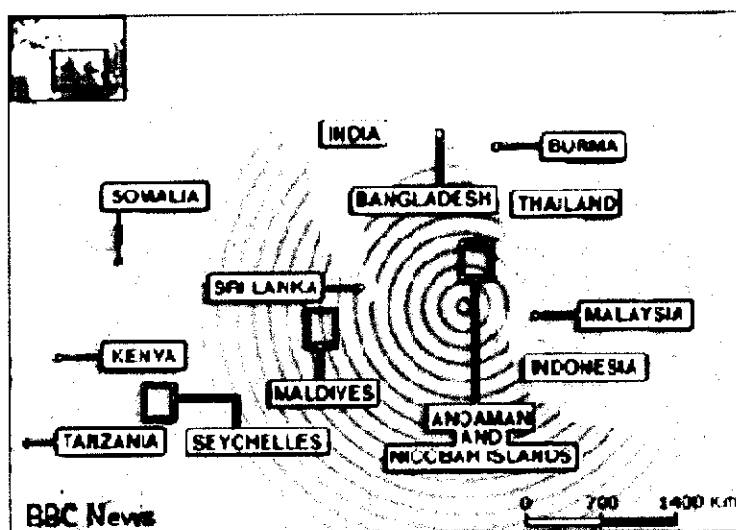

ภาพประกอบ 1 แสดงประเทศที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547

ที่มา : www.earthquake.usgs.go

เหตุการณ์ธรณีพิบัติจากแผ่นดินไหวของชายทะเลฝั่งอันดามัน จึงเปรียบเสมือนฝันร้ายของคนไทยทั้งประเทศ นอกจากจะสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะ 6 จังหวัด ของชายฝั่งอันดามัน ของไทยแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อจิตใจของคนไทยทั้งประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของไทย ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความกลัวไม่กล้ากลับมาท่องเที่ยวในบริเวณ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันนี้อีก สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ที่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว ที่อยู่ในบริเวณ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทำให้ขาดรายได้ เงินหมุนเวียนในการดำรงชีวิต และคลื่นสึนามิยังพัดพาน้ำ ดิน และทรายจากทะเล ทำความเสียหายกับอาคาร โรงแรมตามชายหาด และสถานที่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ การเกิดแผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิยังมีผลกระทบต่อสภาพภูมิประเทศด้วย เช่น พื้นที่ชายหาด, ร่องน้ำ, เกาะเล็ก ๆ, ป่าชายเลน เป็นต้น

พื้นที่ที่เสียหายอย่างรุนแรง ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต (ชายหาดอ่าวป่าตอง, อ่าวกะรน และอ่าวกะตะ), จังหวัดพังงา (บ้านเขาหลัก, บ้านน้ำเค็ม, บ้านบางละไอนะ) จังหวัดกระบี่ (เกาะพีพี)

ภาพประกอบ 2 แสดงบริเวณที่รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547

ที่มา : www.gistda.or.th

ผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติดังกล่าว สามารถสรุปข้อมูลความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2548 ครั้งที่ 6 จากกระทรวงมหาดไทย โดยศูนย์อำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิ ณ จังหวัดภูเก็ต)

พื้นที่ประสบภัยและความเสียหาย

พื้นที่ประสบภัยพิบัติ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันฝั่งตะวันตก 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล รวม 24 อำเภอ/กิ่งอำเภอ 83 ตำบล 332 หมู่บ้าน

1. ราษฎรได้รับความเดือดร้อน มีจำนวน 59,561 คน 14,266 ครอบครัว
2. จำนวนผู้เสียชีวิต บาดเจ็บ และสูญหาย
  - จำนวนผู้เสียชีวิต รวมจำนวน 5,393 คน (แยกเป็นคนไทยจำนวน 1,863 คน คนต่างประเทศจำนวน 1,948 คน ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นคนไทยหรือคนต่างประเทศอีกจำนวน 1,582 คน)
  - บาดเจ็บ รวมจำนวน 8,457 คน (แยกเป็นคนไทยจำนวน 6,065 คน คนต่างประเทศจำนวน 2,392 คน)
  - รับแจ้งสูญหาย รวมจำนวน 3,062 คน (แยกเป็นคนไทยจำนวน 2,059 คน คนต่างประเทศจำนวน 1,003 คน) (ได้ผ่านการตรวจสอบครั้งที่ 28 ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 โดยตัดรายชื่อแจ้งซ้ำ/ กลับภูมิลำเนาเดิม/ บาดเจ็บ/ เสียชีวิต/ พบตัวแล้ว)

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยตอนนี้ก็คือ จังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล จากการสำรวจพื้นที่ทั้งหมดในสภาพปัจจุบันหลายจังหวัด ส่วนใหญ่เกือบเปิดดำเนินการได้ปกติ ไม่ว่าจะเป็นอุทยานแห่งชาติ เกาะตะรุเตาจังหวัด สตูล อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง และอุทยานแห่งชาติเกาะลันตา หาดไร่เลย์ อำเภอพระนาง จังหวัดกระบี่ และบริเวณอีกหลายหาดของจังหวัด ภูเก็ต และ อำเภอพังงา เกาะปันหยี เขาพิงกัน ก็เปิดบริการได้ตามปกติปัจจุบันนักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่างเริ่มทยอยกลับเข้ามาท่องเที่ยวกันอีกครั้งหนึ่งถึงแม้เกิดเหตุการณ์อันเลวร้ายเกิดขึ้นในประเทศไทยเรา แต่นักท่องเที่ยวต่างชาติก็ไม่ค่อยกลัวกันซะเท่าไร เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติของธรรมชาติ เพราะที่ต่างประเทศก็มีเหตุการณ์ที่ร้ายแรงอย่างนี้เช่นเดียวกัน เลยถือว่าเป็นเรื่องปกติของนักท่องเที่ยวต่างชาติ แต่ นักท่องเที่ยวต้องใช้เวลาก่อนหนึ่งเพราะไม่เคยเจอเหตุการณ์อย่างนี้มาก่อนในชีวิต เลยทำให้นักท่องเที่ยวไทยรู้สึกหวาดกลัว และผนวกกับเหตุการณ์อย่างนี้ต้องช่วยกันเร่งประชาสัมพันธ์ในแง่บวกมากยิ่งขึ้น อย่าให้รู้สึกว่แต่ละสถานที่ท่องเที่ยวที่นั่นมันน่ากลัวและอันตรายไป แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด ก็คือ ความไม่ประมาท ต้องมีสิ่งเตือนภัยให้กับนักท่องเที่ยวอยู่เสมอและดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งคุณภาพของการบริการให้ดีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคนไทยด้วยกัน

องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็มีโครงการที่จัดการฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยจัดเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์การจัดระเบียบสิ่งก่อสร้างอาคารบ้านเรือน สถานประกอบการ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้มีการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ และเกิดการเติบโตทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การดำเนินการนี้เพื่อพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานต่อไป เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับโลกหรือ World Class Travel Destination ต่อไปอีกครั้งหนึ่ง

จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิถล่มในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือจังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2547 ในครั้งนี้ ซึ่งล้วนแต่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย ก่อให้เกิดความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งเกิดความไม่มั่นใจในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ดังกล่าวของนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในการที่จะศึกษาถึงการรับรู้จริงและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มพฤติกรรมทางการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ 6 จังหวัด ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางสำหรับกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการหรือเอกชน อาทิเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ กลุ่มบริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ ในการที่จะปรับปรุงและพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป เพื่อให้ชายทะเลฝั่งอันดามันของไทยกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งสำหรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในแถบทวีปเอเชียมากขึ้นในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย (Research goals)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้จริงที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรสระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่มีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้

ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร

6. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อุตสาหกรรมการ
การท่องเที่ยวในประเทศ และผู้ประกอบการเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
มีดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว
ภายในประเทศไทย เพื่อกระจายรายได้และช่วยกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจ
2. ผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ
การท่องเที่ยว นำไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว ให้สัมพันธ์
กับการรับรู้จริงและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและเป็นแนวทางสำหรับแหล่ง
ท่องเที่ยวอื่น ๆ ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
และเคยท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน คือ จังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และ
สตูล หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่พำนักอยู่ในเขต
กรุงเทพมหานครและไม่สามารถกำหนดจำนวนประชากรที่แน่นอนได้(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 :26)
จึงใช้การกำหนดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ
กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนขนาดกลุ่มตัวอย่าง 5%

จากการคำนวณข้างต้นกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง และสำรองไว้อีก 5% ของกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 19 ตัวอย่าง รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 404 ตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) ตามการแบ่งพื้นที่ กรุงเทพมหานครทั้งหมด 50 เขต แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร (วรชัย ทองไทย. 2544 : 7) ดังนี้

1.1 กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก

1.2 กลุ่มบูรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบางกะปิ และเขตคันนายาว

1.3 กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว

1.4 กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา

1.5 กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตหนองแขม

1.6 กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ และเขตหนองแขม

2. ใช้วิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) ในการเก็บข้อมูลตามสถานี่ขนส่งสายใต้, สนามบินดอนเมือง, บริษัททัวร์ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในแต่ละโซนของพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และบริเวณถนนข้าวสาร โดยใช้แบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้เป็นเครื่องมือในการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 404 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรต้น (Independent variables) ได้แก่

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

1.2 ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

1.3 ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว

2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์
  - 5.1 เพศ
    - 5.1.1 ชาย
    - 5.1.2 หญิง
  - 5.2 อายุ
    - 5.2.1 น้อยกว่า 20 ปี
    - 5.2.2 อายุ 20 – 29 ปี
    - 5.2.3 อายุ 30 – 39 ปี
    - 5.2.4 อายุ 40 – 49 ปี
    - 5.2.5 อายุ 50 - 59 ปี
    - 5.2.6 อายุ 60 ปีขึ้นไป
  - 5.3 สถานภาพสมรส
    - 5.3.1 โสด
    - 5.3.2 สมรส/อยู่ร่วมกัน
    - 5.3.3 หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่
  - 5.4 ระดับการศึกษา
    - 5.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
    - 5.4.2 ปริญญาตรี
    - 5.4.3 ปริญญาโทขึ้นไป
  - 5.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
    - 5.5.1 น้อยกว่า 10,000 บาท
    - 5.5.2 10,000 – 20,000 บาท
    - 5.5.3 20,001 – 30,000 บาท
    - 5.5.4 30,001 – 40,000 บาท

5.5.5 มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป

5.6 อาชีพ

5.6.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5.6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

5.6.3 เจ้าของกิจการส่วนตัว

5.6.4 นิสิต/นักศึกษา

5.6.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตัวแปรตาม (Dependent variables)

1. แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรม หรือกระบวนการในการดึงดูด และให้การต้อนรับที่อบอุ่นเปี่ยมไมตรีจิต แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเยือน (Mcintosh R. W.,1977) หรือการเดินทางจากที่อยู่ปกติไปยังที่อื่น เป็นการชั่วคราว อาจมีระยะเวลามากกว่า 24 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้นก็ได้ โดยความสมัครใจ และเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดที่มีใช้เพื่อเป็นประกอบอาชีพหรือหารายได้ หรือเพื่อการศึกษา

แหล่งท่องเที่ยว 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัดระนอง, จังหวัดพังงา, จังหวัดภูเก็ต, จังหวัดกระบี่, จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง แนวโน้มการกระทำต่าง ๆ หรือการตอบสนองที่บุคคลแสดงออกมาทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้ได้มาซึ่งความต้องการเดินทางท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการการตัดสินใจที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวที่หาดชะอำ ซึ่งในงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะแรงจูงใจที่เกิดจากเหตุผล ได้แก่ เพื่อพักผ่อน/พาครอบครัวมาพักผ่อน เพราะต้องการรู้จักเพื่อนใหม่ เพื่อเข้ากลุ่มกับนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน เพราะความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่ออบรมสัมมนา/ทำธุรกิจ เพราะชอบความเป็นธรรมชาติและความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติไทยที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยของตนไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อการพักผ่อน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดที่มีใช่เพื่อเป็นการหารายได้ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่พำนักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ค่าที่พัก, ค่าอาหารและเครื่องดื่ม, ค่าสินค้าและของที่ระลึก, ค่าเดินทาง, ค่าใช้บริการสถานที่ต่าง ๆ และค่าตอบแทนจากการได้รับบริการใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การเลือกรูปแบบการท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทาง การเลือกที่พัก การเลือกพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง บุคคลที่มีส่วนร่วมในการเดินทางท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการเดินทาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว กิจกรรมที่กระทำระหว่างท่องเที่ยว รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

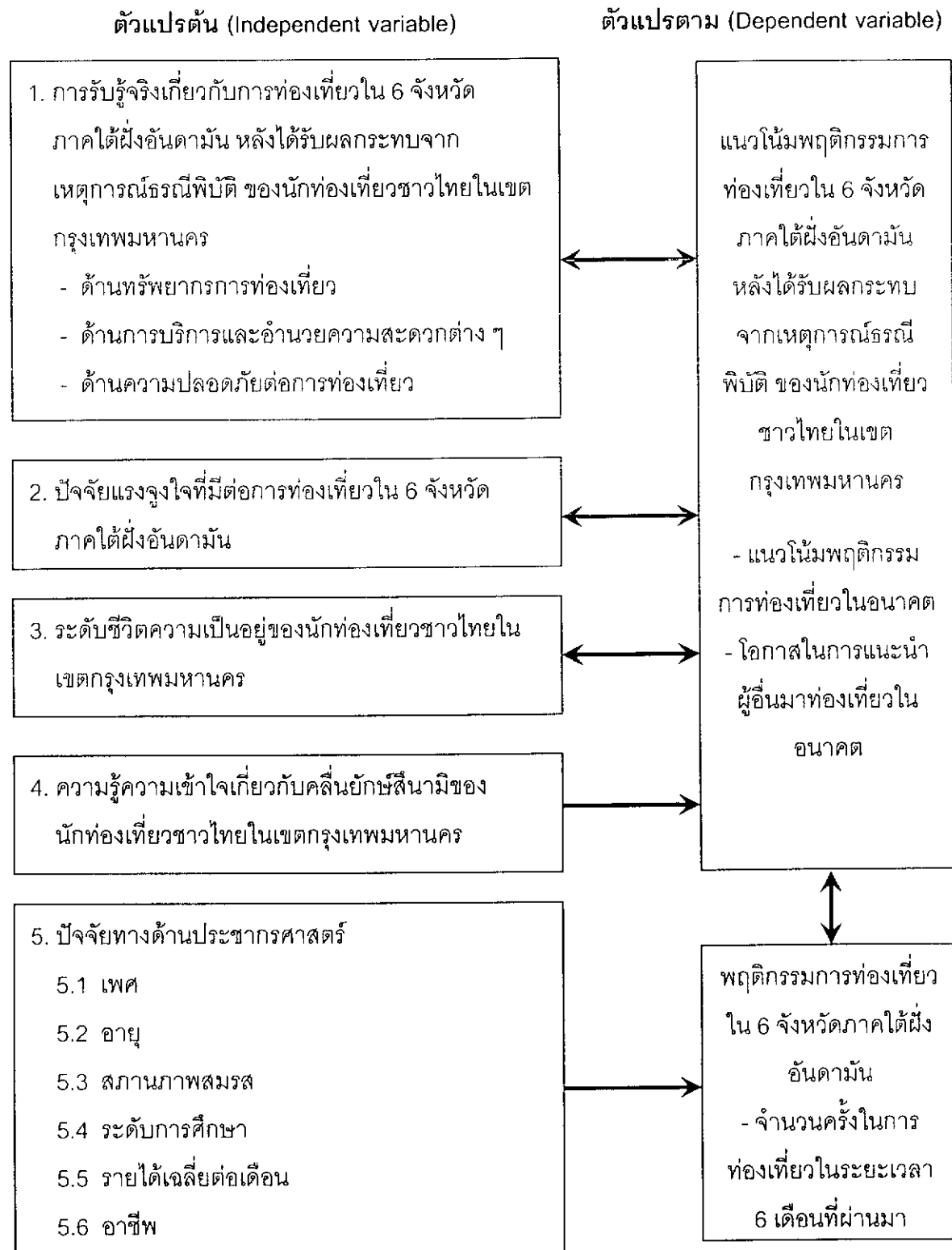
ธรณีพิบัติ (คลื่นยักษ์สึนามิ) ในที่นี้ หมายถึง การเกิดจากมีแนวมุดตัวหรือแนวชนกันของเปลือกโลกอยู่ใต้ท้องมหาสมุทรหรือท้องทะเลอันดามัน ได้มหาสมุทรอินเดีย ขณะเดียวกันแนวแยกของเปลือกโลกยังอยู่ในมหาสมุทรอินเดียด้วย แนวแยกนี้จะดันให้แผ่นเปลือกโลกอินโดออสเตรเลียชนกับแผ่นเปลือกโลกยูเรเชีย ส่งผลกระทบถึงจังหวัดที่อยู่ทางทิศตะวันตก อย่าง แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล ซึ่งจะรุนแรงในแถบจังหวัดที่อยู่ริมทะเลฝั่งอันดามัน

ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งนอกจากจะเป็นทั้งวัดคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขายให้นักท่องเที่ยว อาจจะกล่าวได้ว่าเป็น “สินค้า” ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถดึงดูดให้ “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา “ซื้อ” กันถึงที่ตั้งอยู่ของสินค้า

ระดับความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ หมายถึง ระดับของลักษณะความพึงพอใจที่มีความรู้สึกต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตัวนักท่องเที่ยวเอง

กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

จากการศึกษาเรื่อง "การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร" สามารถแสดงกรอบแนวความคิด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
5. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
6. พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การรับรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
4. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
5. ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว
7. แนวความคิดด้านสุขภาพจิต
8. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
9. ความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์ Tsunami
10. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นความเชื่อของลูกค้าในการพิจารณาถึงการบริการที่ได้รับจากประสบการณ์ของลูกค้าที่ผ่านมาในอดีต ซึ่ง แอนตันและแวนราอิจ (Antionides and Van Raaij, 1988) ได้กล่าวว่า บุคคลจะมีความแตกต่างกันในการรับรู้ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และสถานการณ์ของแต่ละบุคคล

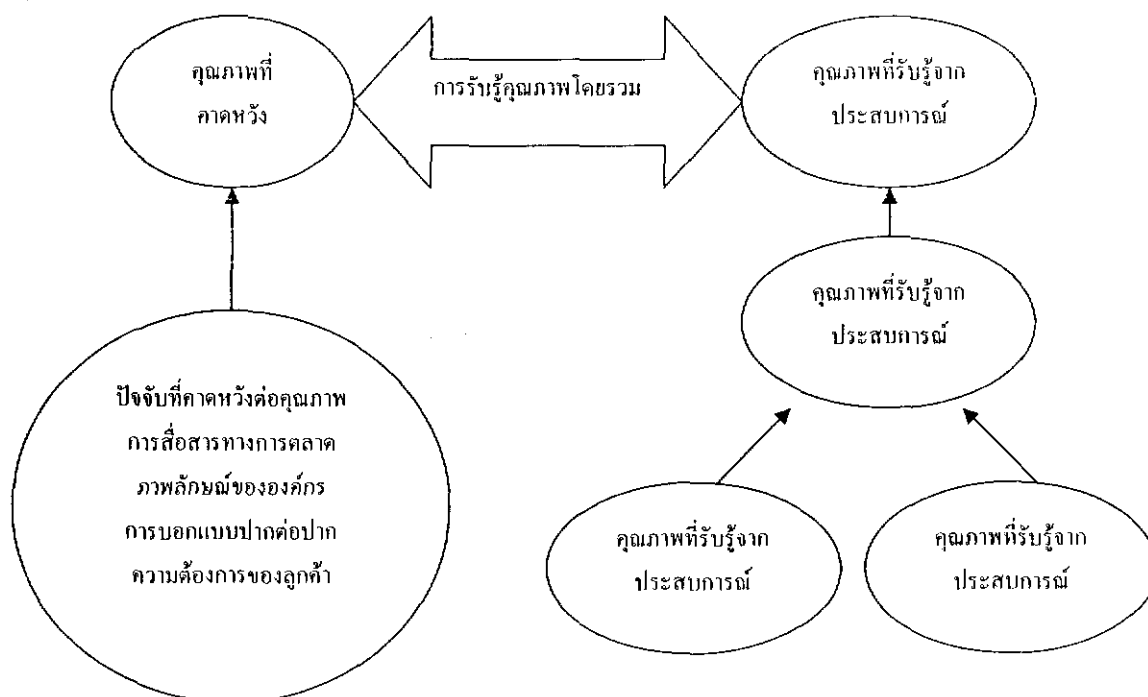
มอริสัน (Morison, 1996) ได้กล่าวว่า ลูกค้าได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การชิม การสัมผัส และการได้กลิ่นในการรับรู้ถึงการบริการและข้อมูลการส่งเสริมการขาย หรือบริการของธุรกิจซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะไม่ใช่เพียงแรงกระตุ้นต่อการซื้อหรือใช้บริการของลูกค้าเท่านั้น แต่จะเป็นการรับรู้ว่าการบริการหรือการใช้สินค้านั้น ๆ จะสร้างความพอใจตามความปรารถนาและความต้องการของลูกค้าด้วย

ชิฟแมนและคานุก (Shiffman and Kanuk, 1994:162) ได้กล่าวว่าการรับรู้ คือกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลเลือกสรร จัดระเบียบและตีความหมายสิ่งกระตุ้นออกมาเป็นภาพที่มีความหมายและเกิด

เป็นภาพรวมขึ้นมาโดยที่บุคคล 2 คน ได้รับสิ่งกระตุ้นอย่างเดียวกันและอยู่ภายใต้เงื่อนไขอย่างเดียวกัน แต่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกการรู้จักการตีความหมายของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับความจำเป็น (Needs) ค่านิยม (Values) และความคาดหวัง (Expectation) โดยที่ตัวแปรเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้ของบุคคล

การรับรู้คุณภาพการบริการหรือสินค้า

กรอนรูส (Gronroos, 1990) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพการบริการประกอบไปด้วย 2 ลักษณะคือ ลักษณะทางด้านเทคนิคหรือผลที่ได้และลักษณะตามหน้าที่หรือความสัมพันธ์ของกระบวนการ ดังแสดง ในภาพประกอบที่ 3 โดยที่คุณภาพด้านเทคนิคเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับผู้ให้บริการจะใช้เทคนิคอะไรที่จะทำให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้สินค้าหรือบริการเกิดความพอใจตามความต้องการพื้นฐาน การรับรู้คุณภาพที่ดีเกิดขึ้นเมื่อความคาดหวังของลูกค้าตรงกับการรับรู้ที่ได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ถ้าความคาดหวังของลูกค้าต่อการบริการหรือสินค้าไม่เป็นจริง การรับรู้ถึงคุณภาพโดยรวมจะต่ำ แต่ถ้าความคาดหวังของลูกค้าที่ตั้งไว้ตรงกับการรับรู้จริงคุณภาพในสินค้าหรือบริการนั้นจะสูง โดยที่ความคาดหวังต่อคุณภาพจะได้รับอิทธิพลจาก การสื่อสารการตลาด การสื่อสารแบบปากต่อปากภาพลักษณ์ขององค์กร และความต้องการของลูกค้าเอง ส่วนลักษณะตามหน้าที่จะเป็นการพิจารณาจากผู้ให้บริการจะอย่างไรให้การบริการดีเท่ากับการรับรู้จากประสบการณ์ของลูกค้าที่ผ่านมา

ภาพประกอบ 3 การรับรู้คุณภาพโดยรวม

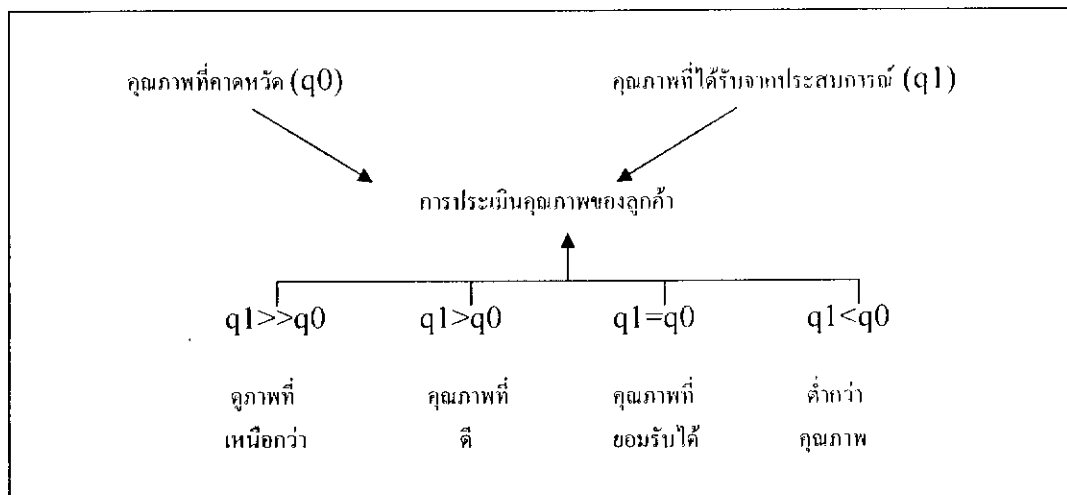
ที่มา : Gronroos, C. (1988) : Service Quality : The Six Criteria of Good Service Quality.

กรอนรูส (Gonroos, 1990) ได้กล่าวถึง เงื่อนไขของการรับรู้คุณภาพบริการที่ดีมี 6 ประการดังนี้

1. ความเป็นมืออาชีพและทักษะในการบริการ ลูกค้าจะรับรู้คุณภาพการบริการที่ดีได้เมื่อผู้ให้บริการมีความรู้ทักษะในการแก้ปัญหาอย่างมืออาชีพ
2. ทศนคติและพฤติกรรม เป็นความรู้สึกของลูกค้าที่มีต่อพนักงานบริการ พิจารณาเกี่ยวกับความเอาใจใส่ในการแก้ปัญหด้วยความเต็มใจโดยทันที
3. การเข้าถึงบริการง่ายและมีความยืดหยุ่น ลูกค้าจะพิจารณาจากผู้ให้บริการประกอบไปด้วย สถานที่ซึ่งปฏิบัติงาน ตัวพนักงาน และระบบการทำงานได้ถูกออกแบบให้ง่ายต่อการเข้าถึงบริการ รวมถึงมีการเตรียมปรับการบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า
4. ความไว้วางใจและความซื่อสัตย์ของผู้ให้บริการ ลูกค้าจะรู้ว่าเมื่อใดก็ตามที่มีการตกลงในการใช้บริการเกิดขึ้น สามารถที่จะไว้วางใจผู้ให้บริการได้โดยพนักงานจะทำตามสัญญาที่ตกลงไว้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ลูกค้าให้ความสนใจเป็นพิเศษ
5. การชดเชย เมื่อใดก็ตามที่ลูกค้ามีความรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติหรือไม่เป็นไปตามความคาดหวังผู้ให้บริการจะต้องแก้ไขให้เป็นไปตามความคาดหวังของลูกค้าอย่างทันที
6. ความมีชื่อเสียงของผู้ให้บริการ ลูกค้ามักเชื่อว่าการให้บริการของผู้ให้บริการสามารถเชื่อถือได้และเหมาะสมกับคุณค่าของเงินที่จ่ายไป

แอนชันและแวนราอิจ (Antioned and Van Raaij, 1988) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพเกิดจากความคาดหวังของลูกค้า สินค้าหรือการบริการจะมีคุณภาพสูงก็ต่อเมื่อความต้องการของลูกค้าตรงกับความคาดหวังที่ตั้งไว้ การรับรู้คุณภาพที่สูงต่อสินค้าหรือการบริการลูกค้าจะทำการพิจารณาจากความเหมาะสมของการใช้งาน ความคงทน ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความไว้วางใจ ความถี่ในการเสียดำ และบริการหรือสินค้าจะมีคุณภาพเมื่อลูกค้าได้ทำการเปรียบเทียบการรับรู้จริงกับความคาดหวังต่อสินค้าหรือบริการนั้น

สมิทและฮุสตัน (Smith and Huston, 1983) กล่าวว่า มีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในการประเมินคุณภาพสินค้าหรือบริการของลูกค้าหลังจากที่มีการใช้สินค้าหรือบริการจากผู้ให้บริการหรือผู้ขาย สินค้า 4 ประการ คือ ต่ำกว่าคุณภาพ คุณภาพที่ยอมรับได้ คุณภาพที่ดีและคุณภาพที่เหนือกว่า ซึ่งแสดงได้ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ทางเลือกการประเมินคุณภาพ

ที่มา: Smith, R. Huston, M.(1983):Script – Based Evaluation of Statistadation with Service:195

จากภาพประกอบ 4 สามารถแปลผลทางเลือกการประเมินคุณภาพของลูกค้าได้ดังนี้

1. ต่ำกว่าคุณภาพ แสดงถึงการรับรู้คุณภาพจากประสบการณ์ของลูกค้าน้อยกว่าความคาดหวังไว้ เป็นผลทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พอใจในสินค้าที่ได้รับ
2. คุณภาพที่ยอมรับได้ แสดงถึงลูกค้ารับรู้คุณภาพจากประสบการณ์ได้เท่ากับ ความคาดหวังไว้ ถ้าผู้ให้สินค้าต้องการทำให้ลูกค้ามีความสุขกับการใช้สินค้า คุณภาพที่ระดับนี้อาจจะไม่เพียงพอ
3. คุณภาพที่ดี แสดงถึงลูกค้ารับรู้คุณภาพจากประสบการณ์สูงกว่าความคาดหวังซึ่งเป็นผลให้ลูกค้าสนใจที่จะยังใช้สินค้านี้ต่อไป และมากกว่านั้นยังก่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากไปยังลูกค้ากลุ่มอื่น ๆ อีก
4. คุณภาพที่เหนือกว่า แสดงถึงการรับรู้คุณภาพจากประสบการณ์เกินกว่าความต้องการจริงของลูกค้า ซึ่งทำให้เกิดความประทับใจในบริการและยินยอมที่จะจ่ายแพงในการใช้บริการ

การรับรู้ของบุคคล

สิ่งเร้าที่บุคคลจะรับรู้ หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น

1. สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการความหิว ความกระหาย ความรู้สึก และความคิด เป็นต้น
2. สิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกในร่างกายใน

สภาวะแวดล้อมบุคคลได้แก่ วัตถุสิ่งของต่าง ๆ คน พืช สัตว์ สิ่งของ ตลอดจนความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมในสังคม และเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังนี้

2.1 อวัยวะสัมผัสและความรู้สึกสัมผัสของบุคคล คือ อวัยวะที่มีประสาทสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และกาย ถ้าส่วนใดบกพร่องหรือพิการก็ไม่สามารถรับสิ่งต่าง ๆ ได้

2.2 ลักษณะหรือสภาพของบุคคลขณะที่ได้รับรู้ที่สำคัญคือ ประสบการณ์เดิม และความเอาใจใส่ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทสัมผัส อย่างไรก็ตามความเอาใจใส่ของบุคคลยังขึ้นอยู่กับความพร้อมของสภาพร่างกายของบุคคลในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งเร้าด้วย

การรับรู้ คือ ได้รับสิ่งกระตุ้นอย่างเดียวกันและอยู่ภายใต้เงื่อนไขอย่างเดียวกัน แต่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกการรับรู้การตีความหมายของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับความจำเป็น (Needs) ค่านิยม (Values) และความคาดหวัง (Expectation) โดยที่ตัวแปรเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้ของบุคคล ดังนั้นการศึกษาทฤษฎีการรับรู้จึงสามารถสรุปได้ว่าเป็นสิ่งแรกที่ทำให้รับทราบข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมหรือกระตุ้นก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงรูปแบบการรับรู้ต่าง ๆ และได้นำมาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามต่อไป

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว

(นิคม ประเมโท. 2542 : 28-61)

ความหมายแรงจูงใจการท่องเที่ยว

ความหมายของคำว่า "แรงจูงใจ" มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "แรงจูงใจ" ไว้ดังนี้

Walters.(1978:218) ได้ให้ความหมายของ คำว่า "แรงจูงใจ" ว่าหมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย

Loudon and Bitta (19887 : 368) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจว่า หมายถึง สภาวะที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่เป็นพลังทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะแวดล้อม

เลวี วงษ์มณฑา (2542 : 54) ให้ความหมายของคำว่า "แรงจูงใจ" หมายถึง พลังกระตุ้น (Drive) ของแต่ละบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้แต่ละบุคคลเกิดการปฏิบัติซึ่งกระตุ้นให้แต่ละบุคคลเกิดการปฏิบัติ พลังกระตุ้นจะประกอบด้วย พลังความตึงเครียดซึ่งเกิดจากผลของความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการของบุคคลทั้งที่รู้สึกตัว และจิตใต้สำนึกพยายามจะลดความตึงเครียดโดยใช้พฤติกรรมที่คาดว่าจะสนองความต้องการของตัวเอง ทำให้ผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียด

Hoyer and MacInnis (1998 : 160) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สภาวะภายในของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นเพื่อผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มุ่งหวัง การจูงใจประกอบด้วย แรงขับ ตัวกระตุ้น ความปรารถนา หรือความต้องการอยากได้ เป็นจุดเริ่มต้นที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวภายในร่างกาย อย่างมีลำดับขั้นตอนนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543 : 308) กล่าวว่า การจูงใจหมายถึง การกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ดารา ทีปะปาล (2542) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันภายในบุคคล อันเกิดจากกลไกภายในร่างกายที่ได้รับการกระตุ้นจนกลายเป็นเหตุจูงใจให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมา โดยมีทิศทางมุ่งไปสู่เป้าหมาย

มนุษย์เราจะมีปัจจัยแรงจูงใจต่าง ๆ ที่ไปกระตุ้นให้เกิดความต้องการอยากเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งแรงจูงใจการท่องเที่ยวดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เข้ามากระตุ้น หรือเกิดจากพฤติกรรมความต้องการส่วนตัว หรืออาจเกิดจากทั้งสองประการร่วมกัน ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ มักจะมีความหลากหลาย จึงนำเอาทฤษฎีของนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมานำเสนอ ดังนี้

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542 : 36-39) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Motivation) ว่ามาจากข้อสมมติฐานดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุดถ้าความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ โดยที่ไม่มีที่สิ้นสุด ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย
2. ความต้องการของมนุษย์มีการเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงจะถูกเรียกร้องให้ตอบสนองทันที
3. มนุษย์จะแสวงหาความต้องการที่สำคัญที่สุด หรือมากกว่าก่อน และจะสนใจความต้องการที่มีความสำคัญรองลงมาในลำดับต่อไป

ทฤษฎีของคอสเตอร์ (Koster's Theory) (Burke and Resnick. 1991 : 117) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจพื้นฐาน 3 ประการ ที่ทำให้คนเดินทางท่องเที่ยว คือ

1. ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชดเชยเวลาที่สูญเสียไปจากการทำงาน
2. ความต้องการที่เรียนรู้หรือความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน
3. ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ จากการที่ได้เดินทางท่องเที่ยว

ทฤษฎีการจูงใจของ แม็คไกร์ (McGuire)

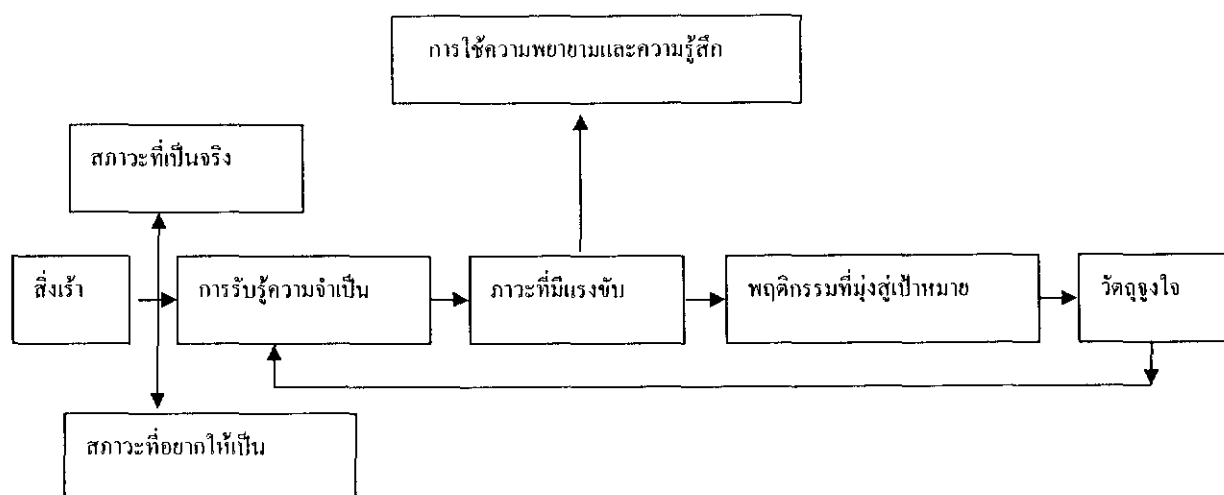
แม็คไกร์ (McGuire) ได้พัฒนาระบบจำแนกประเภทของแรงจูงใจที่มีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่าของมาสโลว์ แรงจูงใจด้านจิตวิทยาของแม็คไกร์ที่นำมาใช้ในทางการตลาดและที่สำคัญมีดังนี้

1. ความต้องการความสอดคล้อง
2. ความต้องการทราบเหตุผลที่เป็นมาของสิ่งต่างๆ
3. ความต้องการที่จะสามารถจำแนกสิ่งต่างๆ
4. ความต้องการที่จะสามารถบอกความหมายโดยนัยได้
5. ความต้องการมีอิสรภาพ หรือการปกครองตนเอง
6. ความต้องการสิ่งแปลกใหม่
7. ความต้องการแสดงตนเองให้ประจักษ์
8. ความต้องการเพื่อปกป้องตนเอง
9. ความต้องการได้รับการเสริมแรง
10. ความต้องการความรักความผูกพัน
11. ความต้องการยึดถือบุคคลอื่นที่ชื่นชอบเป็นต้นแบบ

ตัวแบบจำลองการจูงใจ

1. ตัวแบบจำลองการจูงใจของโมเวนและไมเนอร์

เวนและไมเนอร์ (1998 : 161-162) กล่าวว่า การจูงใจเกิดขึ้นโดยเริ่มจาก การเกิดสิ่งเร้าซึ่งสิ่งเร้าอาจเกิดจากภายในของผู้บริโภคเอง หรือเกิดจากภายนอกของผู้บริโภคจนทำให้รับรู้ถึงความจำเป็น และเป็นเหตุทำให้ผู้บริโภคมีความรู้สึก ว่า สภาวะที่เป็นจริงที่ตนมีอยู่ กับที่พึงปรารถนาอยากให้เป็นมีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดเป็นแรงขับที่มีอิทธิพลผลักดันให้ผู้บริโภคแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย ดังแสดงในภาพประกอบ

ภาพประกอบ 5 แสดงตัวแบบจำลองการจูงใจอย่างง่ายของโมเวนและไมเนอร์

ที่มา : ดารา ทีปะปาล . 2542 : 76 ; อ้างจาก John C. Mowen and Michale Minor. 1998 : 161

แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว (Tourism Motivation)

แมคอินทอช และ โกลด์เนอร์ (ชาตียาย เทพแบ่ง. 2538 : 26 : อ้างอิงจาก McIntosh and Goeldner 1986 : 124-125) แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ตามปกตินักท่องเที่ยวจะเดินทางหรือไม่ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ (Motivation) ที่สำคัญดังนี้คือ

1. สิ่งจูงใจทางกายภาพ (Physical Motivation) ได้แก่ สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับการพักผ่อนร่างกาย จิตใจ
2. สิ่งจูงใจทางวัฒนธรรม (Cultural Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่จะได้รู้จักผู้อื่น เช่นเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ และศาสนา
3. สิ่งจูงใจระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่จะได้พบคนใหม่ๆ
4. สิ่งจูงใจทางด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Status and Prestige Motivation) ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเองและแสดงความสำคัญของตนเอง เช่น การเดินทางทำธุรกิจ การประชุมการศึกษา

ธรรมชาติของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจของผู้บริโภค ธรรมชาติของแรงจูงใจ (Nature of Motive) ของมนุษย์ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542 : 54) ประกอบด้วย

1. แรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากความต้องการ (Based on needs) คือแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากความต้องการ ซึ่งความต้องการแบบนี้มีก็ได้ หรือไม่มีก็ได้ ซึ่งไม่จัดเป็นแรงจูงใจ เมื่อไรที่ความต้องการมีความรุนแรงขึ้น จนเกิดความตึงเครียดและกลายเป็นแรงจูงใจขึ้นมา
2. แรงจูงใจเป็นความหงุดหงิด หรือความตึงเครียด (Frustration)
3. การมุ่งหมายความสำคัญไปที่เป้าหมาย (Goal-Directed) การพยายามที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีทิศทางที่แน่ชัด และทิศทางที่ว่ามันจะต้องมุ่งตรงเข้าสู่เป้าหมายของชีวิตเป็นการรวมพลัง
4. การรวบรวมความพยายาม (Muster Up all the Efforts) เมื่อมีความพยายามจะรวมพลัง รวมความพยายามต่างๆทั้งหลายเพื่อจะบรรลุเป้าหมาย ที่เราต้องการจะแก้ไขให้ได้

ปัจจัยแรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมการแสดงออก หรือมีการกระทำเพื่อสนองแรงจูงใจ เช่นเมื่อเกิดแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวก็จะทำให้นักบุคคลเกิดพฤติกรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ที่ต้องการเพื่อตอบสนองแรงจูงใจนั้น ดังนั้นการศึกษาทฤษฎีปัจจัยแรงจูงใจ จึงสามารถสรุปได้ว่าการที่นักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวได้นั้นเกิดจาก

มูลเหตุจูงใจหรือสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางทอ้งเที้ยว ถ้าผู้ประกอบการได้นำผลการวิจัยนี้ไปปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและพฤติกรรมของนักทอ้งเที้ยวจะมีประโยชน์ต่อธุรกิจ และนำรายได้มาสู่การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง และทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ และได้นำมาเป็นตัวแปรตามส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามต่อไป

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของ "พฤติกรรม"

นักวิชาการไทยและต่างประเทศหลายท่านได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับความหมายของคำว่า "พฤติกรรม (Behavior)" ไว้มากมาย ดังนี้

Schiffman and Kanuk.(2000 : 5) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา

American Marketing Association : AMA (1990 : 5) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำซึ่งส่งผลต่อกันและกันตลอดเวลาของความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรม และเหตุการณ์ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้กระทำขึ้นในเรื่องของการแลกเปลี่ยนสำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์

Jame F. Engle (1990 : 3) พฤติกรรมหมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาซึ่งการบริโภค และการใช้จ่ายใช้สอยซึ่งสินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังการกระทำดังกล่าวด้วย

Kotler (2000 : 160) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ผู้บริโภคทั้งที่เป็นส่วนบุคคล กลุ่ม และองค์กรนั้น เลือกซื้อ ใช้ และไม่ชอบสินค้า บริการ ความคิด หรือประสบการณ์ที่สร้างความพึงพอใจตามความต้องการและปรารถนาของตนได้อย่างไร

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2539 : 5) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆของการตัดสินใจ ซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่าง ๆ เหล่านั้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2521 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสิ่งมีชีวิตและบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้ หรือใช้เครื่องมือทดลองได้ เช่น การหัวเราะ การร้องไห้ การกิน การเล่น หรือการนอน เป็นต้น ซึ่งอาการกระทำทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของสิ่งที่เราเรียกว่า "พฤติกรรม"

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความสนใจ เป็นต้น

ชุดา จิตพิทักษ์ (2525 : 2) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” ไว้ว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้น ไม่ได้หมายถึงเฉพาะสิ่งที่ปรากฏออกมาข้างนอกเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในของบุคคลซึ่งบุคคลภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น ทศนคติหรือเจตคติที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุที่กำหนดพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2532 : 92) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรม คือ กริยา อากาโรบทยา ทลีลา ท่าทาง ความประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาททางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส ฆานสัมผัส ชิวหาสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

วิมล หรยางกูล (2526 : 35) กล่าวถึงพฤติกรรมมนุษย์ว่า มนุษย์มีพฤติกรรมทางจิตหรือ พฤติกรรมภายใน ควบคู่กับพฤติกรรมภายนอก มนุษย์มีความรู้สึกในการสัมผัส มีการรับรู้ มีการเรียนรู้ มีการจำ มีการคิด มีการตัดสินใจ รวมทั้งเกิดอารมณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมทางจิตเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในสภาพแวดล้อมที่เป็นพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมทางจิตของมนุษย์อาจเกี่ยวข้องโดยตรงกับมนุษย์ด้วยกันแต่ด้วยเหตุผลที่ว่าสังคมมนุษย์ย่อมต้องเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

พฤติกรรมเป็นกิจกรรมต่างๆ ซึ่งบุคคลแสดงออกโดยผู้อื่นอาจเห็นได้ เช่น การเดิน การยิ้ม หรือผู้อื่นอาจเห็นได้ยากต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การเต้นของหัวใจ พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกนั้น มีผลจากการเลือกปฏิกิริยาตอบสนองที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดตามสถานการณ์นั้น ๆ

(นิยะดา ชุนหวงศ์ และนินนาท โอฟารวรุฒิ, 2520 : 78)

จากความหมายข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองที่บุคคลนั้นแสดงออกมา โดยอาจทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้ หรือสามารถตรวจสอบได้โดยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบพฤติกรรม ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมในความหมายเกี่ยวกับการกระทำของนักท่องเที่ยวที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยว การทำกิจกรรมทางทะเล พฤติกรรมการใช้จ่าย เป็นต้น

องค์ประกอบของพฤติกรรม

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่สิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's decision)

จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้มีอยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนองสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจทำให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยา ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ สิ่งกระตุ้น (Stimulus) อาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยา ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอก ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) ประกอบด้วย

1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการ

1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาจากลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution หรือ Place) เช่นการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคซึ่งถือว่าการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณาสม่ำเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

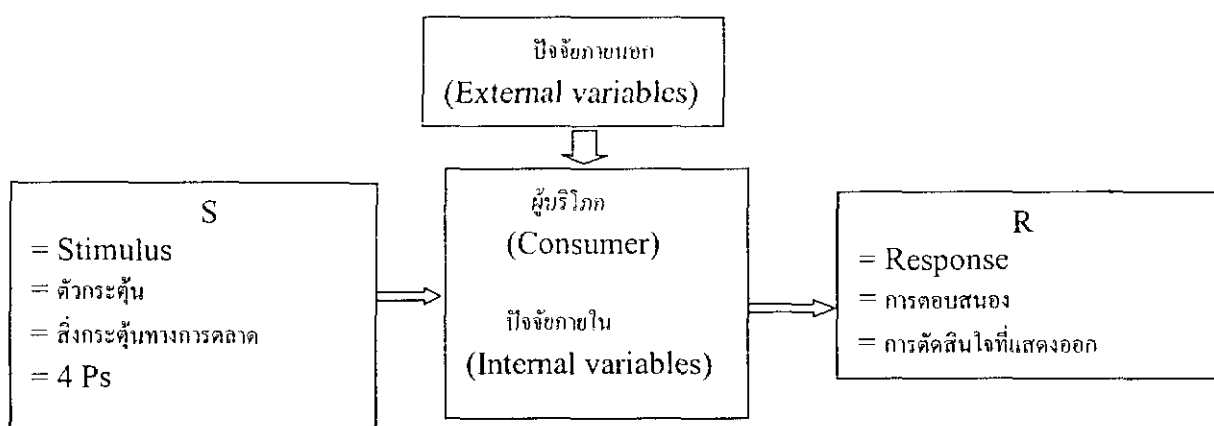
1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การซึ่งองค์การควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่นภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภคเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ ด้านฟากถนนเงินอัตโนมัติสามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and Political) เช่น กฎหมายเพิ่มลดภาษีของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง จะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในงานเทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าสำหรับใช้ในชวเทศกาลเท่านั้น

ภาพประกอบ 6 แสดงพฤติกรรม การตัดสินใจที่เกิดขึ้นของผู้บริโภค

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2543:66

คอนบาช (Conbach.1972 :14) ได้แบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรมเป็น 7 ประเภท คือ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม คนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างทำให้เกิดความพอใจ หรือตอบสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถบรรลุความต้องการได้

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งคนเราไม่สามารถกระทำการเพื่อตอบสนองความต้องการทุกอย่างได้ เพราะความต้องการบางอย่างก็อยู่เหนือความสามารถของตน

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป ต้องมีการพิจารณาสถานการณ์ให้ดีก่อน แล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีการที่คิดว่าจะทำให้เกิดความพึงพอใจได้สูงสุด

5. การตอบสนอง (Response) เป็นการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการโดยวิธีการที่ได้รับการเลือกแล้วจากการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะเป็นไปตามที่คาดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความหมาย(Contradict) ก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) หากคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบกับความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) หากเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ ก็แสดงว่าผิดหวัง ในกรณีนี้เขาอาจต้องย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองเสียใหม่ก็ได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นเพราะองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้พฤติกรรมคนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการ หรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลาาน จึงจะสามารถบรรลุผลตามความต้องการ หรือวัตถุประสงค์บางอย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะต้องเลือกสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อน และสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรม เพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเขา

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป จะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะได้ความพอใจมากที่สุด

5. การตอบสนอง (Response) เป็นการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้ว ย่อมได้รับผลกระทบนั้น ผลที่ได้อาจตามที่คิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหมาย (Contradict)

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) หากคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้ เขาอาจจะย้อนกลับไป แปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

นักมานุษยวิทยาได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับพลังที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ไว้ดังนี้
(ประจวบ อินอืด : 1-2)

มนุษย์แต่ละคนมีแรงขับและพลังที่จะประพฤติปฏิบัติเพื่อความอยู่รอดและมั่นคงแห่งชีวิต อันเป็นความจำเป็นพื้นฐานของสัตว์ทั้งหลาย

มนุษย์แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่หล่อหลอมรวมตัวจึงมักจะต้องปฏิบัติตามครรลองของ สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายส่วนตัว

พลังของสังคมที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนบ้าน

มนุษย์จะมีสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายที่เขามีต่อโลกรวมตัวออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งสามารถสืบไปถึงพลังภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ได้

ความจำเป็นเบื้องต้นของชีวิตมนุษย์ และประสบการณ์ได้หล่อหลอมให้เกิดเป็นรูปแบบของมนุษย์แต่ละคนที่เราเรียกว่า บุคลิกภาพ

แม้ว่ามนุษย์แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพของตนเองก็ตาม เมื่อมนุษย์รวมอยู่กันในกลุ่มเดียวกันมีผลประโยชน์ร่วมกันภายในสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน ก็ย่อมเกิดเป็นบุคลิกภาพของกลุ่มขึ้นได้ ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มด้วย

พฤติกรรมของมนุษย์

บุคคลอยู่ได้อิทธิพลของพลังของพลังต่าง ๆ มากมายซึ่งรวมกันเรียกว่า "พลังทางจิตวิทยา" ด้วยความเป็นมนุษย์ สิ่งแรกที่ทุกคนหลีกเลี่ยงไม่พ้นก็คือพลังของการจูงใจที่เกิดจากความต้องการเบื้องต้นหรือความต้องการที่เกี่ยวกับสรีระอันเป็นพลังที่เกิดมาจากภายในร่างกายของเราเอง แรงจูงใจที่เกิดจากพลังต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นในกาลเวลาปัจจุบันนี้เองอิทธิพลจากอดีตหรืออิทธิพลจากการคาดคะเนเกี่ยวกับอนาคตไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ถ้าพิจารณาในแง่ที่เพียงแต่เพียงจะเห็นได้ว่ามนุษย์ก็ไม่ต่างไปจากสัตว์ชั้นที่ต่ำกว่ามากนัก แต่มนุษย์มิได้เป็นเช่นนั้น การดำรงชีวิตของมนุษย์เกี่ยวกับอดีตและอนาคตด้วย มนุษย์มีความสามารถในการหวนระลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สิ่งที่เขานึกได้นั้นเองที่กลับมาจะมีอิทธิพลต่อตัวเขาในปัจจุบันในรูปแบบของ

1. แบบของพฤติกรรมที่บุคคลเคยเรียนรู้มาก่อนแล้ว
2. วิธีการคิดที่จะก่อพฤติกรรมที่บุคคลให้อยู่ซึ่งเกิดขึ้นมาในขณะนั้น

นอกจากนั้นผลของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่บุคคลสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ก็มีอิทธิพล

(ก) พฤติกรรมและ

(ข) วิธีการคิดที่จะก่อพฤติกรรมของผู้บริโภคด้วยเช่นกัน

อิทธิพลอันเกิดจากอดีตและอนาคต ดังกล่าวนี้นักจะเป็นไปในสภาพที่ตัวผู้บริโภคเองก็มิใคร่จะรู้ตัวเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นได้ว่าพลังทางจิตวิทยาเป็น "พลังภายใน" ที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้บริโภค พลังดังกล่าวไม่ได้เป็นพลังชนิดเดียวเท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ทั้งนี้เพราะบุคคลตกอยู่ใต้อิทธิพลอันใหญ่หลวงของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาททางสังคมอื่น บทบาทของสิ่งแวดล้อมทางสังคมนี้อาจจะอธิบายได้โดยสังเขปดังนี้

ประการแรก บุคคลอื่นทำหน้าที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนโดยการผลิตสินค้า และใช้สินค้าเหมือนกับเรา นอกจากนั้นยังให้สนับสนุนเราโดยการแสดงความรักความพอใจในตัวเราด้วย

ประการที่สอง บุคคลอื่นทำหน้าที่ในการสร้างข้อจำกัดพฤติกรรมของเรา บุคคลมักจะไม่มียศระในการกระทำสิ่งใดมากนัก สิ่งที่จะมาจำกัดอิสรภาพในการกระทำก็คือกฎเกณฑ์ทางสังคม ข้อจำกัดบางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมจึงถูกนำไปตราเป็นกฎหมาย ข้อจำกัดบางอย่างก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความมีประสิทธิภาพของกลุ่มต่างๆ ในสังคมจึงถูกนำมากำหนดเป็นบรรทัดฐานทางสังคมหรือแบบของพฤติกรรมที่ทางสังคมยอมรับกัน

พอจะสรุปในขั้นนี้ได้ว่าบุคคลต้องมีการปรับตัวเองให้เข้ากับพลังทางจิตวิทยาในตัวเขาเองเพื่อสร้างแบบพฤติกรรมที่เป็นของตัวเองขึ้น จากนั้นก็เตรียมพร้อมที่จะปรับแบบของพฤติกรรม ดังกล่าวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา (ปริญา ลักษิตานนท์ 2536 : 19-20)

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

แนนซี ชวาทซ์ (Nancy E. Schwartz) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตัวในรูปแบบ 4 ประการ (สุรีย์ จันทน์โมลี . 2526 : 37-47)

1. ทักษะเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะ และมีผลต่อการปฏิบัติ
2. ความรู้และทักษะมีความสัมพันธ์กันทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา
3. ความรู้และทักษะต่างทำให้เกิดการปฏิบัติได้โดยที่ความรู้ และทักษะไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน
4. ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

ซิมบาโด และ เอ็มบีเซน (Zimbardo and Ebbesen, London. 1977 : 49) ได้สรุปว่า ทักษะคือสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่งของคนเราจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ของผู้นั้น คือถ้าผู้ใดมีความรู้ดี ทักษะดีต่อสิ่งนั้นก็มักจะดีตามไปด้วย เมื่อมีทักษะดีแล้วก็มีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ผู้นั้นแสดงพฤติกรรมไปในทางที่ดี ดังนั้นความรู้ ทักษะและการแสดงพฤติกรรมจึงมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กระบวนการเกิดพฤติกรรม

Watson อ้างถึงใน สวอน สุทธิเลิศอรุณ (2525 : 23) ได้ให้แนวคิดว่า พฤติกรรมทุกอย่างย่อมมีสาเหตุ และการเกิดพฤติกรรมของบุคคล เกิดจากร่างกาย หรืออินทรีย์ที่ถูกสิ่งเร้า และการตอบสนองเกิดขึ้น ซึ่งสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ วัตถุสิ่งของ คน สัตว์ กิจกรรมอื่น เกิดจากวัตถุสิ่งของ คน สัตว์ รวมไปถึงสิ่งที่ป็นนามธรรม เช่น หลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เร้าให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม (External Stimulus) หากเป็นสิ่งแวดล้อมภายในร่างกายมนุษย์เอง เช่น การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ความหิว กระหาย กระทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม เราเรียกว่าสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้น เกิดกระบวนการทางพฤติกรรมเป็น 3 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่รับข่าวสารจากสภาพแวดล้อม โดยผ่านทางระบบประสาทสัมผัส กระบวนการจึงรวมความรู้สึกอยู่ด้วย
2. กระบวนการรู้ (Cognition) คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตที่รวบรวมการเรียนรู้ การจำ การคิด กระบวนการทางจิตดังกล่าวย่อมรวมถึงการพัฒนาด้วย กระบวนการรู้ จึงเป็นกระบวนการทางปัญญาพร้อมกันนั้น ในกระบวนการรับรู้และกระบวนการรู้นี้ เกิดการตอบสนองทางด้านอารมณ์ เกิดกระบวนการทางอารมณ์ (Affect) ทั้งกระบวนการรับรู้ กระบวนการรู้ และกระบวนการทางอารมณ์เป็นพฤติกรรมภายใน
3. กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพสิ่งแวดล้อม (Spatial Behavior) คือ กระบวนการที่บุคคลมี พฤติกรรมเกิดขึ้นในสภาพสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมผ่านการกระทำสังเกตได้จากภายนอกเป็นพฤติกรรมภายนอก

การวัดพฤติกรรม

พฤติกรรมของบุคคล มีทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน การที่จะศึกษาพฤติกรรมนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ถ้าเป็นพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออกมาให้บุคคลอื่นเห็นได้จะศึกษาได้ คือ การสังเกตโดยตรงและโดยอ้อม แต่ถ้าเป็นพฤติกรรมภายในไม่สามารถสังเกตได้ ต้องใช้วิธีทางอ้อมโดยการสัมภาษณ์ ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบ และการทดลองทั้งในห้องปฏิบัติการ และในชุมชน เพราะฉะนั้นเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมอาจทำได้โดยการสร้างเป็น

แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตประกอบการสัมภาษณ์ หรือใช้เครื่องมืออื่นประกอบ เช่น เครื่องวัดความดันโลหิต เครื่องฟังการเต้นของหัวใจ เป็นต้น

สมจิตต์ สุวรรณทัศน์ (2526 : 131-136) ได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาพฤติกรรม มี 2 วิธี คือ

1. การศึกษาพฤติกรรมโดยตรง ทำได้โดย

1.1 การสังเกตแบบให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว (Direct Observation) เช่น ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียน โดยบอกให้นักเรียนในชั้นได้ทราบว่าครูจะสังเกตดูว่าใครทำกิจกรรมอะไรบ้างในห้องเรียน การสังเกตแบบนี้ บางคนอาจไม่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงออกมาได้

1.2 การสังเกตแบบธรรมชาติ (Naturalistic Observation) คือ การที่บุคคลผู้ต้องการสังเกตพฤติกรรม ไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนพฤติกรรมของบุคคลผู้ถูกสังเกต และเป็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสังเกตไม่ทราบว่า ถูกสังเกตพฤติกรรม การสังเกตแบบนี้จะได้พฤติกรรมที่แท้จริงมาก และทำให้สามารถนำผลที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรม ในสถานที่ใกล้เคียงกันหรือเหมือนกัน ข้อจำกัดของวิธีสังเกตแบบธรรมชาติก็คือ ต้องใช้เวลามากจึงสังเกตพฤติกรรมที่ต้องการได้ และการสังเกตต้องทำเป็นเวลาดูติดต่อกันเป็นจำนวนหลายครั้ง พฤติกรรมบางอย่างอาจต้องใช้เวลาส่งเกตถึง 50 ปี หรือ 100 ปีก็ได้ สรุปการสังเกตพฤติกรรมทั้งที่ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ผู้สังเกตจะต้อง มีความละเอียด ต้องสังเกตให้เป็นระบบ และมีการบันทึก เมื่อสังเกตพฤติกรรมได้แล้ว นอกจากนั้นผู้สังเกตต้องไม่อคติต่อผู้ถูกสังเกตซึ่งจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

2. การศึกษาพฤติกรรมโดยอ้อม แบ่งออกได้เป็นหลายวิธี คือ

2.1 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาต้องการซักถามข้อมูลจากบุคคล หรือกลุ่มของบุคคล ซึ่งทำได้โดยการซักถามเผชิญหน้าโดยตรง หรือมีคนกลาง ทำหน้าที่ซักถามให้ก็ได้ เช่น ใช้ล่ามสัมภาษณ์คนที่พูดกันคนละภาษา การสัมภาษณ์เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การสัมภาษณ์โดยตรงทำได้โดยผู้สัมภาษณ์ซักถามผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นเรื่อง ๆ ตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้อีกประเภท คือ การสัมภาษณ์โดยทางอ้อมหรือไม่เป็นทางการ ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ทราบว่าผู้สัมภาษณ์ต้องการอะไร ผู้สัมภาษณ์จะพูดคุยไปเรื่อยๆ โดยสอดแทรกเรื่องที่จะสัมภาษณ์เมื่อมีโอกาส ซึ่งผู้ตอบจะไม่วิตว่าเป็นสิ่งที่คุณสัมภาษณ์เจาะจงที่จะทราบพฤติกรรม การสัมภาษณ์ทำให้ได้ข้อมูลมากมายแต่มีข้อจำกัด คือ บางเรื่องผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ต้องการเปิดเผย

2.2 การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเป็นจำนวนมาก และเป็นผู้ที่อ่านออกเขียนได้ หรือสอบถามกับบุคคลที่อยู่ห่างไกลอยู่กระจัดกระจายมาก

2.3 การสอบถาม พฤติกรรมในอดีตหรือต้องการทราบแนวโน้มพฤติกรรมในอนาคตได้ ข้อดีอีกประการหนึ่งคือ ผู้ถูกศึกษาสามารถที่

2.4 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปกปิดหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ยอมแสดงให้บุคคลอื่นทราบได้โดยวิธีอื่น ซึ่งผู้ถูกศึกษาแน่ใจว่าเป็นความลับและการใช้แบบสอบถามใช้ศึกษาเวลาใดก็ได้

2.5 การทดลอง เป็นการศึกษากฎพฤติกรรม โดยผู้ถูกศึกษาจะอยู่ในสภาพการควบคุมตามที่ผู้ศึกษาต้องการ โดยสภาพแท้จริงแล้วการควบคุมจะทำได้ในห้องทดลอง แต่ในชุมชน การศึกษาพฤติกรรมของชุมชนโดยควบคุมตัวแปรต่างๆ คงเป็นไปได้น้อยมาก การทดลองในห้องปฏิบัติการจะให้ข้อมูลมีขีดจำกัด ซึ่งบางครั้งอาจนำไปใช้ในสภาพความเป็นจริงได้ไม่เสมอไป แต่วิธีนี้มีประโยชน์มากในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลทางด้านการแพทย์

2.6 การทำบันทึก วิธีนี้ทำให้ทราบพฤติกรรมของบุคคล โดยให้บุคคลแต่ละคน บันทึกพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งอาจเป็นบันทึกพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งอาจเป็นบันทึกประจำวัน หรือศึกษาพฤติกรรมแต่ละประเภท เช่น พฤติกรรมการกิน พฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมทางสุขภาพ พฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จากแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมสรุปได้ว่า การรับรู้ และพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีความรู้ดี มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวตามไปด้วย และเมื่อทัศนคติดีแล้วก็จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวแสดงพฤติกรรมที่ดี ดังนั้น ความรับรู้ และพฤติกรรมจึงมีความสัมพันธ์กัน และทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ และได้นำมาเป็นตัวแปรตาม ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามต่อไป

4. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

คำว่า "การท่องเที่ยว" (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมิได้หมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ดังที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาค้นคว้า เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องกันนับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้นปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลกหากเทียบกับธุรกิจอื่นๆ ที่เป็นรายการเดี่ยวๆ (Single item) ด้วยกัน (วินิจ วีรยางกูร, 2533 : 1-2)

ความหมายของคำว่า การท่องเที่ยว จะประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการดังต่อไปนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ (Voluntary)

3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม ที่มีใช้เพื่อการประกอบอาชีพหรือเพื่อหารายได้

ในปี ค.ศ. 1963 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากคำว่านักท่องเที่ยว เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางดังกล่าวแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดคำจำกัดความของคำว่า นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) ให้เน้นคำที่กินความกว้างขวางขึ้นเพื่อ ให้เป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่จะสามารถใช้เปรียบเทียบซึ่งกันและ กันได้ต่อไปโดยการเสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำว่า "ผู้มาเยือน" (Visitors) แทนคำว่า "นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน" (Tourist) ซึ่งคำว่าผู้มาเยือนให้ความหมายถึงบุคคลที่เดินทางไปยังประเทศที่ ตนมิได้พักอาศัยอยู่เป็นประจำด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม ที่มีใช้ไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้

ดังนั้นคำว่า "ผู้มาเยือน" จึงหมายรวมถึงผู้เดินทาง 2 ประเภท คือ

1. นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพักอยู่ใน ประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมง ขึ้นไป และเดินทางมาเยือนเพื่อพักผ่อน พักผ่อน ทัดสนศึกษา ประกอบศาสนกิจ ร่วมการแข่งขันกีฬา ติดต่อธุรกิจ ร่วมการประชุมสัมมนา ฯลฯ เป็นต้น

2. นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Excursionists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวและอยู่ใน ประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

ประเทศไทยก็ได้ยึดถือคำจำกัดความที่ได้กำหนดขึ้นที่กรุงโรมนี้ เป็นหลักในการจัดนับ สถิติจำนวน "นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ" ซึ่งสรุปแล้วก็หมายถึงชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาใน ประเทศไทยและพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน หรือ 24 ชั่วโมง และไม่มากกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อ

1. มาท่องเที่ยวพักผ่อน มาเยี่ยมญาติหรือเพื่อมาพักผ่อน ฯลฯ
2. มาร่วมประชุมหรือเป็นตัวแทนของสมาคม ผู้แทนของศาสนา นักกีฬา นักแสดง ฯลฯ
3. มาเพื่อติดต่อธุรกิจ แต่ไม่ใช่ทำงานหารายได้
4. มาเที่ยวเรือเดินสมุทรที่แวะจอด ณ ท่าเรือ แม้ว่าจะแวะน้อยกว่า 1 คืน

พร้อมกันนี้ก็ได้อำหนดคำนิยามของ "นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน" (Domestic Tourist) ไว้ว่า คือคนไทยหรือคนต่างด้าว ที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยปกติ ของตนไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางอะไรก็ตามที่มีใช้ไปทำงานหารายได้ และ ระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน (หน่วยศึกษาในเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. 2533 : 19-20)

มล. ดุษฎี ชุมสาย (2527 : 41) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง เป็นความสัมพันธ์ เบ็ดเสร็จ และปรากฏการณ์ทั้งหลาย ทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพักอาศัยอยู่อย่างชั่วคราวของคนต่าง

ถิ่นที่พักอยู่ ทั้งนี้ มีเงื่อนไขมิใช่เป็นการตั้งหลักฐานเพื่อประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราวหรือถาวรทำให้เกิดผลกำไร

ชำนาญ ม่วงทับทิม (2527) กล่าวว่าเมื่อพิจารณาการท่องเที่ยวจากกรอบการมองในแง่บทบาทของการท่องเที่ยว อาจให้ความหมายของการท่องเที่ยวออกเป็น 2 นัย คือ

ประการแรก ความหมายของการเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยยกระดับรายได้และมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศให้สูงขึ้น และถือว่าการท่องเที่ยวเป็นสินค้าออกประเภทหนึ่งที่มีมองไม่เห็นตัว

ประการที่สอง เป็นการมองในความหมายของการเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณของความอยากรู้อยากเห็น

ในทางสังคมวิทยาการท่องเที่ยวนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นความสัมพันธ์ (Social relation) ระหว่างบุคคลซึ่งปกติไม่เคยพบกันมาก่อน
2. เป็นการเผชิญหน้ากัน ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (confrontation) ในกลุ่มชาติพันธุ์ วิถีชีวิต ภาษา ความแตกต่างกันในด้านเศรษฐกิจ ฯลฯ

3. พฤติกรรมของกลุ่มคนที่ต้องการผ่อนคลาย (release) จากความตึงเครียดทางเศรษฐกิจและสังคมในชีวิตประจำวัน

4. พฤติกรรมของคนต่างถิ่นที่ประสานกัน ระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ตนได้รับจากการดำรงชีวิตของคนต่างถิ่น ปัจจุบันได้มีนักวิชาการองค์การเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้พยายามที่จะให้คำนิยามของ "การท่องเที่ยว" โดยอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ กัน เช่น ยึดถือตามจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทาง ช่วงระยะเวลาของการเดินทางและลักษณะของการเดินทาง ว่าอะไรไม่ใช่หรือไม่ใช่การท่องเที่ยว แต่ยังไม่มีความหมายอันใดเป็นความหมายสากล หรือมาตรฐานที่เป็นข้อสรุปอันเป็นที่พอใจของทุกคน

ความหมายของนักท่องเที่ยว

เบอร์การ์ต และเมดิลค์ (Burkart and Medilk. 1985 : 319-321) ให้ความหมายนักท่องเที่ยว (Tourists) คือ ชนผู้เดินทางสู่จุดหมายนอกภูมิลำเนา โดยตั้งใจจะกลับภายใน 2-3 วัน 2-3 สัปดาห์ หรือ 2-3 เดือน นักท่องเที่ยวจำแนกได้เป็นหลายประเภท และหลายระดับ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทางหรือเป็นการเยือนและเกณฑ์อื่นๆ

นิคม จารุมณี (2535 : 85) กล่าวว่า นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้มาเยือนใด ๆ ที่พำนักรในประเทศที่มาจากถิ่นที่พำนักเกินกว่า 24 ชั่วโมง โดยมีจุดประสงค์ต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อธุรกิจ การประชุม สัมมนา ครอบครัว มิตรสหาย สุขภาพอนามัย วันหยุดพักผ่อนระหว่างการปฏิบัติหน้าที่การทำงานเพื่อการกีฬา เยี่ยมญาติ ศาสนกิจ การศึกษา และเพื่อความบันเทิง

กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป. : 71) ให้ความหมายว่านักท่องเที่ยว (Tourist) คือ ผู้เดินทางมายังพื้นที่หนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่เป็นการไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่บุคคลท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาหรือทำงานประจำหรือศึกษาอยู่ในพื้นที่นั้น ผู้เดินทางจะต้องพักแรมไม่น้อยกว่า 1 คืน (แต่ไม่เกิน 90 วัน) วัตถุประสงค์ในการเดินทางอาจเพื่อใช้เวลาว่าง (การนันทนาการ การพักผ่อนวันหยุด การรักษาสุขภาพ การศึกษาเรียนรู้ การศาสนา และการกีฬา) ธุรกิจ เยี่ยมญาติ การปฏิบัติหน้าที่ และการประชุม เป็นต้น

เพราะฉะนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปความหมาย นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนต่างถิ่นเกินกว่า 24 ชั่วโมง โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อกิจกรรมใดก็ตาม ที่มีใช่เป็นการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมหรือการแสดงออกของนักท่องเที่ยวย่อมมีความแตกต่างกัน เนื่องจากเกิดจากสาเหตุที่ต่างกัน เช่น การอบรมเลี้ยงดู ธรรมเนียม การศึกษา เพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา และประสบการณ์ชีวิต ฉะนั้น พฤติกรรมที่พบเห็นโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ มักจะมีพฤติกรรมดังนี้ (เดชา บุญล้ำ และคณะ, 2531 : 8-9)

1. การชมเมืองโบราณ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประเภทนี้ชอบที่จะนั่งรถชมเมือง หรือเดินทางชมเมือง หรือใช้ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถม้า รถสามล้อ เป็นการสัญจรไปตามเส้นทาง และผ่านบริเวณสำคัญๆ ของเมือง ระหว่างทางอาจมีการบรรยายถึงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิถีชีวิตของพลเมือง และสถานที่สำคัญของเมือง

2. การเข้าชมสถานที่สำคัญและสถานที่ที่น่าสนใจ สถานที่ที่นักท่องเที่ยวสนใจมากเป็นพิเศษมักเป็นสถาปัตยกรรมเชิงวัฒนธรรม บ้านบุคคลสำคัญในอดีต พิพิธภัณฑ์ สวนในลักษณะพิเศษ โรงงานผลิตภัณฑ์พื้นเมือง ฯลฯ โดยต้องมีการจัดเส้นทางเดินให้นักท่องเที่ยวเห็นได้ชัด โดยจัดขนาดให้เหมาะสมกับกลุ่ม พร้อมทั้งเตรียมบริเวณเพื่อความสะดวกแก่ผู้นำทางด้วย โดยทั่วไปแล้วมักจะมีร้านขายของที่ระลึกขายอยู่ในบริเวณสถานที่เหล่านั้น

3. การขึ้นที่สูงเพื่อชมเมือง อาจเป็นหอคอย เจดีย์สูง ตัวอย่างเช่น ภูเขาทอง พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม หรือภูเขาที่อยู่ในเมือง เช่น เขารัง จังหวัด ภูเก็ต ฯลฯ ความสะดวกในการเข้าชมจะอยู่กับการจัดสถานที่หรือการจัดรายการให้สถานที่นั้นๆ รับกลุ่มท่องเที่ยวได้มากพอ บางครั้งหากสถานที่มีความเหมาะสม อาจจัดเป็นร้านอาหารหรือจุดชมเมืองในเวลากลางวันได้ด้วย

4. การชมการละเล่นพื้นเมือง หรือชบวนในงานเทศกาล การจัดสถานที่น่าจะขึ้นอยู่กับรูปแบบและขนาดที่ต้องการของการละเล่น โดยการละเล่นนั้นๆ อาจเป็นการจัดถาวร หรือจัดขึ้นเป็นครั้ง

คราวก็ได้ เช่น เทศกาลลอยกระทง เทศกาลประกวดผลไม้ เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลการแข่งขันเรือ ฯลฯ ซึ่งจัดให้มีขึ้นตามเมืองต่างๆ หรือเทศกาลที่จัดให้มีขึ้นเฉพาะที่ เช่น เทศกาลหุ่นฟางนก จังหวัด ชัยนาท เทศกาลแห่สิงโต จังหวัด นครสวรรค์ เทศกาลนบพระเล่นเพลง จังหวัด กำแพงเพชร เป็นต้น

5. การจับจ่ายซื้อสิ่งของ ส่วนใหญ่เป็นการซื้อของที่ระลึกผลิตภัณฑ์พื้นเมืองต่างๆ อาจจัดรวมเป็นบริเวณขายอาหารและจับจ่ายซื้อสินค้าไปด้วยกัน เช่น กลุ่มร้านค้าบริเวณก่อนถึงทางเข้า จังหวัด เพชรบุรี ในท่าบาศร์ของจังหวัด เชียงใหม่ เป็นต้น

6. การนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวลักษณะนี้ มักเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย กิจกรรมที่ทำได้แก่ การซื้อรูปเทียนบูชา การไหว้พระปิดทอง การเสวยเชิมน้ำ การบริจาคเงิน การรดน้ำมนต์ การแก้บน และมักจบลงด้วยการจับจ่ายซื้อสิ่งของที่นำมาวางขายในบริเวณนั้นหรือใกล้เคียง

7. การแข่งขันกีฬาและดูกีฬา การท่องเที่ยวลักษณะนี้จะพบทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ชอบการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะการแข่งขันกอล์ฟ การแข่งเรือ และการชมการแข่งขันชกมวยไทยของชาวต่างประเทศ เพราะเป็นศิลปะการต่อสู้ที่แตกต่างจากของตน ตลอดจนการแข่งขันม้า เป็นต้น นักท่องเที่ยวเหล่านี้มักจะมีพฤติกรรมชอบการพนัน เป็นนักการทูต นักการเมือง นักธุรกิจ ฯลฯ เพราะมีรสนิยมและรายได้สูง ซึ่งเป็นการหวังผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ควรได้รับภายหลังอีกด้วย

8. การพนัน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวลักษณะนี้ มีจุดประสงค์เพื่อการพนันเป็นหลัก ซึ่งมักจะเดินทางไปยังต่างประเทศหรือบ่อนที่ได้รับอนุญาต และมีแรงจูงใจอื่น ๆ ที่เย้ายวนให้ท่องเที่ยวไป ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีฐานะการเงินดี และเป็นผู้ทรงอิทธิพลหรือประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมาย

9. การผจญภัย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวลักษณะนี้ มักจะเดินทางไปตามสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อแสดงออกถึงการเสี่ยงภัยและการผจญภัย เช่น ดึงพสุธา การปีนหน้าผาสูง เพื่อขึ้นไปปักธง การแล่นเรือแบบโลดโผน และการกระโดดหอคอย เป็นต้น

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมักจะเกิดจากสาเหตุที่ต่างกัน เพราะพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลายของแต่ละบุคคล ย่อมเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงภูมิหลัง ทิศทาง และเป้าหมายของการท่องเที่ยวที่มีทิศทางที่ต่างกัน นั้นหมายถึง ความสุขใจหรือความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวได้รับ อันเกิดจากพฤติกรรมหรือการกระทำที่เป็นเป้าหมายสูงสุดชีวิตก็อาจจะเป็นได้

สาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว

ในสภาพของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกลายเป็นสังคมวัตถุนิยมกันมากขึ้น ตลอดจนภาวะการแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของประชากร เพื่อความอยู่รอดของตนเองและสมาชิกในครอบครัวอย่างน่าวิตกขึ้นทุกวันนี้ ดังที่ นิคม จารุมณี (2536 : 33) อธิบายว่า นักท่องเที่ยวภายในประเทศเกือบทั้งหมดล้วนเป็นผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นสาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวจึงมีหลายประการ สามารถสรุปสาเหตุที่สำคัญได้ดังนี้

1. ความเครียดในการทำงาน จากการทำงานที่เคร่งเครียดตลอดเวลา ต้องใช้กำลังกายหรือกำลังความคิดเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้เอง ร่างกายจึงจำเป็นต้องการพักผ่อน เพื่อให้การทำงานในช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การหยุดงานในวันสิ้นสุดสัปดาห์ การปิดภาคเรียน หรือการหยุดพักผ่อนของข้าราชการ และคนงานทั่วไปจึงเป็นเรื่องที่สำคัญกับการใช้เวลาว่างที่ปรากฏในช่วงระยะเวลาดังกล่าว กิจกรรมการพักผ่อนของประชากรเหล่านั้นที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวจะไปใกล้หรือไกลจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาและศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล

2. รายได้ของประชากรดีขึ้น จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้คนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานและประดิษฐ์คิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งจะทำให้ประชากรมีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น และมีเวลาว่างเหลือพอที่จะมาใช้ในการพักผ่อน การที่ฐานะทางเศรษฐกิจของประชากรดีขึ้น จะมีผลส่งให้ประชากรมีความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อเป็นการพักผ่อนและหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตนเอง

3. ความสะดวกสบายทางด้านการคมนาคม การคมนาคมนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมกิจการท่องเที่ยวให้ปรากฏขึ้น ในสภาพปัจจุบัน การไปมาติดต่อกันระหว่างสถานที่ต่างๆ กระทำได้สะดวกและรวดเร็ว มีการตัดถนนหรือเส้นทางผ่านเข้าไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งทำให้การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาไม่มากนัก ประกอบกับการเดินทางที่สะดวก จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ประชากรอยากเข้าไปใช้บริการ และคนส่วนมากมีโอกาที่จะกระทำได้อย่างทั่วถึง

4. มีเวลาว่าง เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี จึงทำให้เครื่องมือเครื่องใช้ที่นำมาใช้ในการผลิตมีประสิทธิภาพ มีการนำเอาเครื่องมือและเครื่องจักรชนิดต่างๆ มาใช้งานแทนคน จึงทำให้การผลิตสินค้ากระทำได้อย่างรวดเร็ว อันเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้คนมีเวลาว่างมากขึ้น และมีเวลาว่างมากพอที่จะนำไปใช้แสวงหาความสุขทางด้านการท่องเที่ยวและอื่นๆ ได้ตามโอกาส และสภาพทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวย

5. จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น จากการที่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้สภาพชุมชนในเมืองเกิดสภาพแออัดยัดเยียด สภาพแวดล้อมในเมืองโดยทั่วไปเกิดมลภาวะ สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองมีจำกัด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประชากรที่พักอาศัยอยู่ในเมืองหาโอกาสในการเดินทางไปท่องเที่ยวในท้องถิ่นชนบทและเมืองต่างๆ แต่ในทางตรงกันข้ามจะมีประชาชนชาวชนบทบางส่วนเดินทางเข้ามาเที่ยวในเมือง ซึ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมมากมายน้อยน้อยใจมากขึ้นเช่นเดียวกัน และเป็นที่ดึงดูดใจของชาวชนบท ดังนั้นจึงพอจะชี้ให้เห็นได้ว่าการที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ความต้องการสถานที่และการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างถิ่นหรือต่างแดนจึงมีเพิ่มมากขึ้นด้วย

ประเภทและวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

ประเภทของการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

(วรรณ วรชวานิช. 2539 : 17-18)

1. การท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ภายในประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณา หรือมีสิ่งจูงใจโดยเฉพาะของสถานที่ท่องเที่ยว นั้นๆ เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตน ใช้ภาษาต่างประเทศ และอาจต้องมีวัตถุประสงค์นำ การท่องเที่ยวต่างประเทศนั้นขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ ในการดึงดูดคนให้เข้ามาท่องเที่ยว เพราะมีโอกาสที่จะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่น ๆ มากกว่าประเทศเล็กๆ แต่บางครั้งการเดินทางไกลก็อาจเป็นอุปสรรค หรือทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจหรือทำให้มีความสนใจน้อยลงได้

นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีมูลเหตุจูงใจที่ทำให้คนท่องเที่ยว (ดูย ชุมสาย. 2527 : 60-63) ซึ่งสามารถแบ่งมูลเหตุในการเดินทางท่องเที่ยวได้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาที่หยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นเพื่อพบเห็นสิ่ง และประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อชมทิวทัศน์อันงดงาม เพื่อพบเห็นชนบทธรรมชาติประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอีกที่คึกโครม และดีกรามใหญ่โตของเมืองใหญ่ และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว และเมืองอื่น ๆ ที่มีความสนุกสนาน และความบันเทิง จะเห็นได้ว่าเหตุที่ทำให้เกิดความสุขารมณของการท่องเที่ยวประเภทนี้มีหลายอย่างหลายประการ และในหลายกรณีผสมกันมากกว่า 2-3 อย่าง เสียด้วย ยิ่งถ้าเอาอุปนิสัยใจคอ รสนิยม ภูมิหลัง และฐานะการเงิน เข้าไปเป็นตัวแปรด้วยแล้ว การท่องเที่ยวเพื่อสุขารมณยิ่งแปรผันไปอย่างกว้างขวางซับซ้อนที่สุด

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน

นักท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ได้แก่ พวกที่ใช้วันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร ทั้งนี้เพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งกาย และจิตที่เกิดขึ้นในคาบเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกหาพลังกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในคาบใหม่ บางคนก็อาจพักผ่อนเพราะป่วยไข้ หรือไม่สบายเล็กน้อยนักท่องเที่ยวพวกนี้มักจะไปพัก ณ ที่ใดที่หนึ่งนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมักจะเป็นสถานที่ที่ให้ความมั่นใจว่าสงบจริง ๆ เช่น ชายหาดไกล ๆ ผู้คน หรือบนเขาบนดอยห่างไกลจากความจอแจอีกทีก็ครึกโครม นักท่องเที่ยวพวกนี้จะเอาภาวะอากาศเป็นกฎเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหน เช่น อากาศหนาวเย็น อากาศแห้งแล้ง ลมพัดเฉื่อยฉิวอยู่เป็นนิจ พวกเจ็บไข้ โรคบางอย่างอาจเลือกไปพักผ่อนที่ศูนย์บำบัดโรคบางอย่างโดยเฉพาะ เช่น พวกที่เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินของลมหายใจ จะเลือกไปพักผ่อน ณ ที่มีควมชื้นน้อย ๆ พวกโรคผิวหนังจะไปพักผ่อนใกล้ ๆ บริเวณปอน้ำร้อน เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาที่จะเรียนรู้ศิลปะวิทยาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ในสถาบันศึกษาที่มีชื่อเสียง หรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจของเขา ก็จะท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้นๆ เพื่อจะศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เพื่อติดตามความเจริญทางวัตถุ และเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อชมศิลปะนานาพรรณในหอศิลป์ เพื่อชมศาสนสถานที่สำคัญ ๆ เพื่อร่วมปฏิบัติในงานมหกรรม และงานฉลอง เพื่อชมการแสดงทางศิลปะครั้งสำคัญ ๆ การเดินทางโดยมีเหตุจูงใจอย่างเดียวกันนี้จึงให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศมากมายเช่นกัน

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ชนิดหนึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬารั้งใหญ่ ๆ ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาแหลมทอง การแข่งขันฟุตบอล มวย กอล์ฟ เทนนิส เป็นต้น การแข่งขันกีฬาเหล่านี้ นอกจากจะดึงดูดนักกีฬาที่เกี่ยวข้องไปชม บางทีผู้ติดตาม และผู้สนใจยังตามกันไปชมมากกว่า นักกีฬาที่ไปแข่งขันเสียอีก การแข่งขันกีฬาประจำปีในประเทศไทย ซึ่งย้ายสถานที่แข่งขันไปตามเมืองต่าง ๆ นับเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างสำคัญ โดยผู้จัดกีฬาเขตอาจไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ และไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในประเทศหรือระหว่างประเทศมักจะมีการแข่งขันกันเป็นเจ้าภาพ เพราะได้เล็งเห็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้จากการที่คนจำนวนมากไปร่วมเล่นกีฬา และไปชมกีฬาอีกชนิดหนึ่ง ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬาชนิดนั้น ๆ

5. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา

ในสมัยปัจจุบันซึ่งมีองค์กร คณะกรรมการ สมาคม สหภาพ ฯลฯ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากมาย การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา ฯลฯ ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นมากมายจนองค์การ IUOTO เดิมเห็นสมควรที่จะจัดนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา ฯลฯ ไว้ต่างหากอีกพวกหนึ่ง ตามสถิติของ ณ IUOTO ปรากฏว่าใน ค.ศ. 1967 มีการประชุมประเภทต่าง ๆ ระดับโลกถึง 3,500 แห่ง ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามนั้นเรือนแสน และการประชุมดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกอย่างมากและรวดเร็ว นำมาซึ่งประโยชน์แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก นอกจากจะเพิ่มปริมาณให้แก่การขนส่งแล้ว โรงแรมต่าง ๆ ยังได้ผู้มาพักในช่วงที่นักท่องเที่ยวพักน้อยเป็นอย่างมาก เพราะการประชุมมักจะต้องรอนานนักหมายกันในขณะที่โรงแรมว่างจากนักท่องเที่ยวเพื่อที่จะให้มีที่พักพอเพียงสำหรับผู้เข้าประชุม เมืองใดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวมักจะได้รับเลือกให้เป็นที่พักประชุม

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

องค์การ IUOTO ได้จัดจำพวกการท่องเที่ยวไว้เพียง 5 ประเภท แต่ทุกวันนี้การท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่งซึ่งอาจไม่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ บุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อทำการวิจัยในด้านสังคมวิทยา และมนุษยวิทยา และอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานับเดือน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยที่ได้สิทธิหยุดพักแล้วเดินทางไปสอนมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยหนึ่งมหาวิทยาลัยใด โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัยส่งไปเป็นกลุ่มก้อนให้เรียนวิชาพิเศษในต่างประเทศ นักศึกษา อาจารย์ที่เดินทางไปศึกษาในต่างประเทศเหล่านั้นนับเป็นนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาลทีเดียว นอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นผู้นำเงินตราต่างประเทศมาให้ประเทศเจ้าบ้านมากกว่าประเภทอื่น ๆ เพราะเป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องเข้าไปอยู่ในประเทศเจ้าบ้านนานกว่านักท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ไม่นับเป็นวันหรือสัปดาห์ แต่นับเป็นเดือนหรือเป็นปีทีเดียว

การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ส่วนประกอบของตลาดการท่องเที่ยว การตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกับการตลาดในอุตสาหกรรมอื่น หรือการตลาดของสินค้าทั่วไป คือประกอบด้วย ผู้ซื้อ (Buyer) สินค้า(Product) และผู้ผลิต (Producer) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ซื้อ (Buyer) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีผู้ซื้อ 2 ประเภท คือ ผู้ซื้อที่เป็นผู้บริโภค (Consumer) ซึ่งก็คือนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป กลุ่มผู้ซื้อเหล่านี้จะเป็นผู้ตัดสินใจในการซื้อ และอีกกลุ่มจะเป็นกลุ่มผู้ซื้อที่ไม่ได้บริโภคด้วยตนเองแต่เป็นผู้ตัดสินใจและจัดการซื้อให้ผู้บริโภคคนอื่น ๆ กลุ่มผู้ซื้อรายนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้จัดประชุม (Convention Organizer) กลุ่มผู้ซื้อเพื่อจัดเป็นรางวัลให้แก่พนักงาน (Incentive Travel Organizer) ซึ่งกลุ่มผู้ซื้อประเภทนี้เรียกว่ากลุ่มตลาดองค์กร (Organization Market)

2. สินค้า (Product) สินค้าทางการท่องเที่ยวนี้แตกต่างไปจากสินค้าผู้บริโภคโดยทั่วไปนั้นผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าเป็นหน่วยเดียวได้ แต่สินค้าทางการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสินค้าทางการบริการนั้น ผู้บริโภคจะต้องบริโภคสินค้าในหลายๆส่วนประกอบกัน หรือรวมกันเป็น Package องค์ประกอบของสินค้าทางการท่องเที่ยวที่นำไปเสนอขายในตลาดการท่องเที่ยวได้แก่สิ่งต่อไปนี้

2.1 สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (Tourist Attraction) ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบหลักในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ ที่จัดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว

2.2 สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบหลักหนึ่งในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

2.2.1 ปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) ซึ่งรวมถึงปัจจัยพื้นฐานหลัก อันได้แก่ ระบบถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา การคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ศูนย์การค้า เป็นต้น

2.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านท่องเที่ยว (Superstructure) อันได้แก่ สถานที่พักต่าง ๆ เช่น โรงแรม บังกะโล โฮเต็ล หอพักเยาวชน นอกจากนั้นยังรวมถึงภัตตาคาร ร้านอาหาร บริษัททัวร์ บริษัทรถเช่า โรงแรมหรู คาสีโน เป็นต้น

2.2.3 การคมนาคมขนส่ง ได้แก่ สนามบิน สายการบิน ท่าเรือ สถานีรถไฟ สถานีจอดรถ รถบริการต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 วิถีชีวิต (Way of life) ซึ่งถือว่าเป็นสินค้าการท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง เช่น ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศ ความเป็นมิตรไมตรี ความมีน้ำในโอบอ้อมอารี เป็นต้น

3. ผู้ผลิต (Producers) ผู้ขายสินค้าทางการท่องเที่ยวได้แก่

3.1 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเอกชนด้านการท่องเที่ยว มีบทบาทในการดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดการซื้อขายบริการของตนโดยเฉพาะ โดยมีสินค้าที่เสนอขายที่เห็นได้ชัด

3.2 ผู้ผลิตในภาครัฐบาล เป็นผู้ผลิตระดับหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทั้งระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ผู้ผลิตกลุ่มนี้จะขายสินค้าการท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก วิถีชีวิตต่าง ๆ ในขอบเขตที่ตนรับผิดชอบ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สรุปได้ว่า สาเหตุหรือสิ่งกระตุ้นที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวนั้นมีมากมายหลากหลายขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง และมีความสัมพันธ์กับกับแนวโน้มพฤติกรรมทางการท่องเที่ยว กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีสาเหตุในการออกเดินทางท่องเที่ยว ก็ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวตามมา ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงแนวความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ และได้นำมาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามต่อไป

5. ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว

กองวิชาการและฝึกอบรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.) ผลิตผลอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ บริการ ซึ่งลูกค้าเลือกซื้อเมื่อเกิดความพึงพอใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการ มีดังนี้

ปัจจัยภายใน

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจให้ผู้คนเดินทางมาเยือนท้องถิ่นนั้น ๆ อันจะมีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งเทศกาลและงานประเพณีประจำปีที่มีอยู่ในท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำน้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ ทะเล หาดทราย หาดหิน ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง)

1.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือศาสนา ได้แก่ โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน

1.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธี งานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต (เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิต ในชนบท) ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง ไร่/สวน พืช ผัก ผลไม้ และเหมืองแร่

2. ความปลอดภัย (Security)

ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพและทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว

3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures)

ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกหลัก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น โดยปกติแล้ว รัฐจะเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกสบายของประชาชนในท้องถิ่น หรือหากเป็นการลงทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์อย่างถาวร

4. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

เป็นสถานที่หรือบริการ ที่ส่วนใหญ่เอกชนจะเป็นผู้จัดหาให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ในรูปของการประกอบการทางธุรกิจ แต่ก็มีบริการของรัฐอยู่ในบางส่วนด้วย ดังนี้

4.1 การคมนาคม เมื่อผู้ซื้อเดินทางมาซื้อบริการถึงที่ผลิต การคมนาคมขนส่งทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศจะต้องสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยทั้ง 3 ทาง คือ ทางบกมีถนนที่พาหนะต่าง ๆ ผ่านเข้า-ออกได้สะดวกหรือมีบริการรถไฟ ทางน้ำมีท่าเทียบเรือ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางอากาศมีท่าอากาศยานทันสมัย มีสายการบินมาลงมาก

4.2 พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร มีการผ่อนคลายเป็นระเบียบพิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสาร บริการจองที่พัก บริการขนส่งผู้ที่พัก เป็นต้น

4.3 ที่พัก มีโรงแรมระดับต่าง ๆ ให้เลือก มีอัตราค่าที่พักที่เหมาะสมกับคุณภาพ สะอาด และมีบริการตามมาตรฐานสากล

4.4 ร้านอาหาร นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้วจะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม

4.5 บริการนำเที่ยว มีบริการนำเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยมีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีอัตราค่ามัคคุเทศก์ และมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

5. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs)

จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

6. การโฆษณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation)

เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นกรรมวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของเราเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศ

7. ภาพลักษณ์ (Image)

เป็นตัวกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยว หากมีภาพลักษณ์ว่าเป็นดินแดนแห่งความฝันของผู้ชาย นักท่องเที่ยว ที่สนใจก็จะเป็นกลุ่มชายรักสนุก จึงควรฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมด้วยมรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็นดินแดนแห่งความเพลิดเพลินในการจับจ่ายทั้งสินค้าพื้นเมืองและสินค้าปลอดอากร

ปัจจัยภายนอก

1. สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก

มีส่วนสำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยว สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำจะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง เป็นผลให้การเดินทางออกนอกประเทศชะลอตัวลงในระบอบเวลานั้น ในทางตรงกันข้าม การฟื้นตัวทาง

เศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมือง จะเป็นตัวกระตุ้นกระแสการเดินทางให้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง

2. ความนิยมในการท่องเที่ยว

เมื่อสามสิบกว่าปีที่ผ่านมาเมืองคัมเปอร์บอยหลายประการที่ช่วยให้รายได้ครอบครัวสูงขึ้น ครอบครัวขนาดเล็กลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวลดต่ำลงจากการที่ธุรกิจท่องเที่ยวปรับรูปแบบการบริการให้มีค่าใช้จ่ายในระบบประหยัดทำให้ผู้ที่รักการเดินทางท่องเที่ยวสามารถจัดการรายได้เพื่อการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น ความนิยมในการใช้เวลาว่างพักผ่อนด้วยการเดินทางท่องเที่ยวจะไม่มีวันต่ำลงตราบเท่าที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังสามารถจูงใจให้ผู้คนใช้จ่ายเงินเหลือใช้เพื่อการเดินทางท่องเที่ยว

3. การขยายเส้นทางคมนาคม

โลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคมขนส่งจะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพทำให้เกิดระบบเครือข่ายถนนเชื่อมต่อเพื่อการเดินทางด้วยรถยนต์ที่มีความยืดหยุ่นสูงกว่าตารางเดินรถไฟที่ค่อนข้างจำกัดและตายตัวระบบการคมนาคมทางอากาศได้รับการพัฒนาทั้งในด้านของท่าอากาศยาน เครื่องบิน และเส้นทางการบิน ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเกิดความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และประหยัด

4. การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

ระบบคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทำให้ดูเหมือนโลกจะหดตัวเล็กลง รัฐบาลของทุกประเทศต่างให้ความสนใจความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแข่งขันกันทั้งในแง่ของการส่งเสริมการตลาด และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่ประกอบกันเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ปัจจัยผลักดันที่ทำให้ประชาชนเดินทางมากขึ้น และบ่อยขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่

1. การเกษียณก่อนกำหนดเวลา
2. การมีชีวิตที่ยืนยาวมากขึ้น
3. ช่วงเวลาทำงานน้อยลง
4. การมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
5. การมีสิทธิได้มีวันหยุดโดยได้รับค่าจ้างเต็ม (Paid Holiday)
6. ความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง การคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร
7. ครอบครัวมีขนาดเล็กลง

8. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบและพฤติกรรมผู้บริโภค
9. ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน
10. นโยบายของรัฐ กฎหมายและระเบียบของประเทศที่เอื้อต่อการเดินทาง และให้ความปลอดภัย

ทวีศักดิ์ ทิพยมหงษ์ (2544 : 18-19) การท่องเที่ยวที่มีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวมี 4 ประการ

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และการให้ความบันเทิง

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเดินทางท่องเที่ยว เช่น การเดินทาง ที่พัก อาหาร บริการต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งดึงดูดใจทั้งสิ้น สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวมี 4 ประการ คือ ที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านซักรีด สถานพินันทนาการ และปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

3. การขนส่ง (Transportation) การขนส่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว การขนส่งที่รวดเร็ว สะดวกสบาย และปลอดภัย ถนนหนทาง ระบบการจราจรที่ดี ประหยัดเวลาในการเดินทาง การเข้าและออกจากเมืองต่างๆ ในการเดินทางจากสนามบินของประเทศหนึ่งไปสู่ประเทศหนึ่ง อาจรวดเร็วแต่ไปเสียเวลาเพราะระบบจราจรที่ติดขัดทำให้เกิดความไม่สะดวก ถือว่ายังเป็นสิ่งที่บกพร่องที่ควรแก้ไข

4. การต้อนรับ (Hospitality) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะนักท่องเที่ยวที่ต้องการกลับไปยังสถานที่เดิม เกิดจากความประทับใจในการต้อนรับของประชาชน หรือพนักงานบริการในพื้นที่มากกว่าธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

ทวีศักดิ์ ทิพยมหงษ์ (2544 : 9-20) นักวิจัยด้านการท่องเที่ยวได้ศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว (Travel Motivation) และพบว่า การเดินทางท่องเที่ยวมีแรงผลักดัน (Push Factors) ที่ทำให้พวกเขาต้องการเดินทางท่องเที่ยว และในขณะเดียวกัน การตัดสินใจเลือกเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางได้นั้นขึ้นอยู่กับแรงดึงดูด (Pull Factors) ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้ได้มีการศึกษาและค้นพบสาเหตุหลายประการ ดังนี้

แรงผลักดัน (Push Factors) 7 ประการ ได้แก่

1. Physical ความต้องการที่ตอบสนองความต้องการของร่างกาย ทำงานเหนื่อยต้องการพักผ่อนโดยการเดินทางท่องเที่ยว

2. Escape หลีกหนีความจำเจ ความเครียด รุดติด

3. Novelty ต้องการพบสิ่งใหม่ๆ สถานที่ใหม่ๆ

4. Esteem / Prestige ความภูมิใจที่ตนได้ท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ

5. To Know and Understand / Education Vacation การเดินทางซึ่งเกิด

จากความต้องการที่จะศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ชนชาติ และการดำรงชีวิตที่แตกต่างไปจากที่อาศัยเดิม

6. Coping ไปทำใจจากเรื่องร้ายๆ

7. Social - Kinship and New People ความต้องการในการเดินทาง เพื่อให้

โอกาสในการเข้าสังคม และหาโอกาสที่จะได้ติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ๆ อย่างไรก็ตามอาจเป็นความต้องการที่จะฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว คนรัก หรือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเก่าที่ห่างหายไปนาน

แรงดึง (Pull Factors) การเลือกจุดหมายปลายทาง

Pull Factors คือ แรงดึงดูดต่างๆ นำไปสู่การกำหนดสถานที่ที่นักท่องเที่ยวต้องการไป เช่น หากแรงผลักดันในการเดินทางเป็นการไปทำใจ เขาอาจต้องการไปที่เงียบ ๆ ไม่พบปะผู้คน แต่หากแรงผลักดันในการเดินทาง คือ การสร้างความภูมิใจให้ตนเอง การเลือกสถานที่ท่องเที่ยว อาจเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประกอบด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว ความปลอดภัยโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขาย ถ้าภาครัฐ และเอกชนได้นำปัจจัยเหล่านี้ไปพิจารณา และปรับปรุงเพื่อวางแผนการตลาดให้สอดคล้องมากขึ้น จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งด้วย

6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งจำแนกได้เป็น (Mill and Morrison. 1985 อ้างใน วิภา วัฒนพงศ์ชาติ. 2542:8)

อายุ เมื่อมีอายุมากขึ้น เวลาสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อนจะน้อยลง เนื่องจากภาระหน้าที่การงานและครอบครัว ต่อเมื่อลูกๆเติบโตขึ้นและแยกครอบครัวกันออกไป จนกระทั่งเมื่อเกษียณอายุจึงมีเวลาสำหรับการท่องเที่ยวมากขึ้น สรุปได้ว่า กลุ่มของผู้มีอายุน้อยและกลุ่มของผู้สูงอายุจะมีเวลาท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวจะมีกลุ่มของผู้สูงอายุน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะทางกายภาพ โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมักเลือกท่องเที่ยวในสถานที่ที่เป็นแหล่งผจญภัย ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมักจะเลือกท่องเที่ยวในที่ใกล้ๆ

อายุเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลของนักท่องเที่ยวชาวไทย จากการศึกษาของ สลักฤทัย เตียวตระกูล (2539 : 49) เรื่อง " ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของคนไทย" พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติต่างกัน โดยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยจะมีจำนวนผู้พึงพอใจมากและลดลงเมื่อมีอายุมากขึ้น

เพศ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลของนักท่องเที่ยวชาวไทย จากการศึกษาของ สิทธิรัตน์ ปราชญ์บุรุษ (2531 : 53) ศึกษาเรื่อง "ขีดความสามารถทางสังคมสำหรับการท่องเที่ยวชายหาดชะอำ" พบว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อความหนาแน่นบริเวณชายหาดชะอำแตกต่างจากนักท่องเที่ยวเพศชาย

รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อรายได้สูงขึ้นก็จะมีเงินเหลือพอสำหรับใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น สรุปได้ว่า เมื่อมีรายได้มากขึ้นสัดส่วนของการท่องเที่ยวก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

ลำพอง ทับทิมทอง (2535 : 83) ศึกษาเรื่อง "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี" พบว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแควต่างกัน

การศึกษา เมื่อบุคคลมีระดับการศึกษาสูงขึ้น ก็นิยมที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยด้านรายได้ เพราะระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

สถานภาพสมรส จากการศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ของ ประสพพร พุ่มพวง (2545 :76) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศโดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลือกแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวนั้น ถ้าเป็นคนโสดอาจชอบสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความบันเทิงและเป็นที่ยอมรับทั่วไป แต่ถ้าเป็นคนที่มีครอบครัวแล้วอาจชอบแหล่งท่องเที่ยวที่สงบสวยงาม

จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้างต้นซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ทำให้ผู้วิจัยนำปัจจัยส่วนบุคคลมาเป็นตัวแปรต้นเพื่อใช้ในการศึกษาเรื่อง "ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ของ

นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน" เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิด และนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ประกอบไปด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศที่ปรากฏอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลกจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การกระทำของตัวการทางธรรมชาติที่มีต่อลักษณะภูมิประเทศแบบต่าง ๆ จึงทำให้เกิดภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงามหรือแปลกประหลาด ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอันมาก สำหรับประเทศไทยลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่จะเกิดจากการกระทำทางธรรมชาติสองประการคือ การกระทำที่เกิดจากการไหลของน้ำ และการกระทำของกระแสลมและคลื่น ซึ่งก่อให้เกิดทิวทัศน์ที่แปลกประหลาดและสวยงาม เช่น โดรอกเขา น้ำตก และถ้ำ เป็นต้น

ซึ่งการที่แต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันในด้านภูมิประเทศ หรือภูมิทัศน์ที่สวยงามนั้นเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศของการท่องเที่ยวแต่ละเขต เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการบริการด้านการท่องเที่ยวให้เหมาะสม ทั้งในด้านระยะเวลาการเดินทาง และการบริการต่างๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

ลักษณะภูมิอากาศ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลออกไป ไม่ว่าจะเป็น การเดินทางภายในประเทศ หรือต่างประเทศ นักท่องเที่ยวจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศของบริเวณที่ตนจะไปล่วงหน้าก่อนที่จะออกเดินทาง ตลอดจนสามารถเลือกเวลาที่จะเข้าไปท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

ภูมิอากาศมีอิทธิพลต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกชนิด กล่าวได้ว่า สถานที่ท่องเที่ยวจะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไปตามฤดูกาล และข้อมูลทางภูมิอากาศจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการท่องเที่ยวให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

ปัจจัยทางวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นมรดกตกทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึง ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม อุปนิสัยใจคอ ตลอดจนรูปแบบการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป ความแตกต่างเหล่านี้ จะเป็นปัจจัยที่จะดึงดูดและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีการกระทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยปัจจัยทางวัฒนธรรม อาจแบ่งกว้างๆ ได้เป็น 4 ประการคือ

- ปัจจัยด้านประวัติศาสตร์
- ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม
- การประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น
- การคมนาคมขนส่ง

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว

ปัจจัยหรือเงื่อนไขที่ส่งเสริมให้มีการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยว และก่อนที่จะเกิดการเดินทาง มีอยู่ 2 ประการ คือ(สมบัติ กาญจนกิจ,2541) สภาพที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว (Enable Condition หรือ Travel Facilitator) และแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว (Travel Motivation)

1. สภาพภาพเอื้อเพื่อการท่องเที่ยว เป็นเงื่อนไขที่จะทำให้ผู้คนสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ ซึ่งได้แก่ เวลา (Time) และ รายได้ (Income) สำหรับเรื่องปัจจัยด้านเวลานั้น สามารถอธิบายได้ว่าคนเราจะเดินทางท่องเที่ยวได้ จำเป็นต้องมีเวลาว่างพอเสียก่อน สำหรับเรื่องรายได้นั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก เพราะถ้าขาดรายได้ก็ไม่สามารถจะเดินทางได้ แต่สำหรับคำว่ารายได้นี้ น่าจะหมายถึงรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น ที่อยู่อาศัย อาหาร เสื้อผ้า หรือ ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพราะความเจ็บไข้ได้ป่วยเสียก่อน เหลือเท่าใดแล้วจึงนำเอาไปใช้ในการท่องเที่ยวได้ รายได้ตรงนี้จึงเป็นรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว(Disposable Income) สรุปได้ว่า ทั้งเวลาและรายได้จะเป็นมูลเหตุปัจจัยให้เกิดการท่องเที่ยวได้

2. แรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว (Travel Motivation) แรงกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่าง ๆ (Travel Facilities) สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ การขนส่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบแยกกันไม่ออก นักเดินทางต้องการการขนส่งที่รวดเร็วปลอดภัย มีความสะดวกสบาย และราคาพอที่จะสามารถทำให้ใช้บริการได้ เพราะถ้าราคาแพงไปก็จะทำให้เกิดแรงกระตุ้นน้อยลง และ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับการขนส่งคือที่พัก (Accommodation)

ถ้าพิจารณาให้ดีแล้ว ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวทั้งสองปัจจัย มีลักษณะแตกต่างกัน กล่าวคือ ปัจจัยเอื้อการเดินทางท่องเที่ยว (Enable Condition) ที่มีปัจจัยเวลาและรายได้เป็นตัวเร่งให้การเดินทางเติบโตเร่งร้านักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพอยู่แล้วให้ออกเดินทางนั้น เป็นการเร่งเร้าจากภายนอก และปัจจัยแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว (Travel Motivation) อันได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ความปลอดภัย สุขอนามัย จะมีอิทธิพลมากกว่า เพราะเป็นแรงผลักดันจากภายในอันก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเดินทางท่องเที่ยวว่าจะสะดวกหรือไม่ ปลอดภัยหรือไม่ หรือเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ ถ้าผู้คนมีทัศนคติที่ดีและแน่ใจในปัจจัยเร่งเร้าแล้ว ก็จะผลักดันให้เกิดความต้องการในการเดินทาง นอกจากแรงกระตุ้นดังกล่าวจะผลักดันจากภายในแล้ว สิ่งที่จะส่งเสริมให้เกิดแรงกระตุ้นที่ดีมากอย่างหนึ่งก็คือ การเตือนให้นักเดินทางตระหนักถึงสุขอนามัย การให้การศึกษาในการเดินทาง และการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นหรือในประเทศอื่น ปัจจัยทั้งสองตัวที่เป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในดังกล่าว จะเป็นตัวเพิ่มโอกาสให้เกิดการเดินทาง และสร้างความต้องการในการเดินทางในที่สุด

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นผลดีต่อนักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมทางการท่องเที่ยวต้องอาศัยองค์ประกอบ และปัจจัยหลายอย่าง คือ

1. นักท่องเที่ยว ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายของนักท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยว

2. สินค้าท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว สินค้าท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ เป็นสินค้าที่รวบรวมเอาสินค้าและบริการหลายประเภททั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมไว้ด้วยกัน เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี อธิยาศัยไมตรี และสาธารณูปโภค สินค้าเหล่านี้มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งสินค้าทางการท่องเที่ยวจะต้องเป็นสิ่งซึ่งนักท่องเที่ยวซื้อ(ไปเที่ยว) และเกิดความประทับใจ (Attraction) เพราะมีสิ่งที่มีคุณค่าด้านต่างๆหลายอย่าง เช่น คุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทัศนียภาพ ทิวทัศน์หรือทัศนียภาพ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และความประทับใจในเรื่องของลมฟ้าอากาศ เป็นต้น

3. การคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพอใจ และธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินต่อไปได้ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ เช่น รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว บริเวณหรือสถานที่ให้บริการแก่ผู้โดยสาร หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวก รูปแบบ หรือปัญหาการจราจร เป็นต้น

4. ข้อมูลข่าวสารและการบริการ ข้อมูลข่าวสารเป็นเอกสารเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆแก่นักท่องเที่ยว เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเที่ยวในประเทศมากขึ้น เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับ แผนที่ เอกสารแนะนำ การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว การส่งเสริมและให้ความรู้ใหม่ๆ การอบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง การจัดทำแผนที่เส้นทาง และแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

5. ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ และนักท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่

5.1 การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ รวมทั้งมีความปลอดภัย

5.2 การประปา สะอาดถูกหลักอนามัย และมีปริมาณที่เพียงพอแก่ความต้องการ
ของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ

5.3 การสื่อสาร โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร ต้อง สะดวกรวดเร็ว และมีปริมาณของ
หน่วยบริการเพียงพอ

5.4 ความสามารถในการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

5.6 สถานพยาบาล และโรงพยาบาล ที่ทันสมัย สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย และคิด
ค่ารักษาพยาบาลในราคาที่ยุติธรรม

6. ปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ อาจเป็นสิ่งที่เพิ่มความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น
การเงินการธนาคาร ระเบียบต่างๆ สถานที่ศึกษา แหล่งค้นคว้าด้านต่างๆ ความร่วมมือระหว่างประเทศ
ตลอดจนสภาพอ่อนโยนและมีไมตรีจิตต่อกัน (วรรณ วลัยวานิช.2539 : 19-23) บริการขนส่ง
ระหว่างท่าอากาศยานหรือสถานีขนส่ง การอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร รวมทั้งความหลากหลาย
ของสินค้า ของที่ระลึกต่างๆ สถานบันเทิงแหล่งบันเทิงเรียมย์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นตัวดึงดูดทำให้นัก
ท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆเพิ่มมากขึ้น

7. ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ประกอบไปด้วย

7.1 ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศที่ปรากฏอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลก
จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การกระทำของตัวการทางธรรมชาติที่มีต่อลักษณะภูมิประเทศ
แบบต่างๆ จึงทำให้เกิดภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม หรือแปลกประหลาด ซึ่งเป็นประโยชน์ในการ
ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอันมาก สำหรับประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่จะ
เกิดจากการกระทำของตัวการทางธรรมชาติสองประการคือ การกระทำที่เกิดจากการไหลของน้ำ และ
การกระทำของกระแสน้ำและคลื่น ซึ่งก่อให้เกิดทิวทัศน์ที่แปลกประหลาดและสวยงาม เช่น โตรกเขา
น้ำตก และถ้ำ เป็นต้น

ซึ่งการที่แต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันในด้านภูมิประเทศ หรือภูมิทัศน์ที่สวยงาม
นั้นเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะ
ภูมิประเทศของการท่องเที่ยวแต่ละเขต เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการบริการด้านการท่องเที่ยวให้
เหมาะสม ทั้งในด้านระยะเวลาการเดินทาง และการบริการต่างๆให้เป็นไปตามความต้องการของ
นักท่องเที่ยว

7.2 ลักษณะภูมิอากาศ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่
อยู่ห่างไกลออกไป ไม่ว่าจะเป็น การเดินทางภายในประเทศ หรือต่างประเทศ นักท่องเที่ยวจะต้อง
ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศของบริเวณที่ตนจะไปล่วงหน้าก่อนที่จะออกเดินทาง
ตลอดจนสามารถเลือกเวลาที่จะเข้าไปท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม ภูมิอากาศมอิทธิพลต่อกิจกรรมการ

ท่องเที่ยวทุกชนิด กล่าวได้ว่า สถานที่ท่องเที่ยวจะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไปตามฤดูกาล และข้อมูลทางภูมิอากาศจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการท่องเที่ยวให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

7.3 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นมรดกตกทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม อุปนิสัยใจคอ ตลอดจนรูปแบบของการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป ความแตกต่างเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมอาจแบ่งออกอย่างกว้าง ๆ ได้ 4 ประการคือ

7.4 ปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน พระราชวัง และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

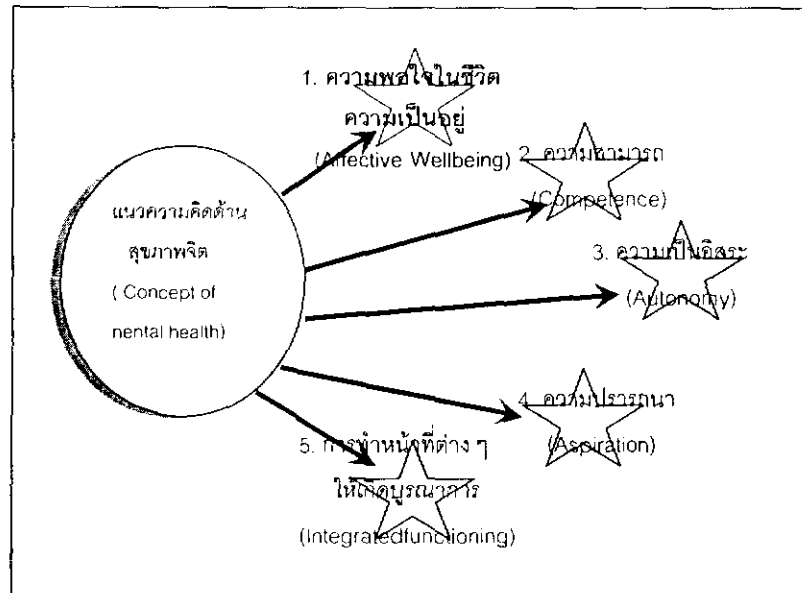
7.5 ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม เป็นการแสดงถึงรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนในแต่ละสังคม เป็นสิ่งที่ยึดถือสืบทอดกันมา เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง ประเพณีเผาเทียนเล่นไฟ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่คุ้นเคยของคนในท้องถิ่น แต่จะเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดและน่าสนใจของคนอีกท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และเป็นที่เจ้าของท้องถิ่นนั้นจะต้องรักษาไว้ด้วยความรักและความภูมิใจ

7.6 การประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ลักษณะการประกอบอาชีพของประชาชน มีส่วนสนับสนุน และส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ประกอบด้วยอาชีพที่นักท่องเที่ยวไม่เคยเห็นมาก่อน หรือการผลิตสินค้าที่แตกต่างไปจากบริเวณอื่น

จากองค์ประกอบการท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเช่น ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานทำให้ทราบว่าปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ผู้วิจัยเข้าถึงปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อนำมาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถาม

7. แนวความคิดด้านสุขภาพจิต

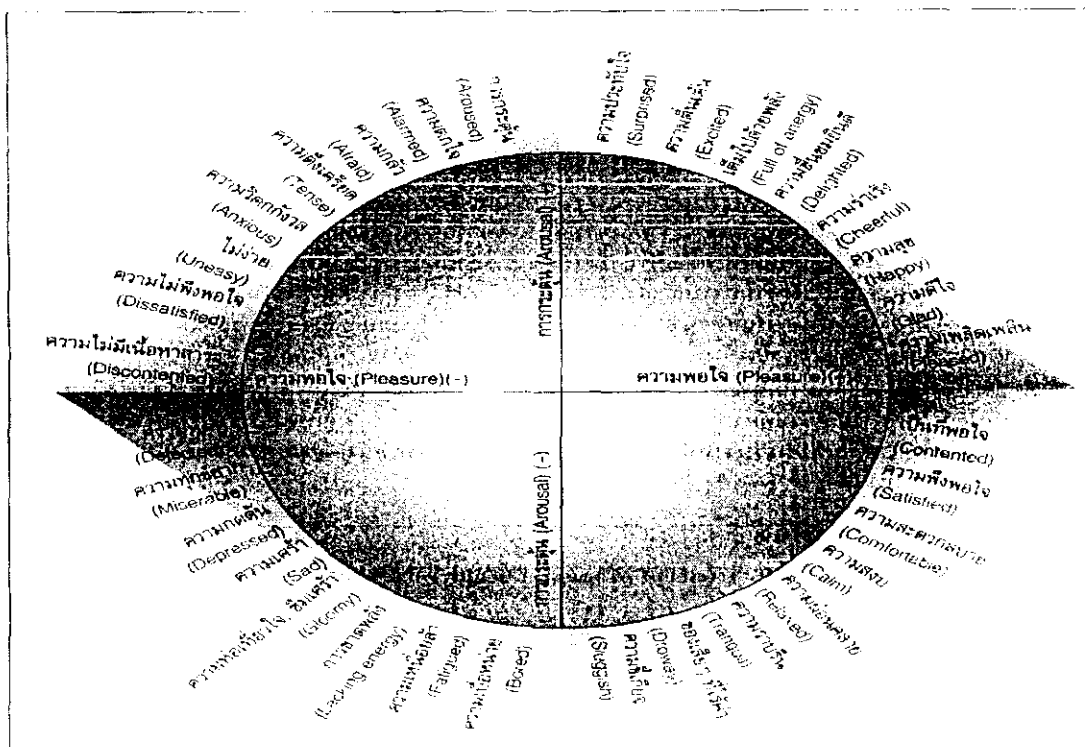
แนวความคิดด้านสุขภาพจิต (Concept of mental health) ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังภาพประกอบ 7 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 7 แสดงแนวความคิดด้านสุขภาพจิต (Concept of mental health)

ที่มา : muchinsky. 2003 : 343

1. ความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ (Affective well-being) ประกอบด้วย 2 ประการ คือ (1) ความพอใจ (Pleasure) (2) การกระตุ้นเร้า (Arousal) โมเดลทัศนนะของความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แสดงดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 แสดงโมเดลของความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ 2 มิติ (Two dimensional model of affective well-being) ที่มา : Muchinsky. 2003 : 344

2. **ความสามารถ (Competence)** สุขภาพจิตที่ดีเกิดจากระดับการยอมรับของความสำเร็จและความสามารถที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม เช่น ความสัมพันธ์ภายในองค์กร การแก้ปัญหา การจ้างงานที่พอเพียง ฯลฯ บุคคลที่มีความสามารถจะมีทรัพยากรด้านจิตวิทยาที่จะมีผลกระทบต่อนักจิตวิทยาชีวิต และได้เสนอแนะว่าสุขภาพจิตที่ดีจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเผชิญกับการตอบสนองความสำเร็จที่จะต้องทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการเคลื่อนไหวที่เป็นปฏิกิริยาตอบโต้ของขบวนการทางจิต (Psychomotor) ตลอดจนความเชื่อถือ และความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

3. **ความเป็นอิสระ (Autonomy)** ความสามารถของบุคคลที่จะมีอิทธิพลเหนือสภาพแวดล้อมด้วยความคิดเห็นและการปฏิบัติของตนเอง มีแนวโน้มที่จะอยู่รอดได้อย่างอิสระและควบคุมตนเองได้

4. **ความปรารถนา (Aspiration)** บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและใช้ความพยายามอย่างกระตือรือร้นได้ ระดับความปรารถนาจะสะท้อนถึงแรงจูงใจ ความกระตือรือร้นที่จะได้รับโอกาสใหม่ ๆ และความผูกพันที่จะตอบสนองความต้องการของตน ในทางตรงข้ามบุคคลที่มีระดับความปรารถนาต่ำจะมีกิจกรรมน้อย และมีการยอมรับสภาพปัจจุบันถึงวิธีการที่ไม่พึงพอใจ การต่อสู้เพื่อบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสถานการณ์ความตึงเครียดและมีผลกระทบต่อนักจิตวิทยาชีวิตด้วยความยากลำบาก ความสำคัญของแรงปรารถนาก็จะมีผลต่อสุขภาพจิตของบุคคล

5. **การทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เกิดบูรณาการ (Integrated functioning)** หมายถึง สุขภาพจิตของบุคคลโดยรวม สุขภาพจิตด้านจิตวิทยาจะแสดงออกมาในรูปของความสมดุลสอดคล้องกันและมีความสัมพันธ์กันภายในซึ่ง Freud ได้วิเคราะห์เรื่องความรักและการทำงาน โดยนำเสนอว่าบุคคลที่มีสุขภาพจิตที่ดีก็คือผู้ที่ทำให้เกิดความสมดุลกันทั้งความรักและการงานได้ การทำหน้าที่ผสมผสานกันนี้จะต้องพิจารณาออกเป็นช่วงเวลาต่าง ๆ โดยทั่วไปจะเน้นความสมดุลระหว่างการยอมรับในช่วงของความลำบากของการบรรลุเป้าหมายและความผ่อนคลายในช่วงระยะเวลาที่มีการแทรกแซง

จากแนวความคิดด้านสุขภาพจิต สามารถสรุปได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีสุขภาพจิตที่ดีส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยวได้ง่ายกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดี จึงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามในการทำวิจัยในครั้งนี้

8. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ทฤษฎีว่าด้วยความเข้าใจ (Cognitive learning theory) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงความรู้และความเข้าใจซึ่งเกิดจากกระบวนการความคิด

ตลอดจนการแก้ปัญหาของผู้บริโภคและการเกิดพฤติกรรมการซื้อทฤษฎีนี้เชื่อว่า ความเข้าใจของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทฤษฎีว่าด้วยความเข้าใจจะแย้งกับทฤษฎี S – R เพราะทฤษฎี S – R เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นผลที่เกิดจากตีกิริของสิ่งกระตุ้น (Stimulus) เท่านั้น ไม่มีปัจจัยอื่นใดเข้ามาเกี่ยวข้องเลย แต่ทฤษฎีนี้ยังเชื่อว่า คนเราสามารถใช้ความสามารถในการคิดเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาที่เผชิญหน้าอยู่ในปัจจุบันได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ก็ได้

8.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

8.1.1 ความหมายของความรู้

ชาวล แพร์ตุนกุล (2516 : 1) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใด ๆ ที่บุคคลได้สะสมและถ่ายทอดกันต่อ ๆ มาตั้งแต่ในอดีต และบุคคลสามารถรับทราบสิ่งเหล่านี้ได้

รัตติการณ จงวิศาล (2535 : 49) ให้คำจำกัดความของความรู้ว่า หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับและสะสมไว้ในรูปของการจำ

จำนง พรายแย้มแข (2531 : 44) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการทรงรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวของประสบการณ์ที่ผ่านมา รวมถึงที่สัมพันธ์กันกับประสบการณ์นั้น ๆ ด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) กล่าวถึงความรู้ว่า เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแค่จำได้อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็น ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎโครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539 : 185-189) ความรู้ หมายถึง ขาวสารที่เก็บไว้ในความทรงจำ ส่วนหนึ่งของขาวสารทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้บริโภคในตลาดเรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer Knowledge) ซึ่งอาจจะศึกษาได้โดยการตอบคำถามดังนี้ คือ ผู้บริโภคควรจะมีความรู้จัดระเบียบอยู่ในความทรงจำในรูปใด และจะวัดความรู้ได้อย่างไร

เนื้อหาของความรู้ (The content of knowledge)

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539 : 185-189) ได้ให้ความหมายไว้คือ คำตอบของคำถามข้างบนนี้เกี่ยวกับผู้บริโภคควรจะไร่นั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในสิ่งที่บรรจุอยู่ในความทรงจำ นักจิตวิทยาได้จำแนกไว้ว่า มีความรู้ 2 ประเภท ดังนี้

- Declarative Knowledge เป็นข้อเท็จจริง (Subjective Fact อันเกิดมาจากการนึกเอาเอง) ที่เรารู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ Episodic Knowledge ซึ่งเกี่ยวข้องกับขาวสารที่ผูกพันกับระยะเวลา กับ Semantic Knowledge บรรจุความรู้ที่สรุปรวมยอดเอาไว้ (Generalized Knowledge)
- Procedural Knowledge หมายถึง ความเข้าใจถึงการนำเอาข้อเท็จจริงเหล่านี้

ไปใช้ข้อเท็จจริง เหล่านี้เกิดจากที่ผู้บริโภคนึกเอาเองเพราะมันไม่จำเป็นต้องผูกพันกับสิ่งที่ป็นจริงที่เราเห็นได้ (Objective Reality) เช่น ผู้บริโภคอาจเชื่อว่า ราคาเป็นเครื่องชี้คุณภาพแม้แต่เมื่อจริง ๆ แล้วมันไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ความรู้เกี่ยวกับสินค้า (Product Knowledge)

ความรู้เกี่ยวกับสินค้านั้นรวมข่าวสารไว้หลายชนิด คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับจำพวกสินค้ารวมทั้งตราต่าง ๆ ในจำพวกสินค้าด้วย
2. ศัพท์เกี่ยวกับสินค้า เช่น นมหนูในคาบิเวเตอร์ของรถยนต์
3. ลักษณะต่างๆ ของสินค้า
4. ความเชื่อเกี่ยวกับจำนวนสินค้าโดยทั่ว ๆ ไปและเกี่ยวกับตราในตราหนึ่ง

ความรู้เกี่ยวกับการซื้อ (Purchase Knowledge)

ความรู้ในการซื้อเกี่ยวกับการตัดสินใจว่า จะซื้อสินค้า ที่ไหน และ เมื่อใด จึงจะซื้อ

1. จะซื้อที่ไหน (Where to buy) สินค้าหลายชนิดหาซื้อได้ในช่องทางจำหน่ายที่แตกต่างกันการตัดสินใจว่าจะซื้อที่ไหนถูกกำหนดโดยความรู้เป็นการซื้อ การที่คนเรามาร้านค้าบ่อย อาจเนื่องมาจากความไม่รู้ตัวเกี่ยวกับร้านค้าของผู้บริโภค หรือไม่ก็ด้อยกว่าร้านของคู่แข่งชั้นความรู้ในการซื้อ รวมไปถึงข่าวสารที่ผู้บริโภคมีเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของสินค้า ในร้านค้าปลีก และยังเลยไปถึงความรู้ว่าร้านไหนขายอะไรอีกด้วย ความรู้เกี่ยวกับทำเลที่ตั้งสินค้าอาจกระทบพฤติกรรมการซื้อทำให้ผู้บริโภคหันไปอุปถัมภ์ร้านค้านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อร้านค้าขาดข่าวสารภายในสินค้า
2. ซื้อเมื่อใด (When to buy) ความเชื่อของผู้บริโภคเกี่ยวกับเมื่อใดจะซื้อเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความรู้ในการซื้อ ผู้บริโภคที่รู้ว่าสินค้าจะขายลดราคาตอนไหนของปีก็จะเลื่อนเวลาซื้อออกไปจนกว่าจะถึงเวลานั้นความรู้เกี่ยวกับเมื่อใดจะซื้ออาจเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรมการซื้อสินค้าใหม่ คนจะไม่ซื้อสินค้าใหม่ทันทีโดยเกรงว่าราคาจะลดลงในภายหลัง

ความรู้เกี่ยวกับการใช้ (Usage Knowledge)

เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ของผู้บริโภค ความรู้นี้ครอบคลุมถึงข่าวสารที่มีอยู่ในความทรงจำเกี่ยวกับจะใช้สินค้าอย่างไร และต้องมีอะไรบ้างถ้าจะใช้สินค้า ผู้บริโภคอาจรู้ว่า จะใช้เครื่องตัดหญ้าอย่างไร แต่ก็ขาดความรู้ที่จะนำเครื่องตัดหญ้าไปตัดหญ้า

การมีความรู้ในการใช้สินค้าของผู้บริโภคเป็นเรื่องสำคัญด้วยเหตุผลดังนี้

1. ผู้บริโภคมักจะซื้อสินค้าที่เขาขาดข่าวสารเกี่ยวกับจะใช้มันอย่างไร จึงต้องให้ความรู้แก่ผู้บริโภคถ้ากรณีนี้ขึ้น
2. ผู้บริโภคจะไม่ซื้อสินค้าถ้าเขามีข่าวสารไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะใช้

สินค้าการใช้สินค้าผิดสถานการณ์หรือผิดวิธีทาง อาจทำให้ผู้บริโภครู้สึกไม่พอใจ นอกจากนั้นการใช้สินค้าผิดวิธี หรือสถานการณ์ อาจทำให้ผู้บริโภคบาดเจ็บก็ได้

ประเภทของความรู้

ปัญญา เปรมปรีดี (2540 : 81-82) ได้อ้างจากบทความวารสารของบริษัท Ecoz-Alen of Hamiltion (ฉบับ Second Quarter 1996) ชื่อ The Right Path to Knowledge Management ว่า ความรู้ (Knowledge) แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Craft ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นในตัวคนที่ทำงานมานาน และเป็นงานที่บุคคลนั้นสร้างสรรค์ขึ้นมาเองเป็นความรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา จึงเหมาะกับสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดกันได้ยาก มักจะใช้เวลายาวนานในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังยากต่อการที่จะถ่ายทอดได้อย่างตรงกับที่คู่ต้องการ เช่น ความรู้ในงานการผลิตศิลปะหัตถกรรม

2. Practical ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นจากการทำงานตามสั่งแบบซ้ำ ๆ แต่ละคนจะคิดและปรับตัวให้เข้ากับระบบที่เขาออกแบบไว้ให้ เช่น ในการทำงานผลิตทางอุตสาหกรรม ผู้ปฏิบัติจะค่อย ๆ พัฒนาตัวเองให้เข้ากับสายพานการผลิต เมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับงานแล้วจะสามารถหยิบจับเครื่องมือต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องใช้ตามความรู้เหล่านี้เกิดขึ้นกับคนรุ่นหนึ่งแล้วสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ง่าย ประโยชน์ของความรู้เหล่านี้เห็นได้เด่นชัด และสามารถสอนกันได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้แรงงาน

3. Architectural ความรู้ชนิดนี้จะเกิดจากการได้คิด และปรับปรุงกระบวนการผลิตต่าง ๆ วิธีการที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบงานจะค่อย ๆ เปิดเผยตัวเองขึ้นมา และกลายเป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคนเหล่านั้นคนพวกนี้สามารถกลับมาบังคับแล้วออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ ๆ ได้มากมาย และสามารถประมาณความสามารถของกระบวนการผลิตเหล่านั้นได้อย่างแม่นยำ ความรู้ประเภทนี้เป็นส่วนผสมระหว่างความรู้ 2 แบบแรก และเป็นสุดยอดของความรู้ ทั้งนี้เพราะสามารถช่วยพัฒนาวิธีการผลิตได้ในระดับสูง ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มความเร็วในการทำงาน คนที่มีความรู้ประเภทนี้หายาก คนที่จะสร้างความรู้ประเภทนี้จะต้องมีความสามารถสูง เป็นคนฉลาดและช่างสังเกต การสร้างคนประเภทนี้จึงค่อนข้างยาก แต่เมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจประเภทนี้แล้วจะสามารถถ่ายทอดให้แก่คนอื่น (ที่มีความฉลาดในระดับเดียวกัน) ได้ง่าย ความรู้ประเภทนี้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ที่สามารถพัฒนาสังคมได้ การก่อตัวของความรู้ทางด้านนี้จะสามารถทำได้แทบจะนับไม่ถ้วน แต่ต้องใช้เวลาและโอกาส

บลูม และคณะ (Bloom and others. 1956 : 359) ได้แบ่งพฤติกรรมด้านความรู้หรือความสามารถทางด้านสติปัญญาออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้-ความทรงจำ (Knowledge of Recall) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดง

ถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะ ๆ เช่น ความรู้คำศัพท์เฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริง บางอย่าง เป็นความรู้ในเรื่องวิธีการจัดกระทำเฉพาะเรื่อง และเป็นความรู้ในเรื่องที่เป็นสากลและนามธรรมในสาขาต่าง ๆ เช่น ความรู้ในเรื่องกฎ ทฤษฎี โครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension of Understanding) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง 3 แบบ คือ

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การตีความหมาย (Interpretation)

2.3 การขยายความสรุปความ (Extrapolation)

3. การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้สถานการณ์ใหม่ ๆ และแตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่สามารถแยกสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างมีความหมาย และเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์มี 3 ความหมายคือ

4.1 การวิเคราะห์ให้ได้หน่วยย่อย

4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาความสัมพันธ์

4.3 การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ การสังเคราะห์มี 3 ประเภท

5.1 สังเคราะห์ให้ได้ผลเฉพาะเรื่อง

5.2 สังเคราะห์ให้ได้แผนงานหรือแผนปฏิบัติการ

5.3 สังเคราะห์ให้ได้ระดับนามธรรมที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluation) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

6.1 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายใน

6.2 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายนอก

8.1.2 ความหมายของความเข้าใจ

ความหมายของคำว่า ความเข้าใจ นั้นได้มีนักวิชาการ และผู้ศึกษาวิจัยได้ให้ความหมายดังนี้คือ

บลูม และคณะ (Bloom and others. 1971 : 271) กล่าวว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการที่คนขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แยกเป็น 3 ขั้นที่สำคัญคือ การแปลความหมายของคำ และข้อความสัญลักษณ์ในแง่มุมใหม่ตามเนื้อเรื่องและหลักวิชาการนั้น ๆ การตีความโดยเอาความหมายจากการแปลทั้งหมดมารวมกันแล้วสรุปหรือขยายความนั้นตามแนวใหม่ ทศนะใหม่ มุมมองใหม่ เพื่อให้กว้างไกลออกไปจากข้อเท็จจริง โดยจะต้องให้ข้อมูลหรือแนวโน้มอย่างเพียงพอ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 105) ได้ให้ความหมายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราวความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งยังสามารถอธิบาย และเปรียบเทียบสิ่งที่ มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

จากความหมายต่าง ๆ ของความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจ ในเนื้อหาความสามารถในการนำความรู้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเอง

8.2 การวัดความรู้ความเข้าใจ

ซวาล แพร์ตกุล (2516 : 201) การที่จะกล่าวว่าผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้ที่จะนับว่าเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องใด ๆ นั้น จะต้องมีการพิจารณาทางจิตวิทยา 2 ประการ คือ จำเรื่องราวนั้นได้กับระลึกเรื่องราวนั้นออกมาความจำ (Memory) เป็นฝ่ายรับเก็บไว้ในตัว ความระลึก (Recall) เป็นฝ่ายจำยอกจากตัว การที่ใครกล่าวว่า "รู้แต่พูดไม่ถูก" หรือ "รู้แต่นึกไม่ออก" นั้น แท้จริงก็คือผู้ที่ยังไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เพราะเรายังไม่มีวิธีตรวจสอบว่าสมองของผู้นั้นได้บันทึกเรื่องนี้ไว้จริง ๆ หรือไม่ เราต้องอาศัยพฤติกรรมที่ผู้นั้นแสดงออกมาเป็นเครื่องชี้วัดว่าผู้นั้นเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นจริงหรือไม่ ฉะนั้นการวัดความรู้สักก็คือ การวัดสมรรถภาพสมองด้านการระลึกออกของความจำนั่นเอง

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2535 : 51) การวัดความรู้ ความสามารถในการระลึก (Recall) เรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับจากคำสอนการบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งตำรา จากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลายประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์และนิยาม กฎและความจริงหรือรายละเอียดเนื้อหาต่าง ๆ
2. ความรู้ในวิธีการ เป็นการถามวิธีปฏิบัติต่าง ๆ แบบแผน ประเพณี ขั้นตอนการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผนลำดับขั้นและแนวโน้มการจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ภาวะความรู้รอบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุปหรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานเพื่อรวบรวมและย่อมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหา นั่น ๆ

รวิวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 38-41) ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ที่เป็นที่ยึด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ เป็นการยากที่จะควบคุมการตอบของผู้สอบได้แบบทดสอบชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบที่ไม่จำกัดคำตอบ (Essay – extended response) หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

1.2 แบบทดสอบที่จำกัดคำตอบ (Essay – restricted response) หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบจำกัด

1.3 แบบทดสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short – answer) หมายถึงแบบทดสอบที่ต้องการคำตอบที่เป็นวลีเท่านั้น

1.4 แบบทดสอบให้เติมคำให้สมบูรณ์ คือ แบบทดสอบที่ต้องการให้เติมคำตอบ

2. แบบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีรูปแบบ (Structure) มากที่สุด สามารถใช้วัดผลได้แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แบบถูกผิด (True-False) ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่าง ๆ และการตีความ

2.2 แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching) ลักษณะของข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ คอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำถาม อีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำตอบ ซึ่งผู้สอบจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม

2.3 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ข้อสอบแบบนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็น ส่วนของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3-5 ตัวเลือก แบบทดสอบนี้จะวัดความสามารถของสมองได้ตั้งแต่ต่ำจนถึงขั้นสูง ๆ โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูก อยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นตัวลวง (Distracters) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมาก เพราะมีข้อดีที่ว่าการให้คะแนนไม่ว่าใครตรวจ การให้คะแนนจะเท่ากันเสมอ

จำนง พรายแย้มแซ (2531 : 24-29) แบบทดสอบที่ดีต้องมีทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูงสามารถที่จะจำแนกบุคคลที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ (คนเก่ง – คนไม่เก่ง) ออกจากกันได้จริง ไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความรู้และความเข้าใจเป็นการวัดระดับความสามารถในการจดจำ พิจารณาข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ได้รับมาผสมผสานกับประสบการณ์เดิม

ของตนเอง และมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามในการทำวิจัยในครั้งนี้

9. ความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์ Tsunami

津波

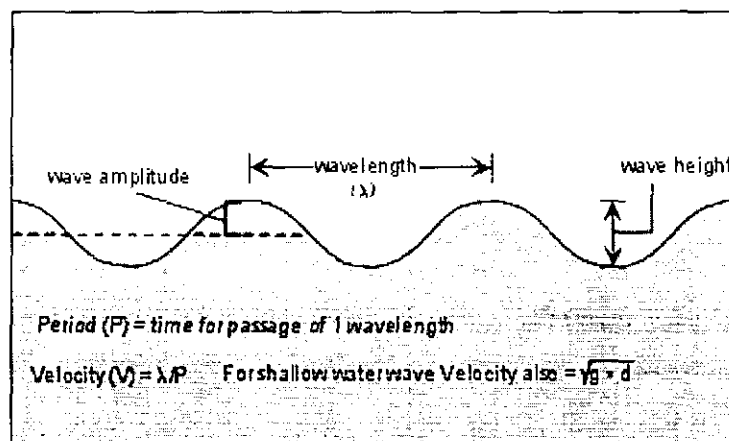
สึนามิ เป็นภาษาญี่ปุ่นแปลว่า Harbour Wave คำแรก สึ แปลว่า harbour คำที่สอง นามิ แปลว่า คลื่น ปัจจุบันใช้เป็นคำเรียก เกิดจากแรงดึงดูดระหว่างดาวเคราะห์ ดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ แต่สึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อมในแนวดิ่งโดยมีปัจจัยจากแผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิด หรือการกระแทกของอุกกาบาต แต่สึนามิที่เกิดโดยทั่วไปเป็นผลมาจากแผ่นดินไหว กลุ่มคลื่นที่มีความยาวคลื่นหลายๆขนาดหลายร้อยไมล์ นับจากยอดคลื่นที่ไล่ตามกันไป เกิดขึ้นจากการที่น้ำทะเลในปริมาตรเป็นจำนวนมากมายมหาศาล ถูกผลักดันให้เคลื่อนที่ในแนวดิ่ง ด้วยเหตุมาจากการเคลื่อนไหวของเปลือกโลกส่วนที่อยู่ใต้ทะเลลึก บางครั้งก็เรียกว่า seismic wave เพราะส่วนใหญ่เกิดจากการเคลื่อนไหวดังกล่าว เรามักจะสับสนกับคำว่า สึนามิ กับ tidal wave ซึ่งเกิดจากน้ำขึ้นน้ำลง แต่ สึนามิ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอะไรกับการขึ้นลงของน้ำเลย

สึนามิ ส่วนใหญ่ เกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกใต้ทะเลอย่างฉับพลัน อาจจะเป็นการเกิดแผ่นดินถล่มยุบตัวลง หรือเปลือกโลกถูกดันขึ้นหรือยุบตัวลง ทำให้มีน้ำทะเลปริมาตรมหาศาลถูกดันขึ้นหรือทรุดตัวลงอย่างฉับพลัน พลังงานจำนวนมากก็ถ่ายเทไปให้เกิดการเคลื่อนตัวของน้ำทะเลเป็น คลื่นซุนามิ ที่เหนือทะเลลึก จะดูไม่ต่างไปจากคลื่นทั่วไปเลย จึงไม่สามารถสังเกตได้ด้วยวิธียุปกติ แม้แต่คนบนเรือเหนือทะเลลึกที่ คลื่นสึนามิ เคลื่อนผ่านใต้ท้องเรือไป ก็จะไม่รู้สึกอะไร เพราะเหนือทะเลลึก คลื่นนี้ สูงจากระดับน้ำทะเลปกติเพียงไม่กี่ฟุตเท่านั้น จึงไม่สามารถแม้แต่จะบอกได้ด้วยภาพถ่ายจากเครื่องบิน หรือยานอวกาศ

นอกจากนี้แล้ว สึนามิ ยังเกิดได้จากการเกิดแผ่นดินถล่มใต้ทะเล หรือใกล้ฝั่งที่ทำให้มวลของดินและหิน ไปเคลื่อนย้ายแทนที่มวลน้ำทะเล หรือภูเขาไฟระเบิดใกล้ทะเล ส่งผลให้เกิดการโยนสาดดิน

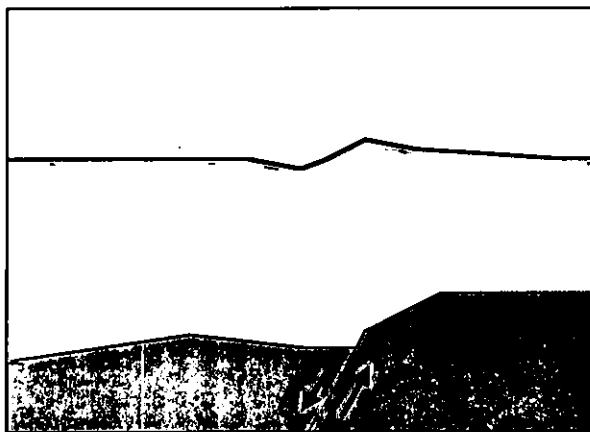
หินลงน้ำ จนเกิดเป็นคลื่น สึนามิ ได้ ดังเช่น การระเบิดของภูเขาไฟ ระเบิดตัว ในปี ค.ศ. 1883 ซึ่งส่งคลื่น สึนามิ ออกไปทำลายล้างชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในเอเชีย มีจำนวนผู้ตายถึงประมาณ 36,000 ชีวิต

นอกเหนือไปจากนั้น ในกรณีที่มีความเป็นไปได้ไม่สูงมากนัก คือการที่เกิดอุกกาบาตตกใส่ โลก ดังเช่นที่เกิดขึ้นเมื่อ ๖๕ ล้านปีมาแล้ว ทำลายล้างชีวิตบนโลกเป็นส่วนใหญ่ สรุปแล้วก็คือ สึนามิ จะเกิดขึ้นเมื่อ น้ำทะเลในปริมาตรมหาศาล ถูกผลักดันให้เคลื่อนออกจากตำแหน่งเดิมอย่างฉับพลัน กระทั่งหันหัวพริบตา ด้วยพลังงานมหาศาล น้ำทะเลก็จะกระจายตัวออกเป็นคลื่น สึนามิ ที่เมื่อไปถึงฝั่ง ใด ความพินาศสูญเสียนั้นก็จะตามมาอย่างตั้งตัวไม่ติด

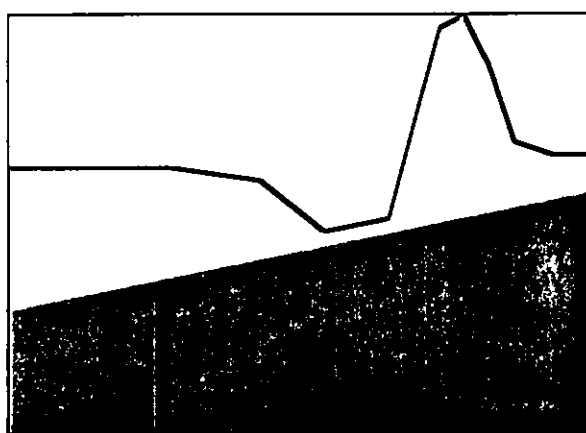
ภาพประกอบ 9 แสดงลักษณะของคลื่น (ที่มา : ศจ. Stephen A. Nelson)

เป็นที่ทราบกันดีว่าแผ่นดินไหวเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกอย่างกะทันหันแล้ว ปลดปล่อยพลังงานในรูปแบบการสั่นสะเทือน ซึ่งมักเกิดที่รอยเลื่อนของเปลือกโลกโดยรอยเลื่อนนี้อาจอยู่บนแผ่นดินหรืออยู่ใต้มหาสมุทร ถ้าการเคลื่อนตัวที่รอยเลื่อนใต้มหาสมุทรทำให้น้ำเกิดการกระเพื่อมในแนวตั้งอย่างทันทีทันใด จะทำให้เกิดสึนามิได้ตามที่แสดงในรูปที่ 1 โดยสึนามิมีความยาวคลื่นยาวมากเป็น 100 กม. และมีระยะเวลาระหว่างยอดคลื่นยาวมากโดยอาจยาวเป็นชั่วโมง แล้วเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผลคูณของความเร่งดึงดูด (9.8 m/s²) และความลึกของน้ำ จะเห็นได้ว่าในมหาสมุทรลึก 4 กม. สึนามิจะเคลื่อนที่ด้วยความเร็วกว่า 700 กม./ชม. หรือเท่ากับความเร็วของเครื่องบินโดยสาร แต่ความสูงของคลื่นจากระดับปกติอาจสูงเพียงครึ่งเมตร ทำให้ผู้ที่อยู่บนเรือในทะเลลึกจะรู้สึกไม่รู้ว่าเกิดสึนามิ แต่เมื่อคลื่นเคลื่อนที่เข้าใกล้ชายฝั่งความเร็วจะลดลงตามความลึก แต่คลื่นที่ตามมาด้วยความเร็วจะเสริมให้คลื่นมีความสูงมากขึ้น เมื่อใกล้ชายฝั่งซึ่งอาจสูงกว่า 10 ม. (รูปที่ 2) และเมื่อพัดเข้าสู่ชายฝั่ง (runup) จะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน คลื่นบางส่วนจะสะท้อนกลับสู่มหาสมุทรทำให้เกิดคลื่นวิ่งกลับไปกลับมาขนานไปกับชายฝั่ง คลื่นที่ตามมาอาจมีความสูงมากกว่าคลื่นแรกที่เข้ามาได้ ฉะนั้นประชาชนต้องอยู่ห่างจากชายฝั่งเมื่อเกิดสึนามิแล้ว

ภาพประกอบ 10 การเกิดสึนามิ (ขยายสเกลในแนวตั้งและแนวนอน)

ที่มา : www.prh.noaa.gov

ภาพประกอบ 11 สึนามิเคลื่อนเข้าใกล้ชายฝั่ง (ขยายสเกลในแนวตั้งและแนวนอน)

ที่มา : www.prh.noaa.gov

ลักษณะทางกายภาพของคลื่นสึนามิ

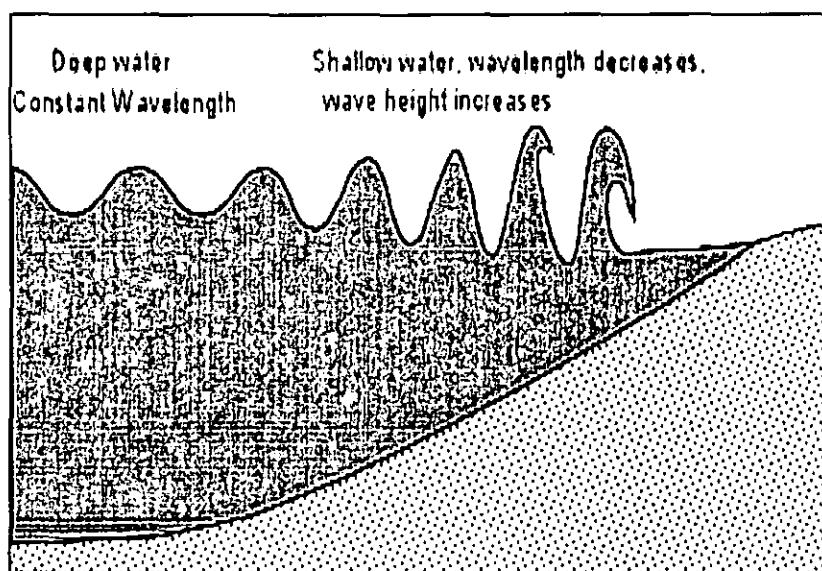
ความยาวคลื่น คือระยะห่างจากยอดคลื่นหนึ่งไปยังยอดคลื่นถัดไป

P คือคาบเวลาระหว่างยอดคลื่นหนึ่งเดินทางมาถึงที่ที่ยอดคลื่นก่อนหน้าเพิ่งผ่านไป

Amplitude ของคลื่น คือความสูงของยอดคลื่นนับจากระดับน้ำทะเล

ความเร็วของคลื่น (velocity - V) คลื่นทะเลทั่วไปมีความเร็วประมาณ ๙๐ กม./ชั่วโมง

แต่คลื่น สึนามิ อาจจะมีความเร็วได้ถึง ๙๕๐ กม./ชั่วโมง ซึ่งก็พอ ๆ กับความเร็วของเครื่องบินพาณิชย์ที่เดียว โดยจะขึ้นอยู่กับความลึกที่เกิดแผ่นดินถล่มใต้ทะเล ถ้าแผ่นดินไหวยังเกิดที่ก้นทะเลลึกเท่าไร ความเร็วของ สึนามิ ก็จะสูงขึ้นมากเท่านั้น เพราะปริมาตรน้ำที่ถูกเคลื่อนออกจากที่เดิม จะมีมากขึ้นไปตามความลึก คลื่น สึนามิ จึงสามารถเคลื่อนที่ผ่านท้องทะเลอันกว้างใหญ่ได้ภายในเวลาไม่นาน

ภาพประกอบ 12 ความชันของคลื่น (ที่มา : ศจ. Stephen A. Nelson)

คลื่น สึนามิ ต่างจากคลื่นทะเลทั่ว ๆ ไป คลื่นทะเลทั่วไปเกิดจากลมพัดผลักดันน้ำส่วนที่อยู่ติดผิว จะมีคาบการเดินทางเพียง ๒๐-๓๐ วินาทีจากยอดคลื่นหนึ่งไปยังอีกยอดหนึ่ง และระยะห่างระหว่างยอดคลื่น หรือความยาวคลื่น มีเพียง ๑๐๐-๒๐๐ เมตร

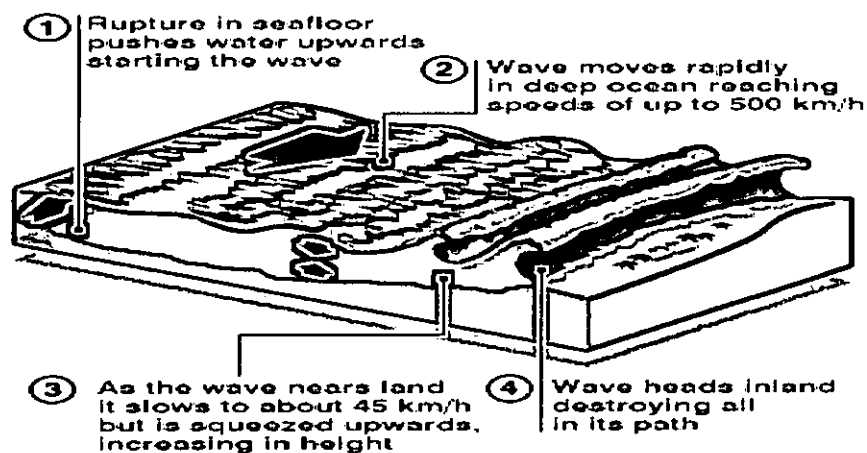
แต่คลื่น สึนามิ มีคาบตั้งแต่ สิบนาทีไปจนถึงสองชั่วโมง และ ความยาวคลื่นมากกว่า ๕๐๐ กิโลเมตรขึ้นไป คลื่น สึนามิ ถูกจัดว่า เป็นคลื่นน้ำตื้น คลื่นที่ถูกจัดว่าเป็น คลื่นน้ำตื้น คือ คลื่นที่ค่าอัตราส่วนระหว่าง ความลึกของน้ำ และ ความยาวคลื่นต่ำมาก

อัตราการสูญเสียพลังงานของคลื่น จะผกผันกับความยาวคลื่น (ระยะห่างระหว่างยอดคลื่น) ยกกำลังสอง เนื่องจาก สึนามิ มีความยาวคลื่นมาก ๆ ยิ่งยกกำลังสองเข้าไปอีก จึงสูญเสียพลังงานไปน้อยมาก ในขณะที่มันเคลื่อนตัวผ่านผืนสมุทร และสึนามิเป็นคลื่นน้ำตื้นจะมีความเร็วเท่ากับ $v = g \cdot d$

g คือ อัตราเร่งของแรงโน้มถ่วงโลก ซึ่งมีค่า 9.8 เมตร/วินาที² และ

d คือ ความลึกของพื้น ทะเล

สมมติว่า แผ่นดินไหวเกิดที่ท้องทะเลลึก ๖,๑๐๐ เมตร สึนามิจะเดินทางด้วยความเร็วประมาณ ๘๔๐ กม./ชม. จะสามารถเดินทางข้ามฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกด้วยเวลาน้อยกว่า ๒๕ ชั่วโมง

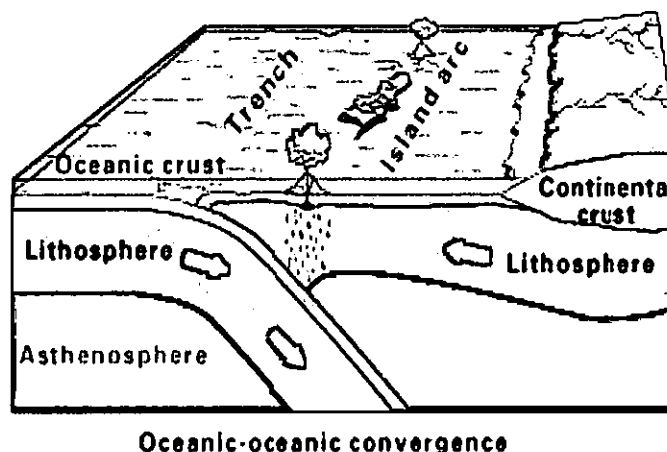
ภาพประกอบ 13 แสดงความเร็วของคลื่น ที่มา : BBC

เมื่อ สึนามิ เดินทางมาถึงชายฝั่งกันทะเลที่ตื้นขึ้นก็จะทำให้ความเร็วของคลื่นลดลง เพราะความเร็วคลื่นสัมพันธ์กับค่าความลึกโดยตรง แต่คาบคงที่ ส่งผลให้พลังงานรวมคงที่ ก็เกิดการผลักดันให้ สึนามิ เป็นตัวคลื่นสูงขึ้นด้วย

$$\text{จาก ค่าความเร็ว } V = \square / P$$

ค่า V ลดลง, P คงที่ ค่า $\square$ ก็ต้องลดลง ผลก็คือ น้ำทะเลถูกอัดเข้ามาทำให้คลื่นสูงขึ้น ขึ้นอยู่กับสภาพชายฝั่งว่าเป็นอ่าวแคบหรือกว้าง ถ้าแคบคลื่นสึนามิ จะมีความสูงได้หลาย ๆ เมตรทีเดียว

ถ้ายอดคลื่นเข้าถึงฝั่งก่อน ก็เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า dragdown คือดูเหมือนระดับน้ำจะลดลงอย่างกะทันหัน ขอบน้ำทะเลจะหดตัวออกจากฝั่งไปเป็นร้อยๆ เมตรอย่างฉับพลัน และในทันทีที่ยอดคลื่นต่อมาไล่มาถึงก็จะเป็นกำแพงคลื่นสูงมาก ขึ้นอยู่กับโครงร่างของชายหาด จะมีความสูงของคลื่นต่างกัน ดังนั้น คลื่นสึนามิ จากแหล่งเดียวกัน จะเกิดผลที่ต่างกับชายหาดที่ไม่เหมือนกันได้ น้ำที่ท่วมเข้าฝั่งกะทันหัน อาจไปไกลได้ถึง ๓๐๐ เมตร แต่คลื่นสึนามิ สามารถเดินทางขึ้นไปตามปากแม่น้ำหรือลำคลองที่ไหลลงทะเลตรงนั้นได้ด้วย หากรู้ตัวว่าจะมีคลื่นสึนามิ ผู้คนเพียงแต่อพยพออกไปจากฝั่งแค่นาที ๑๕ นาที และให้อยู่ห่างจากแหล่งน้ำที่ไหลลงทะเลเข้าไว้ ก็จะปลอดภัยแล้ว

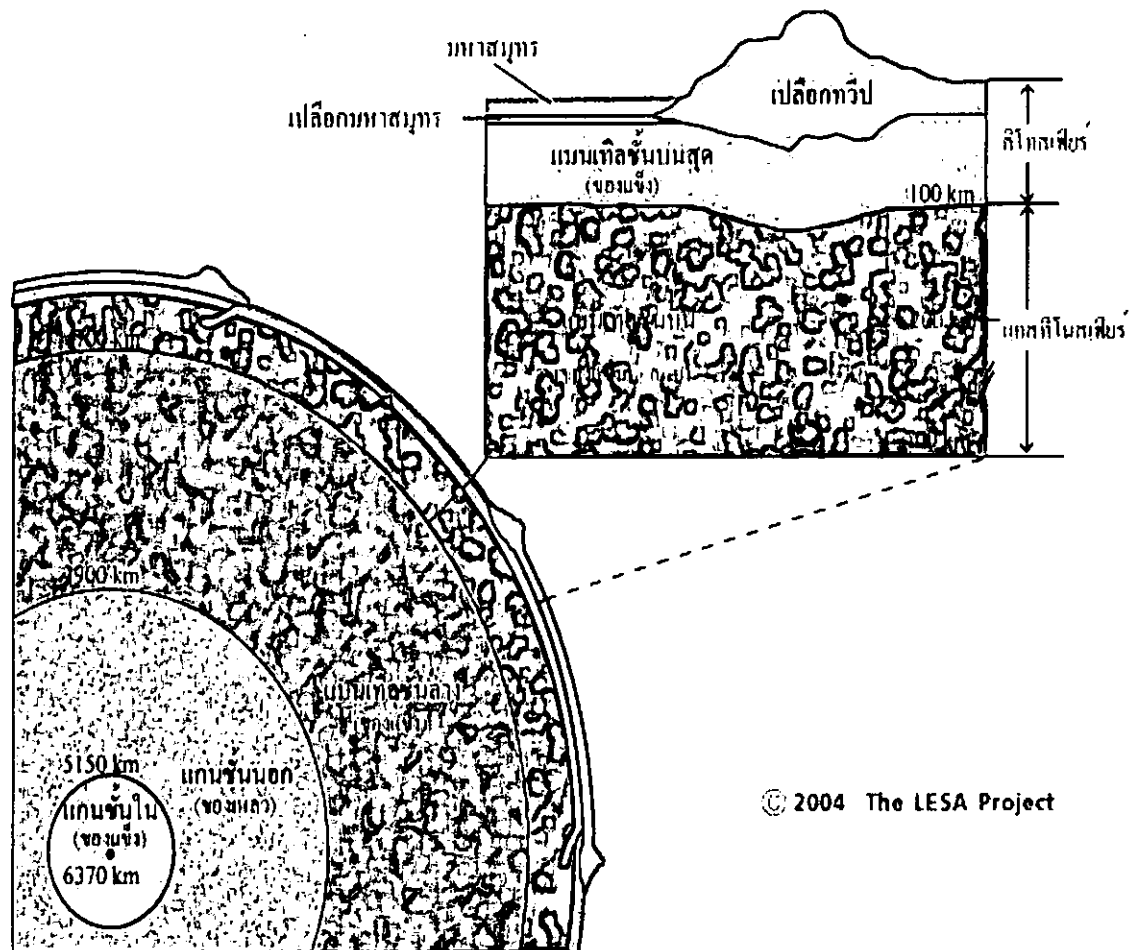
ภาพประกอบ 14 การเคลื่อนที่ของเปลือกโลกที่เรียกว่า Subduction ที่มา : USGS

การเกิดแผ่นดินถล่มใต้ท้องทะเลลึก มักจะมาจากการเคลื่อนตัวของแผ่นเปลือกโลกสองแผ่นที่ดันเข้าหากัน แรงเสียดทานจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนเมื่อถึงจุดที่แรงปะทะจากแผ่นเปลือกโลกมีเหนือค่าแรงเสียดทานแล้ว ก็จะมีการเคลื่อนตัวอย่างฉับพลัน การเคลื่อนตัวที่แผ่นหนึ่งมุดเข้าใต้อีกแผ่นเรียกว่า Subduction ทำให้เปลือกโลกตรงรอยต่อ ถูกหนูนสูงชันหรือทรุดยวบยวบตัวลง น้ำทะเลเหนือส่วนนั้นก็ถูกดันหรือดูดเข้ามาแทนที่อย่างฉับพลัน การเคลื่อนตัวของน้ำในปริมาตรหลายล้านตัน ทำให้เกิดคลื่นสะท้อนออกไปทุกทิศ เป็นแหล่งกำเนิดของ คลื่นสึนามิ นั่นเอง เพื่อที่จะเข้าใจเรื่องสาเหตุของการเกิดคลื่นสึนามิได้อย่างถ่องแท้ จะต้องศึกษาให้เข้าใจความรู้พื้นฐานดังต่อไปนี้

โครงสร้างภายในของโลก

โลกมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางยาว 12,756 กิโลเมตร (รัศมี 6,378 กิโลเมตร) โครงสร้างภายในของโลกแบ่งออกเป็นชั้น ๆ ตามสถานะของวัสดุ (ภาพที่ 15) ที่ใจกลางของโลกมีอุณหภูมิสูงถึง 5,000°C แก่นชั้นในเป็นเหล็กร้อนมีสถานะเป็นของแข็ง ส่วนแก่นชั้นนอกเป็นเหล็กหลอมละลายเคลื่อนที่ด้วยการพาความร้อน (convection) ทำให้เกิดสนามแม่เหล็กโลก ถัดขึ้นมาเรียกว่า แมนเทิลเป็นวัสดุเนื้ออ่อน ส่วนที่อยู่ข้างนอกสุดคือ เปลือกโลก ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือ เปลือกทวีป และเปลือกมหาสมุทร ตั้งอยู่บนแมนเทิลชั้นบนสุด เรียกโดยรวมว่า ลิโทสเฟียร์ (Lithosphere) ซึ่งมีสถานะเป็นของแข็ง ลอยอยู่บนแมนเทิลชั้นบนที่ชื่อว่า แอสทีโนสเฟียร์ (Asthenosphere) ซึ่งเป็นวัสดุเนื้ออ่อนเคลื่อนที่ด้วยการพาความร้อนหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า แมกมา (Magma) ขณะที่แอสทีโนสเฟียร์เคลื่อนที่ไป มันจะพาให้เปลือกโลกซึ่งอยู่ด้านบนเคลื่อนที่ไปด้วย เมื่อเปลือกโลกเคลื่อนที่ชนกัน ทำให้เกิดแผ่นดินไหว

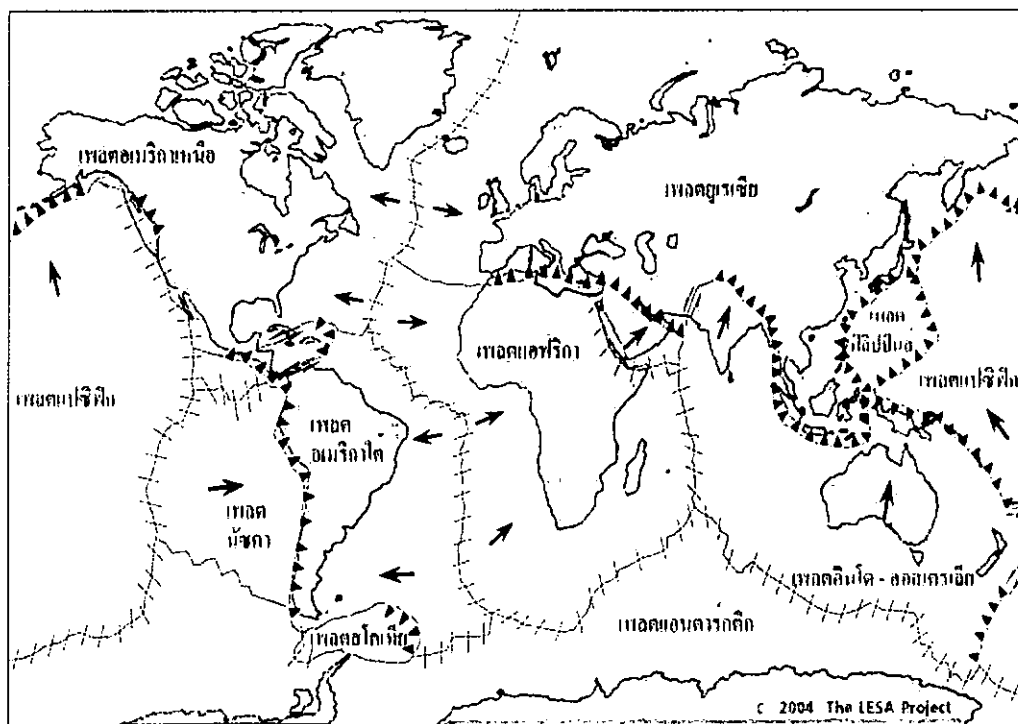

ภาพประกอบ 15 โครงสร้างภายในของโลก

ที่มา : USGS

การเคลื่อนตัวของเปลือกโลก

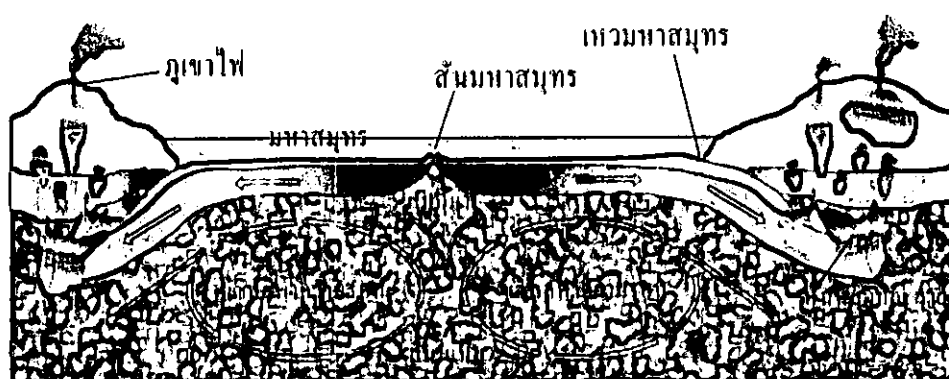
เปลือกโลกมิได้เป็นแผ่นเดียวต่อเนื่องติดกันดังเช่นเปลือกไข่ หากแต่เหมือนเปลือกไข่แตกร้าว มีแผ่นหลายแผ่นเรียงชิดติดกันเรียกว่า "เพลต" (Plate) ซึ่งมีอยู่ประมาณ 20 เพลต เพลตที่มีขนาดใหญ่ ได้แก่ เพลตแปซิฟิก เพลตอเมริกาเหนือ เพลตอเมริกาใต้ เพลตยูเรเชีย เพลตแอฟริกา เพลตอินโด-ออสเตรเลีย และเพลตแอนตาร์กติก เป็นต้น เพลตแปซิฟิกเป็นเพลตที่ใหญ่ที่สุดและไม่มีเปลือกทวีป กินอาณาเขตหนึ่งในสามของพื้นผิวโลก เพลตทุกเพลตเคลื่อนตัวเปลี่ยนแปลงขนาดและรูปร่างอยู่ตลอดเวลา (ดูภาพประกอบ 16)

ภาพประกอบ 16 การเคลื่อนตัวของเพลต ที่มา : USGS

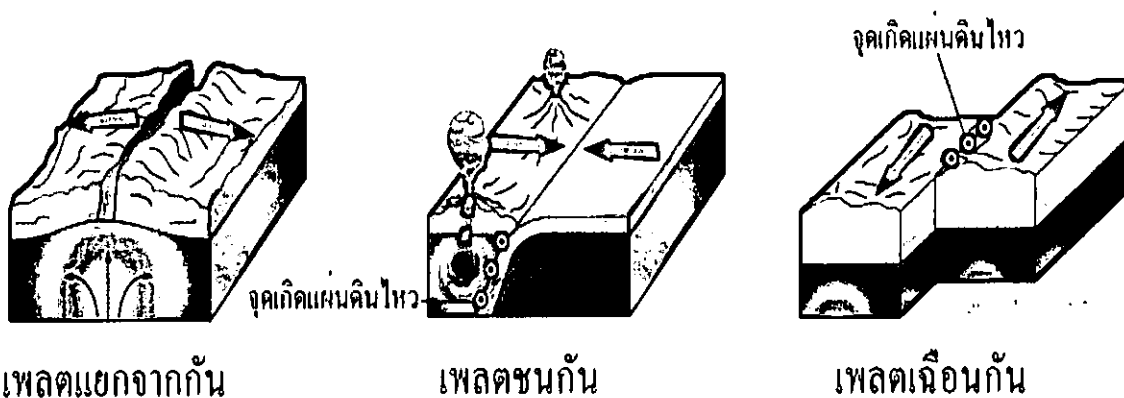
กระบวนการเคลื่อนตัวของเปลือกโลก

เพลตประกอบด้วยเปลือกทวีปและเปลือกมหาสมุทรวางตัวอยู่บนแมนเทิลชั้นบนสุด ซึ่งเป็นของแข็งในชั้นลิโทสเฟียร์ ลอยอยู่บนหินหนืดร้อนในชั้นแอสทีโนสเฟียร์อีกทีหนึ่ง หินหนืด (Magma) เป็นวัสดุเนื้ออ่อนเคลื่อนที่หมุนเวียนด้วยการพาความร้อนภายในโลก คล้ายการเคลื่อนตัวของน้ำเดือดในกาต้มน้ำ การเคลื่อนตัวของวัสดุในชั้นแอสทีโนสเฟียร์ทำให้เกิดการเคลื่อนตัวเพลต (ดูภาพประกอบ 17) เราเรียกกระบวนการเช่นนี้ว่า "ธรณีแปรสัณฐาน" หรือ "เพลตเทคโทนิกส์" (Plate Tectonics)

ภาพประกอบ 17 กระบวนการธรณีแปรสัณฐาน ที่มา : USGS

- หินหนืดในชั้นแอสทีโนสเฟียร์ (Convection cell) ลอยตัวดันพื้นมหาสมุทรขึ้นมากลายเป็น "สันกลางมหาสมุทร" (Mid-ocean ridge) หินหนืดร้อนหรือแมกมาซึ่งไหลขึ้นมาผุดที่พื้นมหาสมุทรให้เคลื่อนที่ขยายตัวออกทางข้าง
- เนื่องจากเปลือกมหาสมุทรมีความหนาแน่นมากกว่าเปลือกทวีป ดังนั้นเมื่อเปลือกมหาสมุทรชนกับเปลือกทวีป เปลือกมหาสมุทรจะมุดตัวต่ำลงกลายเป็น "เหวมหาสมุทร" (Trench) และหลอมละลายในแมนเทิลอีกครั้งหนึ่ง
- มวลหินหนืดที่เกิดจากการรีไซเคิลของเปลือกมหาสมุทรที่จมตัวลง เรียกว่า "พลูตอน" (Pluton) มีความหนาแน่นน้อยกว่าเปลือกทวีป จึงลอยตัวแทรกขึ้นมาเป็นแนวภูเขาไฟ เช่น เทือกเขาแอนดิสทางฝั่งตะวันตกของทวีปอเมริกาใต้

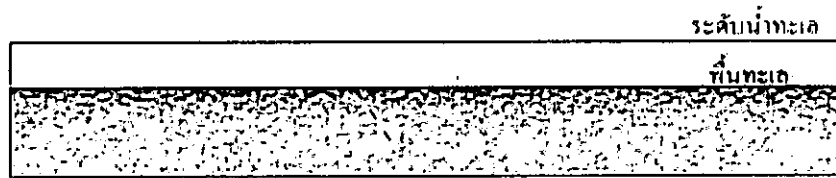

ภาพประกอบ 18 รอยต่อของเพลต

ที่มา : USGS

แผ่นดินไหวใต้มหาสมุทร

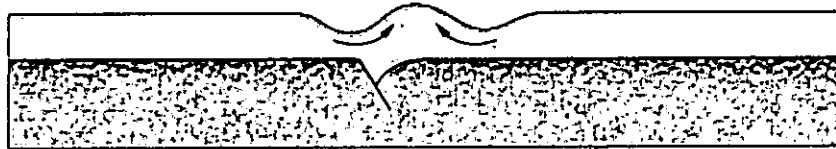
เมื่อเพลตชนกันได้ทั้งท้องมหาสมุทร (ภาพที่ 19 ข.) แผ่นดินที่ยุบตัวลง ทำให้ระดับน้ำทะเลที่อยู่นั้นบริเวณนั้นยุบตามลงไปด้วย (ภาพที่ 19 ค.) น้ำทะเลในบริเวณข้างเคียงไหลเข้ามาแทนที่และปะทะกัน ทำให้เกิดคลื่น (ภาพที่ 19 ง.) แรงสั่นสะเทือนทำให้เกิดระลอกคลื่นกระจายออกทุกทิศทาง

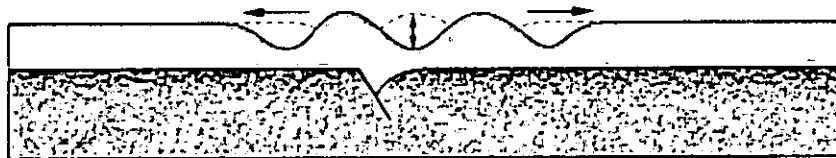
ก. ก่อนเกิดแผ่นดินไหว

ข. พื้นทะเลยุบตัวถึบพลัน ทำให้น้ำทะเลที่อยู่ข้างบนยุบตัวลงตาม

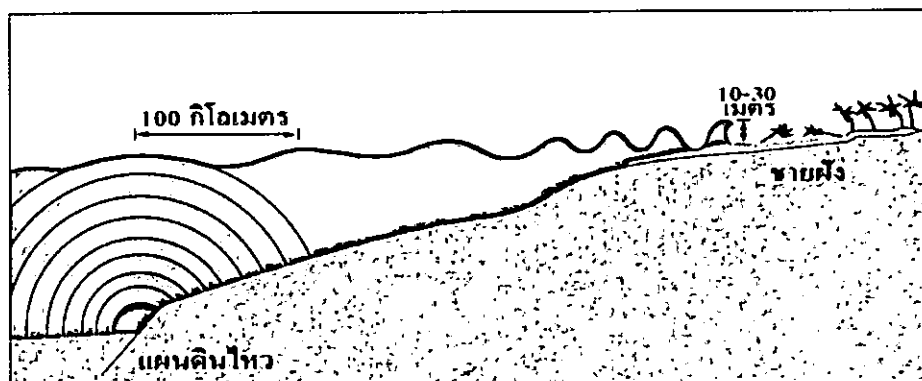
ค. น้ำบริเวณรอบโหลเข้ามาแทนที่ และปะทะกัน ทำให้เกิดคลื่น

ง. แรงสั่นสะเทือนทำให้เกิดระลอกคลื่นกระจายออกทุกทิศทาง

ภาพประกอบ 19 ขั้นตอนการเกิดคลื่นสึนามิ (ที่มา : USGS)

ขณะที่คลื่นยังอยู่เหนือน้ำมหาสมุทรที่มีน้ำลึก คลื่นมีขนาดใหญ่มาก มีฐานกว้าง 100 กิโลเมตร แต่สูงเพียง 1 เมตร เคลื่อนที่ด้วยความเร็วประมาณ 700 – 800 เมตรต่อชั่วโมง แต่เมื่อคลื่นเดินทางเข้าใกล้ชายฝั่ง สภาพท้องทะเลที่ตื้นขึ้นทำให้คลื่นลดความเร็วและอัดตัวจนมีฐานกว้าง 2 – 3 กิโลเมตร แต่สูงถึง 10 – 30 เมตร และกระทบเข้ากับชายฝั่ง

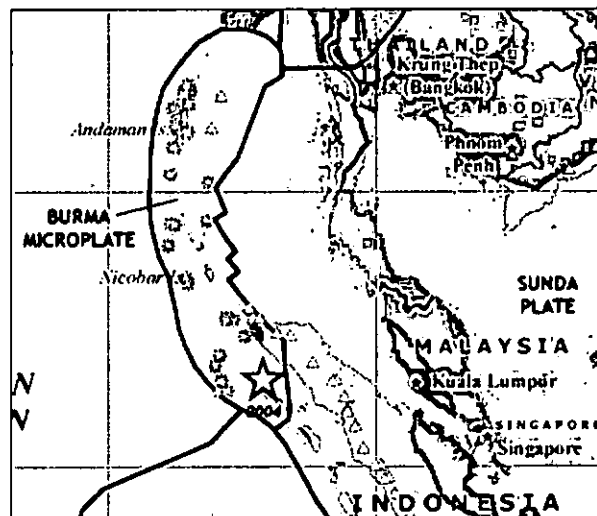

ภาพประกอบ 20 ขนาดของคลื่นสึนามิ (ที่มา : USGS)

คลื่นสึนามิในประเทศไทย

จากสถิติที่ประวัติศาสตร์ได้มีการบันทึกไว้ จะมีการเกิดคลื่นสึนามิขนาดใหญ่โดยเฉลี่ย ทุก ๆ 15 – 20 ปี แต่โดยส่วนมากแล้วจะเกิดขึ้นในมหาสมุทรแปซิฟิก เนื่องจากเป็นมหาสมุทรที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีอาณาเขตปกคลุมครึ่งหนึ่งของเปลือกโลก จึงมีโอกาสเกิดแผ่นดินไหวได้มากที่สุด คลื่นสึนามิที่มีขนาดใหญ่ที่สุด มีขนาดสูงถึง 35 เมตร ที่เกาะสุมาตรา เกิดขึ้นจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดของภูเขาไฟกรากาตัว เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2426

คลื่นสึนามิที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 เนื่องจากการเกิดแผ่นดินไหวบริเวณเหวมหาสมุทรซุนดรา (Sundra trench) ซึ่งมีการยุบตัวของพื้นมหาสมุทรตามรอยต่อของเพลตอินเดีย-ออสเตรเลีย และเพลตพม่า ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือน 9.0 ริกเตอร์ โดยมีศูนย์กลางอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะสุมาตรา ในเหตุการณ์นี้มีคนตายทั้งสิ้นมากกว่า 155,000 คน ตามชายฝั่งของมหาสมุทรอินเดีย ในจำนวนนี้เป็นคนไทยไม่น้อยกว่า 5,300 คน

ภาพประกอบ 21 ตำแหน่งศูนย์กลางการเกิดแผ่นดินไหว

ที่มา : USGS

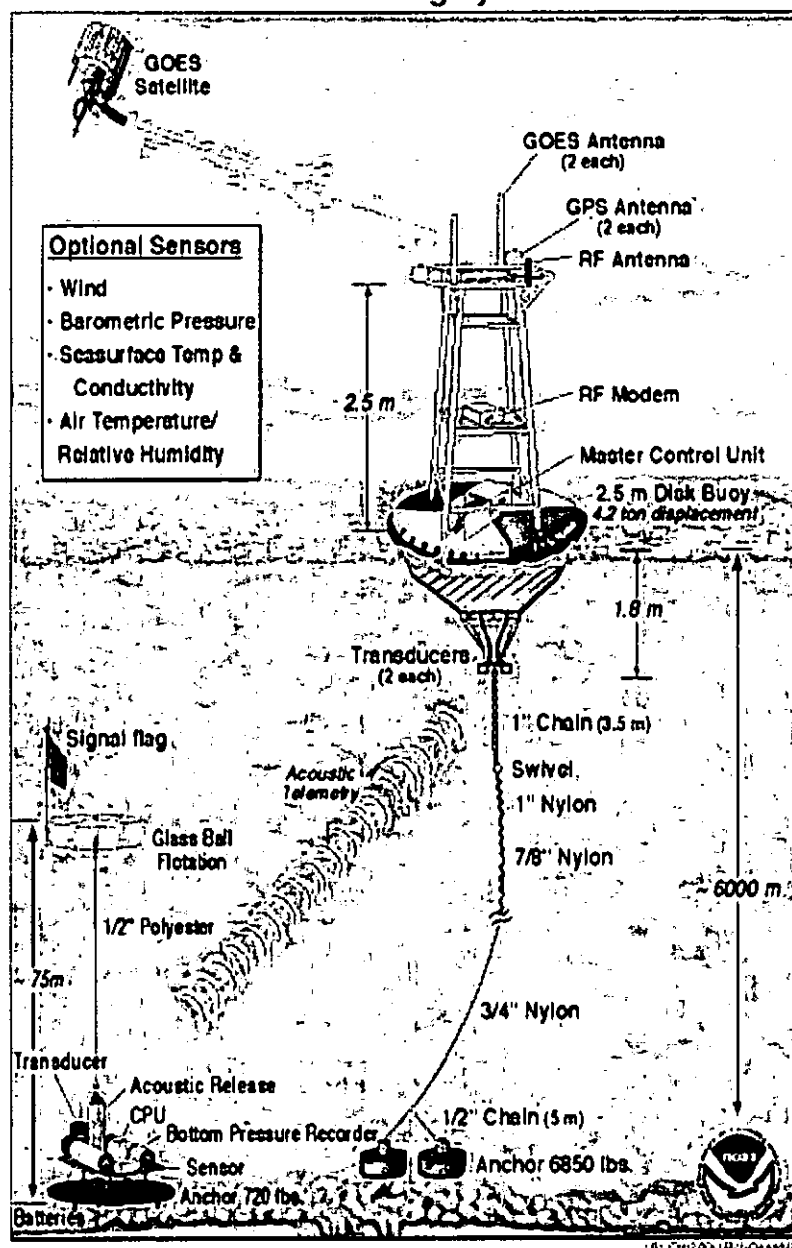
ระบบแจ้งเตือนคลื่นสึนามิ

เนื่องจากคลื่นสึนามิขณะอยู่กลางทะเลมีฐานกว้างถึง 100 กิโลเมตร แต่สูงเพียง 1 เมตร อีกทั้งยังมีคลื่นทะเลทั่วไปซึ่งเกิดจากกระแสลมอยู่ข้างบนอีก ดังนั้นการสังเกตการณ์จากเครื่องบิน หรือดาวเทียม จึงแยกแยะไม่ได้เลย การสังเกตการณ์จึงทำได้จากการตรวจจับสัญญาณจากทุ่นลอย และเครื่องตรวจวัดแผ่นดินไหวเท่านั้น

ระบบแจ้งเตือนคลื่นสึนามิระบบแรกของโลกถูกจัดตั้งขึ้นหลังจากอุบัติเหตุที่หมู่เกาะฮาวาย ในปี พ.ศ. 2489 สหรัฐอเมริกาจัดตั้ง "ศูนย์แจ้งเตือนคลื่นสึนามิแปซิฟิก" (Pacific Tsunami Warning Center) หรือ PTWC โดยมีติดตั้งสถานีตรวจวัดแผ่นดินไหวจำนวน 50 แห่ง รอบมหาสมุทรแปซิฟิก

ระบบทำงานโดยการตรวจจับคลื่นแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว (Seismic wave) ซึ่งเดินทางรวดเร็ว กว่าคลื่นสึนามิ 15 เท่า ข้อมูลที่ตรวจวัดได้จากทุกสถานีถูกนำรวมกันเพื่อพยากรณ์หาตำแหน่งที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดคลื่นสึนามิ เมื่อคลื่นสึนามิถูกตรวจพบ ระบบจะแจ้งเตือนเมืองที่อยู่ชายฝั่ง รวมทั้งประมาณเวลาสถานการณ์ที่คลื่นจะเข้าถึงชายฝั่ง เพื่อที่จะอพยพประชาชนไปอยู่ที่สูง และให้ เรือที่จอดอยู่ชายฝั่งเดินทางสู่ท้องทะเลลึกที่ซึ่งคลื่นสึนามิส่งไม่ส่งผลกระทบต่ออันตรายใด อย่างไรก็ตามระบบ เตือนภัยนี้สามารถทำการแจ้งเตือนล่วงหน้าเพียงไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น การอพยพผู้คนมักทำได้ไม่ ทันท่วงที เนื่องจากคลื่นสึนามิเดินทางเร็วมาก

DART Mooring System

ภาพประกอบ 22 ระบบแจ้งเตือน DART ที่มา : USGS

DART ย่อมาจาก Deep-ocean Assessment and Reporting of Tsunamis เป็นระบบเตือนภัยยุคใหม่ซึ่งพัฒนาโดย องค์การบริหารบรรยากาศและมหาสมุทร (NOAA) ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการติดตั้งเซนเซอร์วัดแรงดันสะท้อนไว้ที่ท้องมหาสมุทร เซนเซอร์เก็บข้อมูลแผ่นดินไหวและส่งสัญญาณไปยังทุ่นลอยซึ่งอยู่บนผิวน้ำ เพื่อรีเลย์สัญญาณไปยังดาวเทียม GOES และส่งกลับลงบนสถานีภาคพื้นอีกทีหนึ่ง นักวิทยาศาสตร์นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบจำลองด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อพยากรณ์แนวโน้มการเกิดคลื่นสึนามิ หากผลการจำลองและวิเคราะห์ว่ามีโอกาสความเป็นไปได้จะเกิดคลื่นยักษ์ ก็จะแจ้งเตือนไปยังศูนย์ชายฝั่ง เพื่อให้ประชาชนและชาวประมงในพื้นที่ที่รับอภัยจากบริเวณที่อันตราย

ระบบเตือนภัยจากสึนามิ

การบรรเทาภัยจากสึนามิจะทำได้โดยการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ประเทศไทยเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก (Pacific Tsunami Warning System) ซึ่งมีสมาชิก 26 ประเทศ ซึ่งมีศูนย์อยู่ที่ฮาวาย เมื่อศูนย์ได้รับข้อมูลแผ่นดินไหวจะทำการตรวจสอบว่าตำแหน่งที่เกิดกับขนาดของแผ่นดินไหวว่าเข้าเกณฑ์เสี่ยงไหม ถ้าพบว่าเข้าเกณฑ์เสี่ยงก็จะทำการแจ้งเตือนภัยโดยรอบ พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลเวลาที่คาดว่าคลื่นจะมาถึงสำหรับบริเวณที่คลื่นจะถึงใน 2-3 ชั่วโมง เมื่อทางศูนย์ตรวจพบสึนามิใหญ่จากการตรวจวัดภาพพื้นทะเล ศูนย์จะแจ้งเตือนทั่วประเทศในภาคพื้นแปซิฟิก

การเตรียมความพร้อมของประชาชนต่อสึนามิ

เมื่อได้ยินการเตือนภัยว่าจะเกิดสึนามิ หรือเห็นคลื่นสูงเคลื่อนเข้ามา หรือเห็นน้ำทะเลลดลงกะทันหัน ให้ท่านไปบริเวณที่เป็นเนินสูง และไม่กลับไปชายหาดอีกเพราะสึนามิสามารถเกิดซ้ำได้อีก แล้วรับฟังข่าวสารจากทางราชการ แต่ถ้าไปยังเนินสูงไม่ทันก็ให้วิ่งขึ้นชั้นบนของอาคารสูงคอนกรีตเสริมเหล็ก สิ่งที่ท่านต้องทราบเพื่อความปลอดภัยของท่านเองมีดังนี้

ความจริงเกี่ยวกับสึนามิ

- สึนามิส่วนใหญ่เกิดจากแผ่นดินไหวซึ่งอาจเกิดใกล้หรือไกลออกไป
- สึนามิอาจเกิดสูงเป็นสิบเมตรและซัดเข้าชายฝั่งเป็นระยะทางยาวมาก
- ที่ต่ำเช่นชายหาดมีความเสี่ยงต่อสึนามิ
- สึนามิเกิดได้หลายครั้ง คลื่นแรกไม่จำเป็นว่าจะใหญ่ที่สุด
- สึนามิอาจเคลื่อนที่เร็วกว่าคนวิ่ง
- บางครั้งสึนามิจะทำให้น้ำลดลงต่ำจนเห็นพื้นทะเล
- สึนามิมีแรงมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตันได้ ทำให้ได้รับความเสียหายได้
- สึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน
- สึนามิสามารถเคลื่อนไปตามแม่น้ำ ลำคลองได้

กฎความปลอดภัยเมื่ออยู่บนแผ่นดิน

- ขอให้ท่านรับทราบความจริงเกี่ยวกับสึนามิที่กล่าวไว้ข้างต้น เพราะความรู้นี้จะช่วยชีวิตท่านได้
- ถ้าท่านอยู่ในบ้านและทราบการเตือนภัย ให้รีบไปยังที่ปลอดภัยอย่างเป็นระเบียบ
- เมื่ออยู่ใกล้ชายฝั่งแล้วรู้สึกถึงการสั่นสะเทือน หรือเห็นระดับน้ำเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ให้ไปยังเนินสูง และอยู่ห่างจากแม่น้ำ
- ชั้นบนของอาคารสูงคอนกรีตเสริมเหล็กสามารถใช้เป็นที่ลี้ภัยได้
- อยู่ห่างจากที่ต่ำ

กฎความปลอดภัยเมื่ออยู่ในทะเล

ปกติผู้เดินเรือจะไม่ทราบว่าเกิดสึนามิเมื่ออยู่ในทะเล และเมื่อได้ยินการเตือนภัย ห้ามเข้าชายฝั่งเพราะระดับน้ำจะเปลี่ยนแปลงอย่างมากที่ชายฝั่ง แต่ถ้าเรือกำลังจะออกจากท่าเรือให้ติดต่อกับท่าเรือเพื่อรับฟังคำแนะนำ ถ้ารับทราบคำเตือนและมีเวลาที่จะไปยังน้ำลึกก็อาจจะไปอย่างเป็นระเบียบ แต่สำหรับเรือเล็กอาจจะปลอดภัยกว่าถ้าอพยพออกจากเรือไปยังที่สูง

ครั้งนี้เป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่มีผู้เสียชีวิตจากแผ่นดินไหวและสึนามิ จากเหตุการณ์นี้ทำให้ประเทศไทยต้องทบทวนมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากแผ่นดินไหวให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น การออกแบบโครงสร้างต้านทานแผ่นดินไหวนอกจากจะครอบคลุม 10 จังหวัดในภาคเหนือและภาคตะวันตก อาจมีความจำเป็นที่จะพิจารณาครอบคลุมถึงตอนใต้ของประเทศไทยซึ่งเสี่ยงต่อแผ่นดินไหวจากมหาสมุทรอินเดียตอนใต้และเขตกรุงเทพมหานคร และควรมีมาตรการเตือนภัยจากสึนามิมากขึ้น โดยเฉพาะกับจังหวัดตอนใต้ของประเทศไทยที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งสามารถทำให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจได้มาก

โดยสรุปผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติในครั้งนี้เป็นสิ่งสำคัญมากที่ไม่ควรจะมีมองข้าม และถึงเวลาแล้วที่ทุกคนควรจะรู้และเข้าใจกับการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันยังอยู่ในช่วงของการ ศึกษาวิจัยและพัฒนา เพื่อการคาดหมายที่แม่นยำและแน่นอนขึ้น อย่างไรก็ตามการมีมาตรการ ป้องกัน และบรรเทาภัยแผ่นดินไหว เช่น การก่อสร้างอาคารให้มีความมั่นคงแข็งแรงในพื้นที่ เสี่ยงภัย รวมถึงการเตรียมพร้อมที่ดีของประชาชน จะช่วยลดการสูญเสียได้มาก จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ผู้วิจัยได้นำความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์มาเป็นตัวแปรต้น ส่งผลสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิด และการออกแบบสอบถามในการทำวิจัยในครั้งนี้

10. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดกระบี่

กระบี่ เมืองชายทะเลในฝั่งดงามด้วยหาดทรายขาว น้ำทะเลใส ปะการังสวย ถ้ำโตรก
ชะงูผา และหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 100 เกาะ รวมกันเป็นมนต์เสน่ห์ที่สร้างความประทับใจให้แก่
นักท่องเที่ยวที่มาเยือน

กระบี่ เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๘๑๔ กิโลเมตร มี
เนื้อที่ ๔,๗๐๔ ตารางกิโลเมตร กระบี่ ประกอบด้วยภูเขา ที่ดอน ที่ราบ หมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า ๑๓๐
เกาะ จุดมไปด้วยป่าชายเลน ตัวเมืองกระบี่มีแม่น้ำยาวประมาณ ๕ กิโลเมตร ไหลผ่านลงสู่ทะเลอัน
ดามันที่ตำบลปากน้ำ นอกจากนี้ยังมีคลองปกาสัย คลองกระบี่ใหญ่ และคลองกระบี่น้อย มีต้นกำเนิด
จากเทือกเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดกระบี่ คือ เทือกเขาพนมเบญจา จากหลักฐานทางโบราณคดี
สันนิษฐานได้ว่าบริเวณเมืองกระบี่เคยเป็นแหล่งชุมชนโบราณที่เก่าแก่มาแห่งหนึ่งในประเทศไทย
ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์และต่อเนื่องจนถึงสมัยประวัติศาสตร์ กล่าวกันว่าดินแดนนี้แต่เดิมคือ
เมืองบันไทยสมอ ๑ ใน ๑๒ เมืองนักษัตรที่ใช้ตราสิงเป็นตราประจำเมือง ขึ้นกับอาณาจักร
นครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับชื่อเมืองกระบี่ว่า อาจมาจากความหมายที่
แปลว่า ดาบ เนื่องจากมีตำนานเล่าสืบต่อกันมาเกี่ยวกับการขุดพบมีดดาบโบราณก่อนที่จะสร้าง
เมืองอันเป็นที่มาของสัญลักษณ์จังหวัดกระบี่

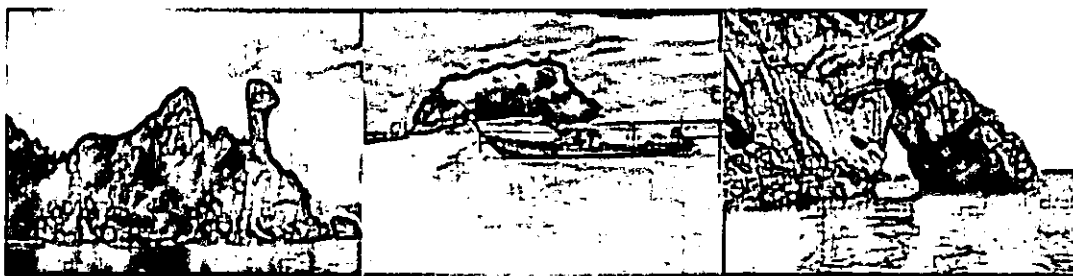
เทศกาลงานประเพณี

1. ประเพณีลอยเรือชาวเล ที่เกาะลันตา เป็นงานประเพณีเก่าแก่ของชาวเลที่หาได้
ยาก งานนี้จัดขึ้นตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 และเดือน 11 โดยกลุ่มชาวเลที่เกาะลันตาและเกาะใกล้เคียง
จะมาชุมนุมกันทำพิธีลอยเรือ เพื่อสะเดาะเคราะห์ บริเวณชายหาดใกล้กับบ้านศาลาด่าน ในพิธีจะมี
การร้องรำทำเพลง มีการร่ายรำรอบลำเรือด้วยจังหวะและทำนองเพลงรองเง็ง

2. งานกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน เป็นงานเปิดฤดูกาลท่อง
เที่ยงของจังหวัด มีกิจกรรม รื่นเริง การแสดงทางวัฒนธรรม และการแข่งขันกีฬาทางน้ำหลายประเภท

สถานที่น่าสนใจ

1. อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อยู่ในท้องที่ตำบลหนองทะเล
ตำบลไสไทย ตำบลอ่าวนาง ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง มีสถานที่ที่น่าสนใจ คือ หาดนพรัตน์ธารา
สุสานหอย บางส่วนของอ่าวนาง หมู่เกาะปอดะ และหมู่เกาะพีพี

ภาพประกอบ 23

ภาพประกอบ 24

ภาพประกอบ 25

ภาพประกอบ 26

ภาพประกอบ 27

ภาพประกอบ 28

ภาพประกอบ 29

ภาพประกอบ 30

ภาพประกอบ 31

ภาพประกอบ 23-31 อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพีในจังหวัดกระบี่

2. อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา พื้นที่ประมาณ 31,325 ไร่ ในอำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม และอำเภอเมืองกระบี่ จากตัวเมืองเดินทางไปตามถนน ศรีตรัง 1 กิโลเมตร จะมีทางแยกไปน้ำตกห้วยโต้ ซึ่งเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ อีก 20 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน มีโอห่มปกคลุมอยู่ตลอดเวลา สภาพป่าทั่วไปอุดมสมบูรณ์ มีลำธาร น้ำตก ถ้ำ และสัตว์ป่านานาชนิด

ภาพประกอบ 32

ภาพประกอบ 33

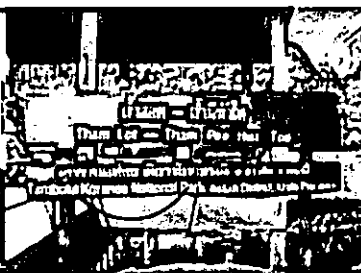
ภาพประกอบ 34

ภาพประกอบ 32-34 อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจาในจังหวัดกระบี่

3. อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ตั้งอยู่ในอำเภออ่าวลึก ใช้เส้นทางกระบี่-พังงา ประมาณ 46 กิโลเมตร แล้วใช้เส้นทางตลาดอ่าวลึก-แหลมลึก อีก 1 กิโลเมตร ที่ทำการอุทยานฯ ตั้งอยู่บริเวณธารโบกขรณี มีแอ่งน้ำใสขนาดใหญ่ ร่มรื่นด้วยแมกไม้เขียวชอุ่ม บริเวณนี้มี บริการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว สถานที่น่าสนใจอื่นๆ ในเขตอุทยานฯ ได้แก่ ถ้ำเพชร เป็นถ้ำหินงอกหินย้อย ห่างจากอ่าวลึก 3 กิโลเมตร ถ้ำลอด เป็นถ้ำหินงอกหินย้อย เรือสามารถลอดผ่านถ้ำได้ ยามน้ำลด ถ้ำผีหัวโต มีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ การเดินทางไปถ้ำลอดและถ้ำผีหัวโต ต้องนั่งเรือหางยาวจากท่าบ่อท่อไปตามคลอง ท่ายาง ประมาณ 20 นาที

ภาพประกอบ 35

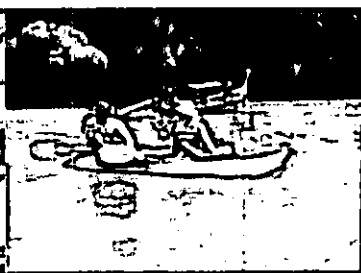
ภาพประกอบ 36

ภาพประกอบ 37

ภาพประกอบ 38

ภาพประกอบ 39

ภาพประกอบ 40

ภาพประกอบ 41

ภาพประกอบ 42

ภาพประกอบ 43

ภาพประกอบ 35-73 อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณีในจังหวัดกระบี่

4. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อยู่ในท้องที่อำเภอเกาะลันตา ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ ได้แก่ เกาะลันตาใหญ่ เกาะลันตาน้อย เกาะตะเบ็งเส็ง หมู่เกาะห้า หมู่เกาะรอก และเกาะโหล่ง

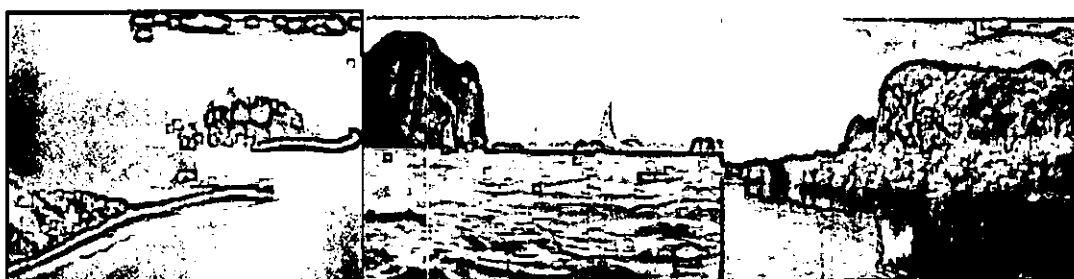
4.1. เกาะลันตาใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยของชาวเลจำนวนมาก ด้านหลังเกาะมีหาดทรายสวยงาม ที่ทำการอุทยานฯ ตั้งอยู่ที่แหลมโตนดซึ่งอยู่ปลายสุดของเกาะลันตา การเดินทางไปเกาะลันตา นักท่องเที่ยวต้องไปลงเรือที่ท่า เรือบ่อม่วง อำเภอคลองท่อม โดยแยกซ้ายจากถนนเพชรเกษมตรงหลักกิโลเมตรที่ 45-46 ไปอีก 14 กิโลเมตร นั่งเรือ 45 นาที หรือนั่งเรือจากท่าเจ้าฟ้าใช้เวลา 2 ชั่วโมง บนเกาะมีที่พักเอกชนหลายแห่งบริเวณ หาดคอกวาง และหาดคลองดาว

ภาพประกอบ 44

ภาพประกอบ 45

ภาพประกอบ 46

ภาพประกอบ 47

ภาพประกอบ 48

ภาพประกอบ 49

ภาพประกอบ 44-49 อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาในจังหวัดกระบี่

4.2 เกาะโหล่ง อยู่ในเขตอำเภอเกาะลันตา เป็นเกาะใหญ่เกาะหนึ่งในแถบนั้น มีชายหาดขาว น้ำทะเลใสสะอาด รอบเกาะอุดมด้วยปะการังที่สมบูรณ์ การเดินทางไปเกาะโหล่ง จากท่าเรือ ปากเมง จังหวัดตรัง มีเรือบริการ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 40 นาที

ภาพประกอบ 50

ภาพประกอบ 51

ภาพประกอบ 52

ภาพประกอบ 53

ภาพประกอบ 54

ภาพประกอบ 55

ภาพประกอบ 56

ภาพประกอบ 57

ภาพประกอบ 58

ภาพประกอบ 50-58 อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาในจังหวัดกระบี่

จังหวัดพังงา

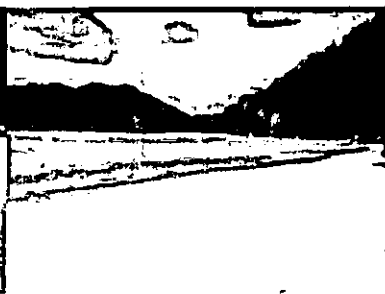
พังงา เป็นจังหวัดที่มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเขา มีพื้นที่ 4,170.895 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร ชื่อของจังหวัดพังงานั้นเดิมน่าจะเรียกว่า “เมืองงูงา” ตามชื่อเขางา หรือเขาพังงา ซึ่งอยู่ในตัวเมืองพังงาในปัจจุบัน เมื่อตั้งเมืองขึ้นจึงเรียกกันว่า “เมืองงูงา” เมืองงูงานี้อาจจะตั้งชื่อให้คล้องจองเป็นคู่กับเมืองภูเก็ตมาแต่เดิมก็ได้ แต่เหตุที่เมืองงูงากลายเป็นเมืองพังงานั้น สันนิษฐานว่าน่าจะมาจากเมืองงูงาเป็นเมืองที่มีแร่อุดมสมบูรณ์จึงมีฝรั่งมาติดต่อซื้อขายแร่ดีบุกกันมาก และฝรั่งเหล่านี้คงจะออกเสียงเมืองงูงาเป็นเมือง “พังงา” เพราะแต่เดิมฝรั่งเขียนเมืองงูงาว่า PHUNGA หรือ PUNGA ซึ่งอาจอ่านว่า งูงา หรือจะอ่านว่า พังงา หรือ พังกา ก็ได้

ภาพประกอบ 59

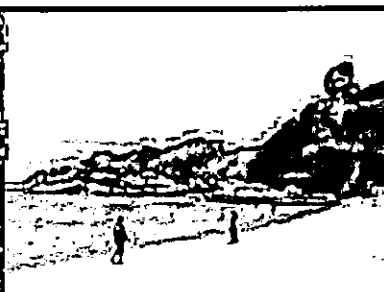
ภาพประกอบ 60

ภาพประกอบ 61

ภาพประกอบ 62

ภาพประกอบ 63

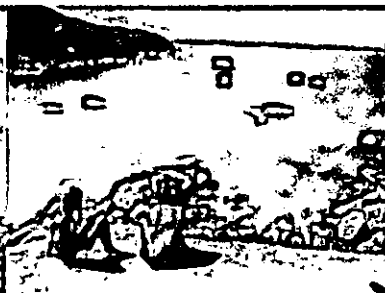
ภาพประกอบ 64

ภาพประกอบ 65

ภาพประกอบ 66

ภาพประกอบ 67

ภาพประกอบ 68

ภาพประกอบ 69

ภาพประกอบ 70

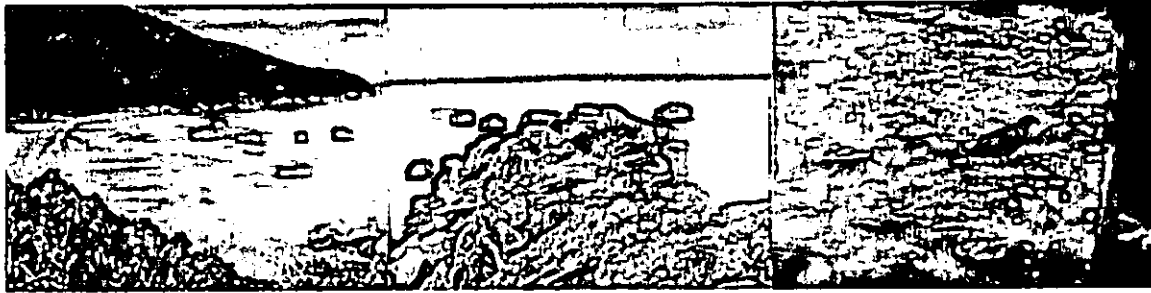
ภาพประกอบ 71

ภาพประกอบ 72

ภาพประกอบ 73

ภาพประกอบ 74

ภาพประกอบ 75

ภาพประกอบ 76

ภาพประกอบ 77

ภาพประกอบ 78

ภาพประกอบ 79

ภาพประกอบ 80

ภาพประกอบ 81

ภาพประกอบ 82

ภาพประกอบ 83

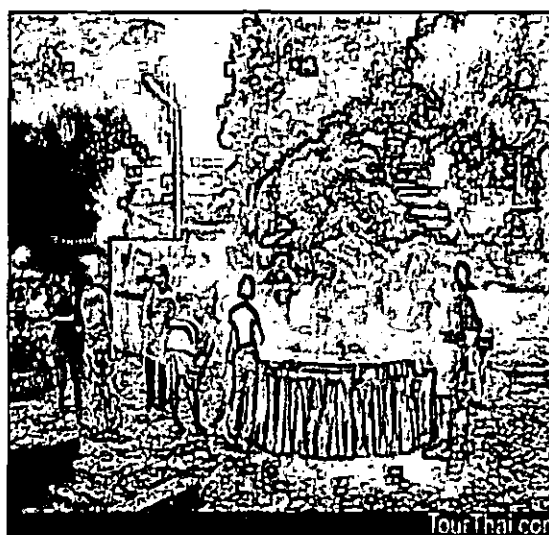
ภาพประกอบ 59-83 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดพังงา

จังหวัดระนอง

เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศพม่าและเป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ที่อยู่ฝั่งทะเลอันดามันอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม ระยะทาง 568 กม. มีพื้นที่ 3,426 ตร.กม. โดยรวมเกาะใหญ่น้อยในทะเลอันดามัน ซึ่งอยู่ในเขตปกครองจำนวน 62 เกาะ) มีฝนตกมากที่สุดในประเทศและคอคอดคดที่แคบที่สุดของแหลมมลายู คือ คอคอดกระ แบ่งการปกครองออกเป็น 4 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกระบุรี อำเภอละอุ่น อำเภอกะเปอร์ และกิ่งอำเภอสušสำราญ

ภาพประกอบ 84

ภาพประกอบ 85-86

ภาพประกอบ 84-86 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดระนอง

จังหวัดสตูล

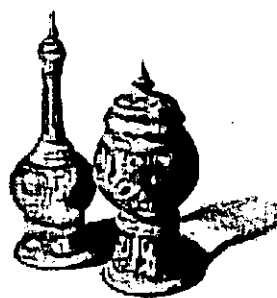
จังหวัดเล็กๆ เงียบสงบ ที่อุดมไปด้วยธรรมชาติป่าเขาอันสมบูรณ์ และรายล้อมไปด้วยหมู่เกาะสวยงามต่างๆ กว่าแปดสิบเกาะที่รู้จักกันดีและมีชื่อเสียง คือ หมู่เกาะตะรุเตา หมู่เกาะอาดัง-ราวีและหมู่เกาะเภตรา

สตูลมีพื้นที่ ๒,๔๗๔ ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นเนินสูง มีที่ราบป่าเขาและห้วยน้ำลำธารทางด้านตะวันออกของพื้นที่ ตอนกลางใกล้ชายทะเลเป็นที่ราบ มีภูเขาและที่ราบลุ่ม ส่วนชายฝั่งทะเลเป็นที่ราบและป่าชายเลนน้ำท่วมถึง มีป่าโกงกางและไม้เสมามาก

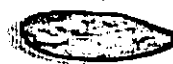
สตูลอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม มีชายฝั่งทะเลยาว ๑๔๕.๘ กิโลเมตร สตูลแบ่งออกเป็น ๖ อำเภอ ๑ กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ อำเภอควนกาหลง อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า และ กิ่งอำเภอมะนัง

ภาพประกอบ 87

ภาพประกอบ 88

ภาพประกอบ 89

ภาพประกอบ 90

ภาพประกอบ 91

ภาพประกอบ 87-91 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดสตูล

จังหวัดตรัง

ตรัง หรือเมืองทับเที่ยง ในอดีตเคยเป็นเมืองท่าค้าขายกับต่างประเทศ เป็นเมืองแรกที่มีต้นยางพารา โดยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี นำพันธุ์มาจากมาเลเซียมาปลูกเป็นแห่งแรกของภาคใต้ เมื่อ พ.ศ. 2442 และถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย ตรังมีแม่น้ำสำคัญ คือ แม่น้ำตรัง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาหลวง และแม่น้ำปะเหลียน ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัด

ตรัง เป็นจังหวัดชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย มีฝั่งทะเลยาวทางด้านตะวันตก ประมาณ ๑๑๙ กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะในทะเลอันดามันที่อยู่ในการปกครองกว่า ๔๖ เกาะ ภายในพื้นที่อำเภอกันตัง ๑๒ เกาะ อำเภอปะเหลียน ๑๓ เกาะ และอำเภอสิเกา ๒๑ เกาะ ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเดินทางท่องเที่ยว คือระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤษภาคมของปี

ตรัง มีพื้นที่รวม ๔,๙๔๑ ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกันตัง อำเภอห้วยยอด อำเภอย่านตาขาว อำเภอปะเหลียน อำเภอสิเกา อำเภอวังวิเศษ อำเภอนาโยง อำเภอรัษฎา และอำเภอหาดสำราญ

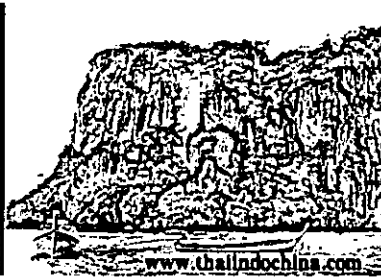
ภาพประกอบ 92

ภาพประกอบ 93

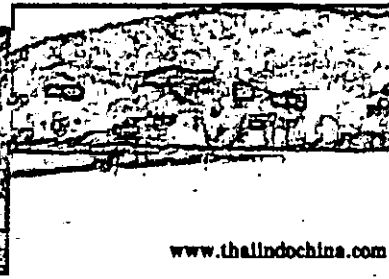
ภาพประกอบ 94

ภาพประกอบ 95

ภาพประกอบ 96

ภาพประกอบ 97

ภาพประกอบ 98

ภาพประกอบ 99

ภาพประกอบ 100

ภาพประกอบ 92-100 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดตรัง

จังหวัดภูเก็ต

คำว่า "ภูเก็ต" นั้นเชื่อว่าเพี้ยนมาจากภาษามลายูคือ "บุกิต" ซึ่งแปลว่าภูเขา ภูเก็ตเป็นเมืองที่มีมานานตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย โดยตัวเมืองอยู่ที่กลางซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ เมืองกลางเดิมมีขุนนางไทยคอยดูแลรักษามลประโยชน์เพราะฝรั่งชาติฮอลันดามารับซื้อสินค้าจำพวกแร่ ต่อมาถึงรัชกาลที่ ๑ พระเจ้ากรุงอังวะยกกองทัพเข้ามารุกรานหัวเมืองฝ่ายตะวันตกแถบชายทะเลของไทยในปี พ.ศ. ๒๓๒๘ โดยแบ่งกองทัพยกไปตีเมืองกระ ระนอง ชุมพร ไซยา ตลอดจนไปถึงเมืองนครศรีธรรมราช ขณะนั้นกองทัพกรุงเทพฯ ยังติดพันการศึกที่กาญจนบุรียกมาช่วยไม่ทัน พม่าส่งแม่ทัพชื่อยี่หวุ่น ยกทัพเรือมาตีได้ตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า แล้วเลยไปตั้งค่ายล้อมเมืองกลางไว้ ขณะนั้นพระยาถลางถึงแก่กรรมยังไม่ได้ตั้งเจ้าเมืองใหม่ ภริยาเจ้าเมืองถลางชื่อจัน กับน้องสาวชื่อมุก จึงคิดอ่านกับกรรมการทั้งปวงตั้งค่ายใหญ่ขึ้น ๒ ค่าย ป้องกันรักษาเมืองเป็นสามารภ พม่าล้อมเมืองอยู่เดือนเศษเมื่อหมดเสบียงก็เลิกทัพกลับไป ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องยศให้วีรสตรีทั้งสองเป็นท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร เป็นที่น่าภาคภูมิใจแก่ชาวเมืองตลอดมา เกาะถลางหรือเมืองถลางได้เปลี่ยนชื่อเป็นเกาะภูเก็ต หรือเมืองภูเก็ตในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ภูเก็ต ได้ชื่อว่าเป็นไข่มุกแห่งอันดามัน เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ในด้านความสวยงามของทิวทัศน์ และหาดทราย น้ำทะเลสีฟ้าใส พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ

ท้องเที่ยวครบครัน เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีฐานะเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศไทยในน่านน้ำทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีพื้นที่ประมาณ ๕๔๓ ตารางกิโลเมตร ความยาวสุดของเกาะภูเก็ตวัดจากทิศเหนือถึงทิศใต้ประมาณ ๔๘.๗ กิโลเมตร และส่วนกว้างที่สุดวัดจากทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตกประมาณ ๒๑.๓ กิโลเมตร ภูเก็ตแบ่งออกเป็น ๓ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกลาง และอำเภอกะทู้

ภูเก็ต เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ห่าง จากกรุงเทพฯ 862 กิโลเมตร เป็นเกาะเดียวที่มีฐานะเป็น จังหวัด คำว่าภูเก็ตมาจาก "ภูเก็จ" ซึ่งมีความหมายว่าภูเขา แก้ว ได้รับสมญานามว่า มุกงามของไทย เป็นเกาะที่มีชื่อ เสียงมาแต่โบราณ เคยเป็นดินแดนแห่งเศรษฐกิจเหมืองแร่ดีบุก มีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย ซึ่งการขุดแร่ดีบุกที่ภูเก็ต มีประวัติความเป็นมาว่า 500 ปีแล้ว นอกจากนี้ยังมีการ ปลูกยางพารา ทำสวนมะพร้าว สวนผลไม้ และทำการ ประมง

จังหวัดภูเก็ต เป็นเกาะอยู่ในทะเลอันดามันและเกาะน้อยใหญ่อีก 32 เกาะ มีพื้นที่โดยรวม 543.034 ตารางกิโลเมตร จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร ท้องเที่ยวทางทะเล จึงมีสมญานามว่า "ไข่มุกอันดามัน" เป็นจุดดึงดูดของนักท่องเที่ยวที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้และของโลกด้วยความ พร้อมในศักยภาพและ โอกาสหลายๆ ด้าน อันจะเป็นการสนับสนุนให้จังหวัดภูเก็ตมีโอกาสพัฒนาเป็น "เมืองนานาชาติ" ในภูมิภาค

ที่ตั้งและขนาด จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้หรือชายฝั่งทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดียระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดา เหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดา ตะวันออก

ภูเก็ตเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีเนื้อที่โดยรวม ประมาณ 543.3 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 339,375 ไร่ ประกอบด้วยเกาะบริวาร จำนวน 32 เกาะ

อำเภอเมือง มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ดังนี้

เขารัง เป็นเนินเขาเตี้ยๆ รถยนต์สามารถขึ้นไปจนถึงยอดเขา เทศบาลจัดเป็นสวนสุขภาพและสวนสาธารณะไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และชมทิวทัศน์ของเมืองภูเก็ต จากยอดเขาจะแลเห็นตัวเมืองภูเก็ต ทะเลกว้าง รวมทั้งทิวทัศน์ของเกาะทั้งใกล้และไกล บนเขามีร้านอาหารบรรยากาศดีให้นั่งรับประทานอาหารด้วย

สะพานหิน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตัวเมือง อยู่สุดถนนภูเก็ตซึ่งยื่นลงไปบนทะเลเล็กน้อย เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์หลัก ๖๐ ปี เพื่อเป็นที่ระลึกแก่กัปตันเอ็ดเวิร์ด ไธมส์ ไมล์ ชาวออสเตรเลีย ผู้นำเรือขุดแร่ลำแรกมาใช้ขุดแร่ดีบุกในประเทศไทย

ตึกโบราณ ในตัวเมืองภูเก็ตส่วนมากเป็นตึกสมัยเก่ามีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบยุโรป สร้างขึ้นเกือบร้อยปีมาแล้ว อาทิ อาคารปัจจุบันที่ทำการศาลากลางจังหวัด ศาลจังหวัด ธนาคารนครหลวงไทย นอกจากนี้ยังมีอาคารบางส่วนที่ได้รับอิทธิพลทางด้านสถาปัตยกรรมแบบจีนมาผสมผสาน เรียกว่า สถาปัตยกรรมแบบ"ชิโน-โปรตุเกส" (Chinois Postugess) คืออาคารจะมีส่วนเล็กมากกว่าส่วนกว้างและไม่สูงนัก สามารถหาชมได้บริเวณถนนถลาง ถนนदीบุก ถนนพังงา ถนนเยาวราช และถนนกระบี่

สวนผีเสื้อและดอกไม้ภูเก็ต เป็นสถานที่รวบรวมและอนุรักษ์สิ่งมีชีวิตในเขตร้อนจำพวกผีเสื้อ แมลง ปลา และปะการัง โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เหมือนกับธรรมชาติ

หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต บนถนนเทพกษัตรี ภายในมีการแสดงศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การแสดงของช้าง การสาธิตการทำเหมืองแร่แบบดั้งเดิม และสวนกล้วยไม้

เกาะสิเหร่ เป็นเกาะขนาดเล็กอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ต บนยอดเขาเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ ชายหาดไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ เนื่องจากพื้นทรายมีโคลนปน บริเวณแหลมตึกแก เป็นที่ตั้งของ หมู่บ้านชาวเล หรือชาวน้ำ หรือชาวไทยใหม่ ที่มาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ตามเกาะในมหาสมุทรอินเดีย

สวนสัตว์ภูเก็ต ในสวนสัตว์ มีสัตว์นานาชนิด อาทิ เสือ นกชนิดต่าง ๆ กวาง ม้าลาย อูฐ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงช้างและจระเข้

วัดฉลอง หรือ วัดไชยธาราราม เป็นวัดที่มีชื่อเสียงของภูเก็ต มีรูปหล่อของหลวงพ่อแช่ม และหลวงพ่อดำ ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวภูเก็ต

อ่าวฉลอง มีท่าเรือเป็นสะพานไม้ทอดยาวไปในทะเล ชายหาดเป็นรูปโค้งยาวเหยียดมองเห็นทิวมะพร้าวริมหาดเอนลู่ออกทะเล ทะเลบริเวณนี้ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ เพราะหาดเป็นโคลนที่อ่าวฉลองนี้นักท่องเที่ยวจะเช่าเรือไปเที่ยวตามเกาะต่างๆ หรือเข้าไปตกปลาได้

แหลมกา มีหาดเล็กๆ และเรือให้เช่าไปเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะเฮ เกาะบอน

หาดราไวย์ เป็นเส้นทางที่สวยงามที่สุดสายหนึ่งของภูเก็ต หาดราไวย์เป็นหาดทรายขาวสวยงามเล่นน้ำได้ เพราะชายฝั่งตื้น คลื่นลมไม่แรง มีที่พักและร้านอาหารทะเลบริการริมหาด และมีชาวเลอาศัยอยู่

แหลมพรหมเทพ เป็นจุดชมวิวที่สวยงามของภูเก็ต ชาวบ้านเรียกว่าแหลมเจ้า จากริมหน้าผามีแนวคันดาลลาดลงสู่ปลายแหลมที่เป็นโขดหิน สามารถเดินไปจนถึงปลายแหลมได้มองเห็นน้ำทะเลสีเขียวมรกต และสามารถเห็นเกาะแก้วอยู่ด้านหน้าแหลม ทางขวาจะเห็นแนวหาดทรายของหาดในหาน แหลมพรหมเทพนับเป็นสถานที่ชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง นอกจากนั้นยังมี "ประภาคารกาญจนาภิเษก แหลมพรหมเทพ" และแสงไฟจากโคมไฟจะมองเห็นไกล

ถึง ๓๙ กิโลเมตร ภายในประภาคารมีการแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับการสร้างประภาคาร การรักษาเวลา มาตรฐาน การคำนวณ และแสดงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้นและตก จากยอดของประภาคารที่เป็นจุดชมวิว

เกาะแก้ว มีหาดทรายและธรรมชาติได้น้ำสวยงามมาก บนเกาะมีรอยพระพุทธรูปท่าจำลองประดิษฐานอยู่ด้วย

พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยภูเก็ต เป็นแหล่งรวบรวมเปลือกหอยหลากสีสันและลวดลาย จากทั่วทุกมุมโลก มีฟอสซิล เปลือกหอย อายุหลายร้อยล้านปี เปลือกหอยยักษ์น้ำหนักกว่า ๒๕๐ กิโลกรัม ไข่มุกสีทองหนัก ๑๔๐ กระรัต

หาดกะตะ แบ่งออกเป็น ๒ หาดคือ หาดกะตะใหญ่ กับหาดกะตะน้อย เป็นหาดที่เหมาะสมสำหรับการเล่นน้ำและใช้เป็นที่ฝึกดำน้ำ เนื่องจากมีแนวปะการังติดต่อกันไปจนถึงเกาะปู้ซึ่งอยู่ด้านหน้าหาดกะตะ บริเวณชายหาดมีบ้านพัก บริษัทนำเที่ยว ร้านค้า แหล่งบันเทิง ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวด้วย

หาดกะรน มีเพียงเนินเขาเตี้ย ๆ คั่นอยู่เท่านั้น แต่ถ้าจะไปที่กลางหาดกะรนและหมู่บ้านกะรน มีชายหาดยาวเหยียด เนื้อชายหาดเป็นเนินทรายสูงๆ ต่ำๆ มีสนทะเลต้นใหญ่ๆ และต้นตาลขึ้นเรียงรายอยู่โดยทั่วไปหาดทรายที่อ่าวกะรนขาวสะอาดและละเอียดมาก

ไดโนปาร์ค ตั้งอยู่ข้างโรงแรมมารีน่า คอทเทจ หาดกะรน เป็นมินิโกสล์ฟ ขนาด ๑๘ หลุมในบรรยากาศโลกล้านปี ซึ่งมีไดโนเสาร์และภูเขาไฟระเบิด ด้วยเทคนิคแสงสีเสียงน่าตื่นเต้น

หาดในหาน ชายหาดในหานไม่ยาวนัก หาดทรายขาวสะอาด ด้านหลังของชายหาดเป็นป่า ชาวบ้านเรียกว่าหนองหาน ระหว่างทะเลและป่ามีเพียงหาดทรายของหาดในหานขวางกั้นอยู่เท่านั้น ในช่วงฤดูมรสุมระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม คลื่นจะแรงมาก ไม่ควรลงเล่นน้ำเพราะอาจเกิดอันตรายได้

อ่าวเสน มีชายหาดเล็กๆ ที่สงบเรียงรายไปด้วยโขดหินน้อยใหญ่ หาดทรายขาวสะอาด

จุดชมวิว จากหาดในหานไปหาดกะตะน้อยตามเส้นทางถนนรอบเกาะ จุดชมวิวจะอยู่ระหว่าง ๒ หาดนี้ จากจุดนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของอ่าวได้ถึง ๓ อ่าว คือ อ่าวกะตะน้อย อ่าวกะตะ และอ่าวกะรน ซึ่งเป็นทัศนียภาพที่สวยงามมาก

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต เป็นสถานที่จัดแสดงเรื่องราวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมของภูเก็ต เกี่ยวกับบ้านเรือน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ข้าวของเครื่องใช้ เมืองถลางยุคโบราณ นอกจากนั้นยังมีห้องสมุด ที่เก็บรวบรวมหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย

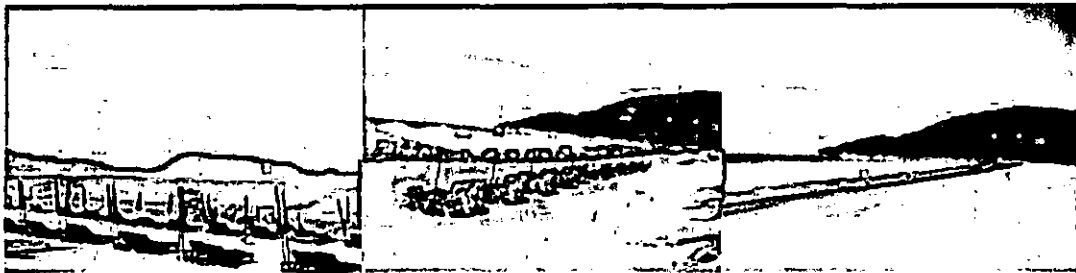
สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ มีพันธุ์ปลาน้ำจืดและน้ำเค็มกว่า ๑๐๐ ชนิด และปลาที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และปลาที่หาดยาก

ภาพประกอบ 101

ภาพประกอบ 102

ภาพประกอบ 103

ภาพประกอบ 104

ภาพประกอบ 105

ภาพประกอบ 106

ภาพประกอบ 107

ภาพประกอบ 108

ภาพประกอบ 109

ภาพประกอบ 110

ภาพประกอบ 111

ภาพประกอบ 112

ภาพประกอบ 113

ภาพประกอบ 114

ภาพประกอบ 115

ภาพประกอบ 116

ภาพประกอบ 117

ภาพประกอบ 118

ภาพประกอบ 101-118 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต

อำเภอกลาง

อนุสาวรีย์วีรสตรี อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร เพื่อเชิดชูเกียรติวีรสตรีผู้กล้าหาญแห่งเมืองกลาง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกลาง ตัวอาคารได้รับการออกแบบให้มีรูปทรงเป็นบ้านท้องถิ่นของชาวภูเก็ต มี ๒ หลัง อาคารหลังแรกจัดแสดงเรื่องก่อนประวัติศาสตร์ชายฝั่งทะเลตะวันตกสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์เมื่ออารยธรรมอินเดียเผยแพร่เข้ามา ประวัติและวิธีการทำเหมืองแร่ดีบุกและสวนยางพารา ศิลปะพื้นบ้านและชาติพันธุ์วิทยาของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่บริเวณคาบสมุทรมลายู สำหรับอาคารหลังที่สองจัดแสดงจากและเรื่องราวของศึกกลาง ซีวิตความเป็นอยู่และประเพณีที่น่าสนใจของชาวจีนในภูเก็ต และเรื่องราวความเป็นมาและถิ่นอาศัยของชาวเลในภูเก็ต

วัดพระทอง (วัดพระผุด) มีพระพุทธรูปผุดขึ้นจากพื้นดินเพียงครึ่งองค์ เมื่อคราวศึกพระเจ้าปะดุง ยกพลมาตีเมืองกลาง พ.ศ. ๒๓๒๘ ทหารพม่าพยายามขุดพระผุดเพื่อนำกลับไปพม่า แต่ขุดลงไปคราวใดก็มีฝูงแตนไล่ต่อยจนต้องละความพยายาม ต่อมาชาวบ้านได้นำทองหุ้มพระพุทธรูปที่ผุดจากพื้นดินเพียงครึ่งองค์ ดังปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของ "พิพิธภัณฑสถานวัดพระทอง" เป็นที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุชาวของเครื่องใช้ของชาวภูเก็ต เช่น "จิ้งซูย" เสื้อกันฝนชาวเหมืองแร่ดีบุก รองเท้าดินตุ๊กของสตรีเชื้อสายจีนที่ต้องมัดเท้าให้เล็กตามค่านิยมของสังคมสมัยนั้น

วัดพระนางสร้าง เป็นแหล่งประวัติศาสตร์เมืองกลางที่สำคัญแห่งหนึ่ง เพราะเคยเป็นค่ายสู้รบกับพม่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๘ นอกจากนี้ภายในอุโบสถเก่ายังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปดินเผาที่เก่าแก่ ๓ องค์ เรียกว่า "พระในพุง" หรือ "พระสามกษัตริย์" ซึ่งอยู่ในพระอุทรของพระพุทธรูปหล่อองค์ใหญ่อีกชั้นหนึ่ง

สถานีวิพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว ได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานสัตว์ป่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๒ มีเนื้อที่ ๑๓,๙๒๕ ไร่ เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ สามารถพบสัตว์ป่าหลายชนิด อาทิ หมูป่า ลิง นมู กระเจง และมีพันธุ์ไม้หายากคือ “ปาล์มหลังขาว” ที่นี่เป็นแห่งแรกที่พบ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้

น้ำตกโดนไพร เป็นน้ำตกขนาดเล็ก น้ำจะไหลแรงในช่วงฤดูฝน มีต้นไม้ใหญ่ร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อน มีเส้นทางเดินเท้าเพื่อศึกษาธรรมชาติ ๓ เส้นทาง

น้ำตกบางแป เป็นน้ำตกขนาดเล็ก รอบๆ เป็นสวนรุกขชาติร่มรื่น มีเส้นทางเดินศึกษา น้ำตกบางแป-น้ำตกโดนไพร ระยะทาง ๔ กิโลเมตร ตลอดเส้นทางมีป้ายสื่อความหมายให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่นำทาง อนุญาตให้กางเต็นท์พักแรมได้ แต่ต้องนำเต็นท์มาเอง นอกจากนี้บริเวณน้ำตกบางแปยังมี “สถานีนูบาละณี” ซึ่งเป็นโครงการเพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของชนที่ถูกรังแกเลี้ยงให้พร้อมที่จะกลับคืนสู่ป่าต่อไป

หาดสุรินทร์ เป็นหาดที่อยู่ริมเชิงเขา บริเวณเหนือหาดมีต้นสนทะเลต้นใหญ่ๆ เรียงรายอยู่ และบริเวณเหนือหาดด้านขวามือเป็นสนามกอล์ฟ หาดสุรินทร์ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ เพราะมีลักษณะลาดชัน และในฤดูมรสุมจะมีคลื่นลมจัดมาก

แหลมสิงห์ เป็นหาดเล็กๆ ทรายขาวสะอาด ทางซ้ายมือของหาดเป็นแหลมเล็ก ๆ ที่มีโขดหินสวยงาม เรียกว่า แหลมสิงห์

อ่าวบางเทา มีหาดทรายทอดยาวเหมาะสำหรับการเล่นน้ำและกีฬาทางน้ำต่างๆ **อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง)** เป็นหาดทรายที่มีความยาวต่อเนื่องกันถึง ๑๓ กิโลเมตร

หาดในทอน เป็นเว้าอ่าวที่งามแปลกตาทอดโค้งจากตัวเกาะเป็นที่กำบังคลื่นลมได้เป็นอย่างดี และเป็นหาดที่เงียบสงบ เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ

หาดในยาง เป็นหาดที่มีสวนสนร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อนและเล่นน้ำ นอกจากนี้ยังมีแนวปะการังขนาดใหญ่เป็นที่อาศัยของสัตว์ทะเลนานาชนิด โดยเฉพาะเต่าทะเลซึ่งจะขึ้นมาวางไข่บนหาด ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ แต่ปัจจุบันเต่าทะเลมีจำนวนลดลงมากจนแทบจะไม่เห็นเต่าขึ้นมาวางไข่อีกเลย

หาดไม้ขาว หรือหาดสนามบิน เป็นหาดที่มีจักจั่นทะเลและเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่เช่นเดียวกับหาดในยาง

หาดทรายแก้ว เป็นหาดทรายขาวทอดยาวขนานกับทิวต้นสนอยู่ถัดจากหาดไม้ขาวไปจนถึงสะพานสารสิน นับเป็นหาดที่อยู่เหนือสุดของเกาะภูเก็ต

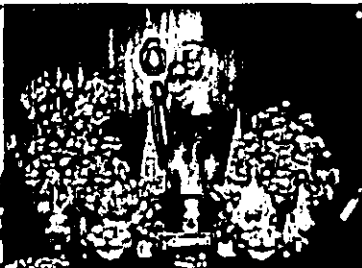
การแสดงโชว์ ภูเก็ต แพนตาซี ตั้งอยู่บริเวณหาดกมลา เป็นแหล่งบันเทิงยามราตรีที่มีการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมไทยด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ภายในบริเวณมีร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกและหัตถกรรมไทยต่างๆ ห้องเกมส์ แต่ละอาคารจะได้รับการออกแบบเป็นอาคารทรงไทยประยุกต์ลักษณะต่าง ๆ โดยดึงเอาจุดเด่นของแต่ละภาคมาใช้ และตกแต่งโดยใช้แสงสีต่าง ๆ ดูตระการตา สิ่งที่ไม่ควรพลาดชมคือ การแสดงจินตมายา ในวังไอยรา เป็นการนำเอกลักษณ์ของไทยทั้งด้านวรรณคดี วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม มาผสมผสาน และนำเสนอผ่านตัวเอกคือเจ้าชายกมลา และช่างคู่บารมี ไอยรา โดยใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วย ค้นการแสดงด้วยบัลเล่ต์กลางเวหา มายากลนำเสนอโดยนักแสดงที่แสดงเป็นอินจันแผ่นดินสยามคู่แรกของโลก

ภาพประกอบ 119

ภาพประกอบ 120

ภาพประกอบ 121

ภาพประกอบ 122

ภาพประกอบ 123

ภาพประกอบ 124

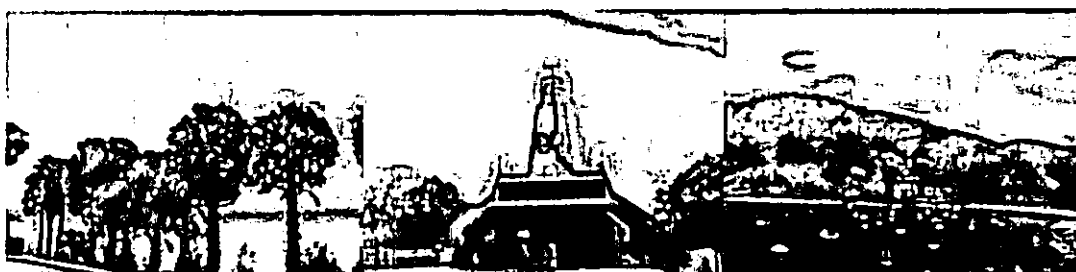
ภาพประกอบ 125

ภาพประกอบ 126

ภาพประกอบ 127

ภาพประกอบ 128

ภาพประกอบ 129

ภาพประกอบ 130

ภาพประกอบ 131

ภาพประกอบ 132

ภาพประกอบ 133

ภาพประกอบ 134

ภาพประกอบ 119-134 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอดงจังหวัดภูเก็ต

เกาะที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต

เกาะราชาใหญ่ หรือเกาะรายา เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวสะอาด มีหาดทางด้านตะวันตกอยู่ระหว่างหุบเขาเป็นรูปคล้ายเกือกม้า เรียกว่า "อ่าวน้ำตาดก" หรือ "อ่าวบังกะโล" มีหาดทรายขาวละเอียด น้ำทะเลใสสะอาดลักษณะคล้ายทะเลแถบหมู่เกาะสิมิลัน บนยอดเขาทางใต้ของอ่าว มีจุดชมวิวิสามารถมองเห็นทัศนียภาพของเกาะได้ทั้งหมด นอกจากนี้ยังมี อ่าวสยาม อ่าวท้อ ที่มีหาดทรายขาว และทางตะวันออกของเกาะคือ "อ่าวขนแค" จะมีปะการังเขากวาง ปะการังอ่อน เป็นจุดดำน้ำดูปะการังที่สมบูรณ์จุดหนึ่ง

เกาะราชาน้อย เป็นเกาะที่เกิดจากทับถมของหินปะการัง จึงมีโขดหินมากกว่าหาดทราย ทางด้านตะวันตกมีอ่าวเล็ก ๆ สำหรับจอดเรือ น้ำทะเลใสสะอาดเหมาะสำหรับเล่นน้ำ แต่เป็นแหล่งตกปลาที่มีปลารูปร่าง

เกาะไม้ท่อน เป็นเกาะที่มีปะการังสวยงาม น้ำทะเลใสหาดทรายขาว เหมาะสำหรับผู้ชอบการดำน้ำและตกปลา บนเกาะมีที่พักบริการ

เกาะเฮ เป็นเกาะที่มีหาดทรายสวยงาม และมีปะการังสมบูรณ์

เกาะโหล่น พื้นที่เกาะเป็นภูเขาที่มีที่ราบริมทะเล

เกาะตะเภาใหญ่ บนเกาะมีนกเงือกอาศัยอยู่

เกาะรังใหญ่ อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต เป็นเกาะเล็ก ๆ เงียบสงบ มีบริษัทนำเที่ยวจัดนำเที่ยวชมฟาร์มมุก พายเรือแคนู ขี่จักรยานรอบเกาะ เล่นมินิกอล์ฟ

เกาะมะพร้าว บนเกาะมีหมู่บ้านประมง ที่ยังมีวิถีชีวิตแบบชาวบ้านเดิม ๆ นอกจากนั้นยังมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่สามารถเดินศึกษาเองได้ หรือหาเช่าจักรยานขี่ท่องเที่ยวรอบ ๆ เกาะก็ได้ และหากต้องการตกปลา นั่งเรือเที่ยวสามารถติดต่อหาเช่าเรือจากชาวประมง

เกาะนาคา เป็นเกาะที่มีชื่อเสียงด้านการเลี้ยงมุก

เกาะไข่นอก เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่อยู่ห่างจากเกาะภูเก็ตไม่มากนัก มีชายหาดสวยงามทรายละเอียดขาวรอบเกาะ เล่นน้ำได้ ด้านหลังของเกาะจะมีปลาเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมาก รอบ ๆ บริเวณมีปะการังเขากวาง ปะการังหินซ้อน สามารถเช่าเรือจากท่าเรือแหลมหิน เกาะไข่นอกเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวมักจะมาพักผ่อนเล่นน้ำ

เกาะบอน มีหาดทรายขาว สามารถเล่นน้ำได้เดินไปเที่ยวชมได้แบบเข้าไปเย็นกลับ

เกาะในเขตจังหวัดพังงา กระบี่ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการนำเที่ยวของบริษัททัวร์ในภูเก็ต ได้แก่

เกาะยาวใหญ่ อยู่ในเขตจังหวัดพังงา แต่เดินทางจากจังหวัดภูเก็ตจะสะดวกกว่า มีชายหาดยาวเล่นน้ำได้ บนเกาะมีหมู่บ้านชาวประมง ที่มีชีวิตอยู่แบบเรียบง่าย มีบ้านพักแบบโฮมสเตย์ สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะสัมผัสบรรยากาศวิถีชีวิตแบบพื้นบ้าน ร่วมกิจกรรมกับชาวบ้าน เช่น การออกไปจับปลา จับหอยชักตีน หอยแครง

หมู่เกาะในอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล ที่มีเกาะประมาณ ๓๐๐ เกาะ เป็นเกาะที่มีชื่อเสียง รูปร่างแปลกตาเป็นจุดท่องเที่ยวที่สวยงามและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว เช่น เขาตะปู เขาพิงกัน เขาหมาจู เกาะปันหยี เป็นต้น

หมู่เกาะพีพี ประกอบด้วยเกาะพีพีดอน และเกาะพีพีเล เกาะทั้งสองอยู่ห่างกัน ๒.๒ กิโลเมตร เป็นเกาะที่มีทัศนียภาพสวยงามทั้งบนบกและใต้น้ำ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปหมู่เกาะดังกล่าวทั้งแบบเข้าไป-เย็นกลับ และพักค้างแรม

นอกจากนี้ยังมีบริการนำเที่ยวจากเกาะภูเก็ตไปเกาะอื่น ๆ เช่น หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เกดศิริ เจริญวิศาล และจุฑามาศ จันทรัตน์ (2542 : 18-23) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้ไทยเที่ยวไทย ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปต่างประเทศเพราะต้องการความแปลกใหม่เป็นเหตุผลสำคัญที่สุด และอีกสองเหตุผลหลักที่พบ คือ การเดินทางเพื่อไปเรียนรู้และการเห็นว่าเป็นความพิเศษ ในการเดินทางไปต่างประเทศมีแรงดึงดูด คือ การเดินทาง การคมนาคมที่สะดวก มีความสะอาด และมีความปลอดภัยสูงกว่าการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

ส่วนการเดินทางภายในประเทศไทยมีจุดเด่นที่ควรสนับสนุนต่อไปนี้ คือ ราคาสินค้าและบริการที่ถูกกว่า ความมีน้ำใจของคนไทย และการท่องเที่ยวทางทะเลก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ควรส่งเสริมสนับสนุนต่อไปอย่างไรก็ตาม การวิจัยข้อบกพร่องในการเดินทางภายในประเทศหลายประการโดยเฉพาะการคมนาคมที่ไม่สะดวก

วรรณดล เหลืองช่วยโชค (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมาราทอนเที่ยวยามราตรีของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบริเวณแหล่งท่องเที่ยวพัฒนาพงศ์ เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงมีอายุ 30-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท/องค์กร และสถานภาพโสดมากกว่าสมรส

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสำคัญปานกลางกับสถานที่และทำเลที่ตั้งโดยรวม รวมถึงความสะดวกในการมาแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินเท้าเพื่อเที่ยวชมสถานบริการต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยว และความสะอาดของสถานที่ แต่กลับให้ความสำคัญมากกับบรรยากาศของสถานที่แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวย่านพัฒนาพงศ์เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด คลายเหงา สนุกสนาน และมีแนวโน้มกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตอีก

อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย (2546 : 199-201) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมมาราทอนเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติด้านความรู้สึกในการมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง และงบประมาณที่ใช้ในการเดินทางเพศชายมีการใช้สูงกว่าเพศหญิง แต่มีพฤติกรรมมาราทอนเที่ยวและทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวต่ำกว่าเพศหญิง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสแล้วจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยสูง

กว่านักท่องเที่ยวที่โสด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเรื่องธรรมชาติมาเป็นอันดับที่ 1 คือมีความรู้สึกสนุกสนานและปลอดภัย

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว และทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยไม่มีผลกับจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

ปาริชาติ รอยเรืองพานิช (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริม การท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวภาคใต้ของคนไทย (ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่) ผลการวิจัยปรากฏว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากรับข่าวสารข้อมูลจากโทรทัศน์ และเจ้าหน้าที่ของบริษัทท่องเที่ยว โดยสื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับมากที่สุด รองลงมาเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ และต่ำที่สุดคือการเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นักท่องเที่ยวส่วนมากใช้เวลาในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวน้อยกว่า 1 เดือน ระยะเวลาในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวภาคใต้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และความถี่ของการรับสื่อ ส่วนสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการตัดสินใจ

เมธัสดา เขยกิจวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหาดชะอำ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีสถานภาพสมรส โสด และไม่มีบุตร ประกอบอาชีพนิสิต/นักศึกษา ทัศนคติโดยรวมต่อปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับที่ดี ปัจจัยจูงใจ คือ เนื่องจากต้องการพักผ่อน / พาคครอบครัวมาพักผ่อน

ประสพพร พุ่มพวง (2545 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความถี่ในการเดินทางภายในประเทศ 1-3 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่เดินทางโดยทางรถยนต์ โดยเดินทางไปกับครอบครัว วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางเนื่องจากหยุดพักผ่อน ส่วนมากตัดสินใจเดินทางด้วยตนเองหรือมีส่วนร่วม มีการวางแผนการเดินทางล่วงหน้า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครใช้ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยรวมและรายได้อยู่ในระดับมาก

นภา จันทรตรี (2545 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวบนเกาะช้าง จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 22-30 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ระดับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวบนเกาะช้าง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการ

คมนาคม ด้านสถานที่พักแรม และระดับทัศนคติโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับไม่แน่ใจ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อ ท่องเที่ยวพักผ่อน นักท่องเที่ยวรู้สึกประทับใจธรรมชาติ มีการเปิดรับข่าวสารและการเรียนรู้ข้อมูลด้านแหล่ง ท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อการท่องเที่ยวบนเกาะช้าง ได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์ความประทับใจที่มีต่อการเดินทางท่องเที่ยว

ศศิธร สามารถ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกระบี่ จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นสำคัญ รองลงมาคือเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเพื่อประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเป็นอันดับต่อมา ส่วนสิ่งจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดกระบี่อันดับแรกคือ ต้องการพาครอบครัวไปพักผ่อนเป็นสำคัญ รองลงมาคือเพื่อนชักชวนให้มาเที่ยว และอันดับสุดท้ายคือการโฆษณาจากสื่อต่างๆ ส่วนในเรื่องของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว สิ่งนี้นักท่องเที่ยวพึงพอใจเป็นอันดับแรกในจังหวัดกระบี่ คือ สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ รองลงมาคือ สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และอันดับสุดท้าย คือ ที่ท่องเที่ยวมีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ

นิคม ประเมโท (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่จูงใจ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัด อุดรธานี พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน จังหวัด อุดรธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.25) มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 36.25) เป็นพนักงาน/ลูกจ้าง บริษัท (ร้อยละ 26.50) และมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท ( ) ร้อยละ 32.75) โดยมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว (ร้อยละ 41.75) มากับครอบครัว (ร้อยละ 52) โดยมากเลือกมาที่แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี มากที่สุด รองลงมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวทางศาสนา แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวเห็นว่า ปัจจัยที่จูงใจให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี เป็นลำดับแรกคือ ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาเป็นความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา สื่อสาร ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เช่น ค่าที่พักค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าน้ำเที่ยว เหมาะสมกับราคา

เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่ อายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.40 รองลงมาคือ อายุ 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.20 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมาคือต่ำกว่าอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 23.60 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/

รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.30 ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 24,000-37,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.80 รองลงมาคือ ระดับรายได้ 10,000-23,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.20 โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 57.40 รองลงมาคือสมรสคิดเป็นร้อยละ 35.00

วินัยธร วิชัยดิษฐ์ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้เดินทางมาท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ ปัจจัยทางธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล หาดทราย ปะการัง ภูมิอากาศ น้ำตก สำหรับรูปแบบการได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากการบอกเล่าของเพื่อนนักท่องเที่ยวด้วยกัน เพราะถือว่าเป็นข่าวสารที่ละเอียด เชื่อถือได้และแพร่กระจายไปได้รวดเร็ว

กาญจนา เอนกวนิชย์ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อโครงการ Unseen in Thailand (มุมมองใหม่ เมืองไทย) ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-34 ปี มีสถานภาพเป็นโสด มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

แนวโน้มพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบถามที่มีต่อโครงการ Unseen in Thailand โดยเมื่อมีโครงการ Unseen in Thailand แล้ว ระดับความพึงพอใจที่จะไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเดิม ๆ ที่เคยเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อมีโครงการ Unseen in Thailand แล้ว ทำให้มีระดับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับที่ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Exploratory Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบ Self – Administered Questionnaire (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541 : 127) เพื่อศึกษาถึงการรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีสาระสำคัญในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พำนักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 50 เขต โดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร (วรชัย ทองไทย. 2544 : 7) ดังนี้

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก
2. กลุ่มนุรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบางกะปิ และเขตคันนายาว
3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว
4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลม และยานนาวา

5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตหนองแขม
6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ และเขตหนองแขม

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากร (p) ที่แน่นอน โดยกำหนดให้ ค่าความคลาดเคลื่อน = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณ (กัลยา วานิชย์บัญชา 2545 : 26) ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน z ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เท่ากับ 95 %

ดังนั้น Z มีค่าเท่ากับ 1.96

E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ เมื่อค่าความเชื่อมั่น 95%

จะมีค่าความคลาดเคลื่อน = 5% หรือ .05 ($\alpha = .05$)

ผลการคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} \\ &= 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำไว้ที่ 385 คน โดยสำรวจไว้ 5% ของกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 19 คน รวมจำนวนตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 404 คน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-Administered Questionnaire) โดยใช้การเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) และมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ตามการแบ่งพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่ม โดยกำหนดให้จำนวนตัวอย่างในแต่ละพื้นที่กลุ่มการปกครองมีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ 67 คน วิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มการปกครอง} &= \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนกลุ่มการปกครอง}} \\ &= 404 / 6 \\ &= 67 \text{ คน}\end{aligned}$$

ตาราง 1 แสดงจำนวนตัวอย่าง และจำนวนตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละกลุ่มการปกครอง

กลุ่มการปกครอง	จำนวนตัวอย่าง
กลุ่มรัตนโกสินทร์	68
กลุ่มบูรพา	68
กลุ่มศรีนครินทร์	67
กลุ่มเจ้าพระยา	67
กลุ่มกรุงธนใต้	67
กลุ่มกรุงธนเหนือ	67
รวม	404

2. ใช้วิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลตามสนามบินดอนเมือง, สถานีขนส่งสายใต้ และบริษัททัวร์ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในแต่ละกลุ่มการปกครองของพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และบริเวณถนนข้าวสาร โดยใช้แบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้เป็นเครื่องมือในการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พำนักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 404 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาเรื่อง การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ซึ่งได้ค้นคว้าและดัดแปลงมาจากแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ มีจำนวน 14 ข้อ ประกอบไปด้วย 4 ด้านหลัก ๆ คือ

1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จำนวน 4 ข้อ
3. ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จำนวน 4 ข้อ

เป็นการจัดข้อมูลแบบ Semantic differential เป็นคำถามแบบเลือกตอบข้อเดียว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) สเกล 5 อันดับ ตั้งแต่ 1-5 โดยที่ 5 จะแทนความหมายเชิงบวกที่สุด และ 1 จะแทนความหมายเชิงลบที่สุด

โดยมีระดับคะแนนเป็น 5 อันดับ ดังต่อไปนี้

5	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
4	คะแนน	หมายถึง	ดี
3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	ไม่ดี
1	คะแนน	หมายถึง	ไม่ดีย่างมาก

การแปลผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการแปลผลซึ่งสามารถคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542:100)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนตามระดับความสำคัญ ของการรับรู้จริง เกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงว่า	มีการรับรู้จริงในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงว่า	มีการรับรู้จริงในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงว่า	มีการรับรู้จริงในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงว่า	มีการรับรู้จริงในระดับไม่ดี
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงว่า	มีการรับรู้จริงในระดับไม่ดีย่างมาก

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale มีจำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัด ข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) ซึ่งผู้ตอบจะแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	นักท่องเที่ยวมีระดับแรงจูงใจที่ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	นักท่องเที่ยวมีระดับแรงจูงใจที่ดี
ระดับ 3	หมายถึง	นักท่องเที่ยวมีระดับแรงจูงใจที่ไม่แน่ใจ
ระดับ 2	หมายถึง	นักท่องเที่ยวมีระดับแรงจูงใจที่ไม่ดี
ระดับ 1	หมายถึง	นักท่องเที่ยวมีระดับแรงจูงใจที่ไม่ดีอย่างมาก

การแปลผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้นี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการ แปลผลซึ่งสามารถคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542:100)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนตามระดับความสำคัญ ของปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการ ท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจที่ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจที่ดี
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจที่ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจที่ไม่ดี
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจที่ไม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating scale โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) จำนวน 8 ข้อ มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
ระดับ 3	หมายถึง	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดี
ระดับ 1	หมายถึง	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดีอย่างมาก

การแปลผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการแปลผลซึ่งสามารถคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542:100)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนตามระดับความสำคัญของชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	แสดงว่า	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	แสดงว่า	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	แสดงว่า	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	แสดงว่า	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดี
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	แสดงว่า	นักท่องเที่ยวนีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติหรือคลื่นยักษ์สึนามิ ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ (Multiple choice) มี 2 ตัวเลือก คือ “ใช่” และ “ไม่ใช่” จำนวน 10 ข้อ มีข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-7 และมีข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8-10 สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบถูกให้คะแนน	1	คะแนน
ตอบผิดให้คะแนน	0	คะแนน

การสรุปผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจ ออกเป็น 2 ระดับ เพื่อแปลความหมายระดับความรู้ความเข้าใจดังนี้

มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง	หมายถึง	สามารถตอบคำถามได้ 5-10 คะแนน
มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ	หมายถึง	สามารถตอบคำถามได้ 0-4 คะแนน

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ จำนวน 3 ข้อ โดยกำหนดพฤติกรรมเป็นดังนี้

- แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตมากขึ้น
- โอกาสที่จะแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

เป็นการวัดข้อมูลแบบ Semantic scale (ศิริวรรณ เจริญรัตน์ และคณะ. 2540 : 153) เป็นคำถามแบบเลือกตอบข้อเดียว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) สเกล 5 อันดับ ตั้งแต่ 1-5 โดยที่ 5 จะแทนความหมายเชิงบวกที่สุด และ 1 จะแทนความหมายเชิงลบที่สุด

โดยมีระดับคะแนนเป็น 5 อันดับ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึงแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวดีมาก
- 4 หมายถึงแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวดี
- 3 หมายถึงแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวปานกลาง
- 2 หมายถึงแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่ดี
- 1 หมายถึงแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่ดีอย่างมาก

การให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นดังนี้

(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 29)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} = 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนตามระดับความสำคัญ ของแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ สามารถกำหนดได้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แสดงว่า แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ดีมาก
 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แสดงว่า แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ดี
 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 แสดงว่า แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 แสดงว่า แนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวที่ไม่ดี
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 แสดงว่า แนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวที่ไม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ผังอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ จำนวน 4 ข้อ โดยมีลักษณะของคำถามดังนี้

ข้อ1. เป็นคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการเดินทางมาเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ในระยะเวลา 6 เดือน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Opened-ended response question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio scale)

ข้อ2. เป็นคำถามเกี่ยวกับงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Opened-ended response question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio scale)

ข้อ3. เป็นคำถามเกี่ยวกับจำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio scale)

ข้อ4. เป็นคำถามเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio scale)

ส่วนที่ 7 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดประกอบด้วยคำถามแบบที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous questions) จำนวน 1 ข้อ คำถามที่มีให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple choice question) ที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อ 1. เพศ ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

ข้อ 2. อายุ ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ซึ่งการกำหนดช่วงอายุมีการแบ่งช่วงเกณฑ์อายุเป็นช่วงละ 10 ปี แสดงช่วงอายุต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

- น้อยกว่า 20 ปี
- อายุ 20 – 29 ปี
- อายุ 30 – 39 ปี
- อายุ 40 – 49 ปี
- อายุ 50 – 59 ปี
- อายุ 60 ปีขึ้นไป

ข้อ 3. สถานภาพสมรส ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ได้แก่

- โสด
- สมรส / อยู่ร่วมกัน
- หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่

ข้อ 4. ระดับการศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยกำหนดเป็น

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโทขึ้นไป

ข้อ 5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ซึ่งสามารถแบ่งเป็นช่วงได้ดังนี้

- น้อยกว่า 10,000 บาท
- 10,000 – 20,000 บาท
- 20,001 – 30,000 บาท
- 30,001 – 40,000 บาท
- มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป

ข้อ 6. อาชีพ ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ดังนี้

- รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- เจ้าของกิจการส่วนตัว
- นิสิต/นักศึกษา
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาถึงความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ ความรุนแรงและผลกระทบที่ได้รับจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติในครั้งนี้ รวมทั้งวิธีป้องกันและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์สึนามิถล่มในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ และข้อมูลจากตำราเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. กำหนดโครงร่างแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญของจุดมุ่งหมายและขอบเขตของการศึกษา
4. นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) และตรวจแก้สำนวนภาษาเพื่อนำมาแก้ไข

ความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำไปทดสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ จากนั้นนำไป

ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้องและความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงนำไปทดสอบ (Try out) เป็นจำนวน 40 คน นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่นรวมโดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 449)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}}$$

เมื่อ Cronbach's Alpha แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนคำถาม

$\frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ

$\frac{\text{variance}}{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าครอนบัคแอลฟา(ความเชื่อมั่น) เท่ากับ .7914 และปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในงานวิจัย

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดในการ วิจัย (Conceptual framework) ครั้งนี้ และใช้อ้างอิง (Reference) ในการเขียนรายงานผลการวิจัย (Research report) ดังนี้

- เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิและผลกระทบที่รับจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ของทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน

- หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

- ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

- ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 404 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- ผู้วิจัยทำการแนะนำตัวในการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามรับทราบ

- ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนั้นมาทำการลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows Version 11.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) หาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-10, ส่วนที่ 7 เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ข้อ 1-6

2) หาค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับแบบสอบถาม ส่วนที่ 1 เรื่องการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ข้อ 1.1-3.4, ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-5, ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-8, ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-2, ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-4

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.) สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 1 เรื่องการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ข้อ 1.1-3.4, ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-5, ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-8, ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-2, ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-4

4.2.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้จริงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ One Way-ANOVA (F – test)

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบ ดังนี้

5.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ Independent Sample t-test

5.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.6 อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

สมมติฐานข้อที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

5. การกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐานประกอบด้วย

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 39) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์
	f	แทน	ความถี่ที่สำรวจได้
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด หรือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 39)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่อใช้อธิบายลักษณะพื้นฐานของข้อมูล โดยมีสูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 48) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

โดยที่ S.D. แทนค่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทนค่า ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทนค่า ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทนค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

1. ค่า t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ของลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ในด้านเพศ (ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 และสมมติฐานข้อที่ 4) โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 135) ใช้สูตรดังนี้

$$t = \sqrt{\frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยที่	t	แทนค่า	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทนค่า	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทนค่า	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทนค่า	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2. ค่า F-test (One-way Analysis of Variance ANOVA) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์อื่น ๆ (ยกเว้นเพศ) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 142) ใช้สูตรดังนี้

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	k - 1	SS_b	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในประชากร	n - k	SS_w	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
รวม	n - 1	SS_T		

เมื่อ	k	แทนค่า	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทนค่า	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
	F	แทนค่า	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
	SS_b	แทนค่า	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	k - 1	แทนค่า	ชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทนค่า	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Square)
	n - k	แทนค่า	ชั้นแห่งความอิสระภายในกลุ่ม (Within Degree of Freedom)
	MS_b	แทนค่า	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
	MS_w	แทนค่า	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 333) ใช้สูตรดังนี้

$$LSD = t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

$$\begin{array}{lcl} \text{โดยที่} & n_i & \neq n_j \\ & df_w & = n-k \end{array}$$

เมื่อ	LSD	แทนค่า	ผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทนค่า	Mean Square Error (MS_w)
	k	แทนค่า	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทนค่า	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทนค่า	ความคลาดเคลื่อน

3. ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน ที่แต่ละตัว มีระดับการวัดของข้อมูลในระดับอันดับ (Interval scale) ขึ้นไปเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 1,2,3 และ 6 โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544 : 280) ใช้สูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

โดยที่	r_{xy}	แทนค่า	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	n	แทนค่า	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum XY$	แทนค่า	ผลรวมของผลคูณระหว่างค่าตัวแปร X และ Y ทุกคู่
	$\sum X$	แทนค่า	ผลรวมของค่าตัวแปร X
	$\sum Y$	แทนค่า	ผลรวมของค่าตัวแปร Y
	$\sum X^2$	แทนค่า	ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
	$\sum Y^2$	แทนค่า	ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีดังนี้

ระดับสูงมาก	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์
ระดับสูง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ระดับ
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ระดับ
ปานกลาง			
ต่ำ			
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0	แสดงว่า	ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการรับรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (F – distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
r	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกลำดับความสำคัญทางสถิติ (Probability)
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทำการวิเคราะห์ออกเป็นแต่ละส่วนตามลำดับของแบบสอบถาม ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ส่วนที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยว
- ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ส่วนที่ 6 พฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ส่วนที่ 7 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผล ต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 5 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน เขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้จริงแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และด้านการปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้จริง
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.65	0.81	ดี
2. ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.33	0.98	ปานกลาง
3. ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว	4.26	0.84	ดีมาก
การรับรู้จริงโดยรวม	3.75	0.88	ดี

จากตาราง 2 สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงโดยรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65, และด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ , มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	X	S.D.	ระดับการรับรู้จริง
1. ความสวยงามของทัศนียภาพ (ดีกว่าเดิม → แย่กว่าเดิม)	3.65	0.85	ดี
2. การบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว (ฟื้นฟูแล้ว → ยังไม่ฟื้นฟู)	3.50	0.79	ดี
3. การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล (ดีกว่าเดิม → แย่กว่าเดิม)	3.63	0.72	ดี
4. ความสวยงามและความสะดวกของชายหาดและน้ำทะเล (สวยกว่าเดิม → สวยน้อยกว่าเดิม)	3.81	0.85	ดี
5. การเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ (ดีขึ้น → แย่ลง)	3.71	0.82	ดี
6. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับ การบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน (สวยมากขึ้น → สวยน้อยลง)	3.55	0.82	ดี
การรับรู้จริงด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวม	3.65	0.81	ดี

จากตาราง 4 สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงโดยรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีในข้อความสวยงามและความสะดวกของชายหาดและน้ำทะเล, ข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ, ข้อความสวยงามต่อทัศนียภาพ, ข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล, ข้อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน และข้อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 3.71, 3.65, 3.63, 3.55 และ 3.50 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้จริง
1. ความพอเพียงต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (พอเพียง → ไม่พอเพียง)	3.30	0.95	ปานกลาง
2. ความหลากหลายของแหล่งข้อปลีกต่าง ๆ เช่น ร้านขายของที่ระลึก, ของฝาก, อัญมณีเครื่องประดับ เสื้อผ้า เป็นต้น (หลากหลาย → ไม่หลากหลาย)	3.25	0.97	ปานกลาง
3. ความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน (เพียงพอ → ไม่เพียงพอ)	3.46	0.94	ดี
4. ความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา, น้ำดื่ม น้ำใช้, ไฟฟ้า, สวนสาธารณะ เป็นต้น (พร้อมเพรียง → ไม่พร้อมเพรียง)	3.33	1.07	ปานกลาง
การรับรู้จริงด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	3.33	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 5 สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงโดยรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ในข้อความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา น้ำดื่ม น้ำใช้ ไฟฟ้า สวนสาธารณะ เป็นต้น, ข้อความพอเพียงต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ, ข้อความหลากหลายของแหล่งข้อปลีกต่าง ๆ เช่น ร้านขายของที่ระลึก ของฝาก อัญมณีเครื่องประดับ, เสื้อผ้า เป็นต้น มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, 3.30 และ 3.25 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการการปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้จริง
1. ความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ (วิตกกังวล → ไม่วิตกกังวล)	4.05	1.00	ดี
2. ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต (เป็นไปได้ → เป็นไปไม่ได้)	4.30	0.76	ดีมาก
3. ความวิตกกังวลต่อการเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น (วิตกกังวล → ไม่วิตกกังวล)	4.06	0.90	ดี
4. ความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก (เห็นด้วย → ไม่เห็นด้วย)	4.62	0.67	ดีมาก
รวม	4.26	0.84	ดีมาก

จากตาราง 6 สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้โดยรวมจริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงในข้อความความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก และข้อความความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และ 4.30 ตามลำดับ ในข้อความวิตกกังวลต่อการเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น และข้อความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 4.05 ตามลำดับ

2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ	4.17	0.62	ดี
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักผ่อน	3.78	0.65	ดี
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง	3.62	0.71	ดี
4. เพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น	3.88	0.71	ดี
5. แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยว ที่ได้รับความเสียหาย	3.82	0.79	ดี
ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม	3.77	0.70	ดี

จากตาราง 7 สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ, ข้อเพื่อพักผ่อน ความบันเทิง ความตื่นเต้น, ข้อแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดงหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย, ข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักผ่อน และข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 3.88, 3.82, 3.78 และ 3.62 ตามลำดับ

3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับชีวิต ความเป็นอยู่
1. ความร่าเริง	3.53	0.75	ดี
2. การเติมด้วยพลัง	3.63	0.73	ดี
3. ความประทับใจ	3.55	0.73	ดี
4. ความผ่อนคลาย	3.57	0.83	ดี
5. ความสงบ	3.44	0.89	ดี
6. ความเพลิดเพลิน	3.62	0.81	ดี
7. ความสมหวัง	3.46	0.95	ดี
8. ความกล้า	3.39	0.94	ปานกลาง
ระดับชีวิตความเป็นอยู่โดยรวม	3.52	0.83	ดี

จากตาราง 8 สามารถสรุปได้ว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมมีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีชีวิตความเป็นอยู่ในข้อการเติมด้วยพลัง, ความเพลิดเพลิน, ความผ่อนคลาย, ความประทับใจ, ความร่าเริง, ความสมหวัง และความสงบ มีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.62, 3.57, 3.55, 3.53, 3.46 และ 3.44 ตามลำดับ ในข้อความกล้า มีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรายข้อ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. คลื่นสึนามิมักเกิดหลังจากแผ่นดินไหวที่มีความรุนแรง 6 เมตราริกเตอร์ขึ้นไป		
- ตอบถูก	335	82.92
- ตอบผิด	69	17.08
รวม	404	100.00
2. คลื่นสึนามิมีมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตัน		
- ตอบถูก	356	88.12
- ตอบผิด	48	11.88
รวม	404	100.00
3. คลื่นสึนามิเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกใต้ทะเล อย่างฉับพลัน		
- ตอบถูก	378	93.56
- ตอบผิด	26	6.44
รวม	404	100.00
4. คลื่นสึนามิเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผล ความเร่งดึงดูดและความลึกของน้ำทะเล		
- ตอบถูก	239	59.16
- ตอบผิด	165	40.84
รวม	404	100.00

ตาราง 9 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรายข้อ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. คลื่นสึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อม ในแนวตั้ง โดยมีปัจจัยจากแผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิด หรือการกระแทกของอุกกาบาต		
- ตอบถูก	295	73.02
- ตอบผิด	109	26.98
รวม	404	100.00
6. คลื่นสึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน		
- ตอบถูก	380	94.06
- ตอบผิด	24	5.94
รวม	404	100.00
7. คลื่นสึนามิไม่สามารถรับรู้ได้ขณะอยู่ในบริเวณทะเลน้ำลึก		
- ตอบถูก	309	76.49
- ตอบผิด	95	23.51
รวม	404	100.00
8. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิ น้ำทะเลจะเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ		
- ตอบถูก	266	65.84
- ตอบผิด	138	34.16
รวม	404	100.00
9. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิ ฝนจะตกหนักมากอย่างผิดปกติ		
- ตอบถูก	369	91.34
- ตอบผิด	35	8.66
รวม	404	100.00

ตาราง 9 (ต่อ) แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรายข้อ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. คำว่า สึนามิ มีที่มาจากภาษาจีน		
- ตอบถูก	376	93.07
- ตอบผิด	28	6.93
รวม	404	100.00

จากตาราง 9 สามารถสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 404 คน สามารถอธิบายเป็นรายข้อ
ได้ดังนี้

1. คลื่นสึนามิมักเกิดหลังจากแผ่นดินไหวที่มีความรุนแรง 6 มาตราริกเตอร์ขึ้นไป
นักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 82.92 และตอบผิด มีจำนวน 69 คน
คิดเป็นร้อยละ 17.08
2. คลื่นสึนามิมีแรงมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตัน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมด
ตอบถูก มีจำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 88.12 และตอบผิด มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88
3. คลื่นสึนามิเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกใต้ทะเลอย่างฉับพลัน พบว่า
นักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 93.56 และตอบผิด มีจำนวน 26 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.44
4. คลื่นสึนามิเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผลความเร่งดึงดูดและความลึกของ
น้ำทะเล พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.16 และตอบผิด มี
จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 40.84
5. คลื่นสึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อมในแนวดิ่งโดยมีปัจจัยจาก
แผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิดหรือการกระแทกของอุกกาบาต พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มี
จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.02 และตอบผิด มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98
6. คลื่นสึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่่ว่ากลางวันหรือกลางคืน พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก
มีจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 และตอบผิด มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

7. คลื่นสึนามิไม่สามารถรับรู้ได้ในขณะที่อยู่ในบริเวณทะเลน้ำลึก พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 76.49 และตอบผิด มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.51

8. คลื่นสึนามิมีน้ำทะเลจะเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 65.84 และตอบผิด มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16

9. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิฝนจะตกหนักมากอย่างผิดปกติ พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 369 คน คิดเป็นร้อยละ 91.34 และตอบผิด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.66

10. คำว่า สึนามิ มีที่มาจากภาษาจีน พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 93.07 และตอบผิด มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93

ตาราง 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง	307	75.99
มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ	97	24.01
รวม	404	100.00

จากตาราง 10 สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 404 คน พบว่านักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง มีจำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 75.99 และมีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.01

5. แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	— X	S.D.	ระดับแนวโน้ม พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว
1. แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต (มากขึ้น → น้อยลง)	2.88	0.74	ปานกลาง
2. โอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต (แนะนำ → ไม่แนะนำ)	4.01	0.82	ดี
แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม	3.45	0.78	ดี

จากตาราง 11 สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวม มีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88

6. พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	Max	Min	$\bar{X}$	S.D.
1. จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะ เวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	10	1	1.95	1.438
2. งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	20,000.00	100	2,848.09	2575.65
3. โดยปกติจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	20	1	5.27	3.232
4. จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวทั้งหมด	1	23	3.89	3.55

จากตาราง 12 สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่าในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีค่าสูงสุดเท่ากับ 10 ครั้ง ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 ครั้ง ในข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้งต่อคน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 20,000 บาทต่อครั้งต่อคน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 100 บาทต่อครั้งต่อคน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2,848.09 บาทต่อครั้งต่อคน ในข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีค่าสูงสุดเท่ากับ 20 คน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.27 คน และในข้อจำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวแล้วก่อนหน้านี้ มีค่าสูงสุดเท่ากับ 23 ครั้ง ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ครั้ง

7. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน และอาชีพ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงจำนวน และ ค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	182	45.05
- หญิง	222	54.95
รวม	404	100.00
2. อายุ		
- น้อยกว่า 20 ปี	8	1.98
- อายุ 20 - 29 ปี	189	46.78
- อายุ 30 - 39 ปี	119	29.46
- อายุ 40 - 49 ปี	71	17.57
- อายุ 50 - 59 ปี	17	4.21
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0	0.00
รวม	404	100.00
3. สถานภาพสมรส		
- โสด	254	62.87
- สมรส / อยู่ร่วมกัน	129	31.93
- หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่	21	5.20
รวม	404	100.00

ตาราง 13 (ต่อ) แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	94	23.26
- ปริญญาตรี	256	63.37
- ปริญญาโทขึ้นไป	54	13.37
รวม	404	100.00
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- น้อยกว่า 10,000 บาท	95	23.52
- 10,000-20,000 บาท	108	26.73
- 20,001-30,000 บาท	79	19.55
- 30,001-40,000 บาท	58	14.36
- มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	64	15.84
รวม	404	100.00
6. อาชีพ		
- ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	129	31.93
- พนักงานบริษัทเอกชน	132	32.68
- เจ้าของกิจการส่วนตัว	83	20.54
- นิสิต นักศึกษา	60	14.85
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	404	100.00

ตาราง 13 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดจำนวน 404 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ด้านเพศ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 54.95 และเพศชายมีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.05

ด้านอายุ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 20-29 ปี มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.78 รองลงมาคือช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46, ช่วงอายุ 40-49 ปี มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57, ช่วงอายุ 50-59 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 และช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพสมรส นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด มีจำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 62.87, สถานภาพสมรส/อยู่ร่วมกัน มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93 และสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37, ระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 และระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.37 ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73, รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.52, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.55, รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68, ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93, เจ้าของกิจการส่วนตัว มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.54 และนิสิต นักศึกษา มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 ตามลำดับ

เนื่องจากตัวแปรด้านอายุ และอาชีพมีจำนวนบางกลุ่มน้อยเกินไปจึงจัดกลุ่มใหม่เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางดังนี้

ตาราง 14 แสดงการจัดกลุ่มใหม่จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ
นักท่องเที่ยวด้านอายุ และอาชีพ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี	197	48.76
- อายุ 30 – 39 ปี	119	29.46
- อายุ 40 ปีขึ้นไป	88	21.78
รวม	404	100.00
2. อาชีพ		
- ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	129	31.93
- พนักงานบริษัทเอกชน	132	32.68
- เจ้าของกิจการส่วนตัว	83	20.54
- นิสิต นักศึกษา	60	14.85
รวม	404	100.00

ตาราง 14 เมื่อมีการจัดกลุ่มใหม่ด้านอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ มีช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 48.76, ช่วงอายุ 30 – 39 ปี มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46 และช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68, อาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93, อาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัว มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.54 และเป็นนิสิต นักศึกษา มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในข้อ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	.110**	.000	ต่ำ
2. ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	.120**	.000	ต่ำ
3. ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว	-.082	.169	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงโดยรวม	.088	.070	ไม่มีความสัมพันธ์

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .070 ซึ่งมากกว่า .05 (.070 > .01) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมี

ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .110 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .120 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .082 ซึ่งมากกว่า .05 ($.082 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยว

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาส ในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	.173**	.000	ต่ำ
2. ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	.252**	.000	ต่ำ
3. ด้านความปลอดภัยต่อการ เดินทางไปท่องเที่ยว	-.031	.533	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงโดยรวม	.208**	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .208 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .173 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .252 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .533 ซึ่งมากกว่า .05 (.533 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้าน
ทรัพยากรการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่ง
อันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson 'Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความสวยงามของทัศนียภาพ	.110*	.027	ต่ำ
2. การบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว	-.012	.814	ไม่มีความสัมพันธ์
3. การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล	.156**	.002	ต่ำ
4. ความสวยงามและชาวสะอาดของ ชายหาดและน้ำทะเล	.082	.100	ไม่มีความสัมพันธ์
5. การเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ	.040	.426	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลัง ได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน	.096	.053	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยรวม	.110*	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงด้านทรัพยากรการ
ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับ
ผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้ม
พฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรม
การท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่ง
น้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .110 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.027 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพมีความสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .110 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .156 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามและความสะดวกของชายหาดและน้ำทะเล ในข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ และในข้อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน กับ

แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .814, .100, .426 และ .053 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล ในข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ และในข้อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในอนาคต

ตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อ โอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวใน อนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความสวยงามของทัศนียภาพ	.104*	.037	ต่ำ
2. การบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว	.052	.296	ไม่มีความสัมพันธ์
3. การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล	.176**	.000	ต่ำ
4. ความสวยงามและชาวสะอาดของ ชายหาดและน้ำทะเล	.174**	.000	ต่ำ
5. การเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ	.137**	.006	ต่ำ
6. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจาก ภาครัฐและเอกชน	.097	.051	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยรวม	.173**	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed)

เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .173 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.037 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพมีความสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .104 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .176 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000<.01) นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .174 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

4. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.006<.01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .176 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว และในข้อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .296 และ .051 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว และในข้อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะ

ฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	.088	.077	ไม่มี ความสัมพันธ์
2. ความหลากหลายของแหล่งข้อปลีก ต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น	.099*	.048	ต่ำ
3. ความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน	.137**	.006	ต่ำ
4. ความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น	.089	.073	ไม่มี ความสัมพันธ์
การรับรู้จริงด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	.120*	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.

(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .120 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความหลากหลายของแหล่งข้อปึงต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .048 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.048 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความความหลากหลายของแหล่งข้อปึงต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .099 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความความหลากหลายของแหล่งข้อปึงต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.006 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .137 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวก

สะดวกต่าง ๆ ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .077 และ .089 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมา ท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	.173**	.000	ต่ำ
2. ความหลากหลายของแหล่งข้อปลีก ต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น	.229**	.000	ต่ำ
3. ความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน	.275**	.000	ต่ำ
4. ความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น	.191**	.000	ต่ำ
การรับรู้จริงด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	.252**	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .252 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .173 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความหลากหลายของแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของข้าวสวย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในข้อความหลากหลายของแหล่งข้อปึงต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .229 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความหลากหลายของแหล่งข้อปึงต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกินมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .275 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

4. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .191 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความพร้อมเพียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ เป็นต้น มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทาง ไปท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความวิตกกังวลต่อสิ่งสิ่งสิ่งที่มีอาจพิสูจน์ได้	-.079	.111	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต	.004	.931	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อ การร้ายขึ้น	-.105*	.036	ต่ำ
4. ความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิก ในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก	.045	.366	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงด้านความปลอดภัยต่อ การเดินทางไปท่องเที่ยวโดยรวม	-.082	.169	ไม่มี ความสัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวโดยรวม กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .082 ซึ่งมากกว่า .05 ($.082 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการ

ท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ
แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณา
รายข้อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไป
ท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว
ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น หรือค่า Sig.(2-
tailed) เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติ
ฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการ
เดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น มีความสัมพันธ์กับ
แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มี
ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่า
เท่ากับ -.105 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทาง
ตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัย
ต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายมากขึ้น ทำให้มี
แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตลดลงในระดับต่ำด้วย

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไป
ท่องเที่ยว ในข้อความความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ ข้อความเป็นไปได้ของการเกิด
เหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต และข้อความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกใน
ระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรม
การท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น หรือค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .111 , .931 ,
และ .366 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธ สมมติ
ฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านความปลอดภัยต่อการ
เดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ ในข้อความเป็นไป
ได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต และในข้อความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้า
เป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม
การท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายชื่อ

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมา ท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้	.042	.399	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต	-.019	.696	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น	-.158*	.001	ต่ำ
4. ความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิก ในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก	.059	.235	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้จริงด้านความปลอดภัยต่อการ เดินทางไปท่องเที่ยวโดยรวม	-.031	.533	ไม่มี ความสัมพันธ์

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .533 ซึ่งมากกว่า .05 (.533 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้

จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.0001 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.158 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้นมาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตลดลงในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ ในข้อความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต และในข้อความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .399, .696 และ .235 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ ในข้อความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต และในข้อความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

**สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ
แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบ
จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร**

โดยปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ข้อเสนอที่ท่องเที่ยวมี
ความสวยงามน่าประทับใจ ข้อเสนอที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักอาศัย ข้อเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง ข้อเสนอเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง ความตื่นเต้น และข้อแรงจูงใจ
จากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่
ได้รับความเสียหาย สำหรับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ข้อเสนอแนวโน้ม
พฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้ม
พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์
ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้ม
พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์
ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติ
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation
Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง
ต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ	.138**	.005	ต่ำ
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักอาศัย	0.93	.062	ไม่มีความสัมพันธ์
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง	-.001	.986	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น	0.53	.287	ไม่มีความสัมพันธ์
5. แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย	.154**	.002	ต่ำ
ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม	.140**	.005	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.005 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ปัจจัยแรงงูใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม การในข้อแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .140 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงงูใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

1. ปัจจัยแรงงูใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อแรงงูใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย กับแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.002 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงงูใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ในข้อ แรงงูใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไป ท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .154 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทาง เดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงงูใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อ แรงงูใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยว ที่ได้รับความเสียหาย มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

2. ปัจจัยแรงงูใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่า ประทับใจ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.005 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงงูใจที่มีผลต่อ การท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .138 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงงูใจที่มีต่อ การท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรร มการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย นำพัก อาศัย ในข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่าง และในข้อเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .062, .986 และ .287 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย นำพัก อาศัย ในข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่าง และในข้อเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างการปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยว ในอนาคต		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ	.105*	.034	ต่ำ
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย นำพักอาศัย	.179**	.000	ต่ำ
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง	.176**	.000	ต่ำ
4. เพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น	.139**	.005	ต่ำ
5. แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวน ไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย	.307**	.000	ปานกลาง
ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม	.297**	.000	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .297 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

1. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ในข้อแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .307 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหายมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักผ่อน กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน

หลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย นำพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .179 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย นำพักอาศัย มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .176 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

4. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.005 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .139 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อเพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวใน

อนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.034 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .105 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยว ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ความร่ำรวย ความเต็มด้วยพลัง ความประทับใจ ความผ่อนคลาย ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า สำหรับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม

การท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson	Sig	ระดับความ
	Correlation	(2-tailed)	สัมพันธ์
1. ความเร่งรีบ	-.010	.839	ไม่มีความสัมพันธ์
2. การเติมด้วยพลัง	-.045	.369	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ความประทับใจ	.035	.484	ไม่มีความสัมพันธ์
4. ความผ่อนคลาย	.068	.174	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ความสงบ	.045	.364	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ความเพลิดเพลิน	-.029	.556	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ความสนใจ	-.052	.293	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ความกล้า	.012	.814	ไม่มีความสัมพันธ์
ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยวโดยรวม	0.04	0.929	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตาราง 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.04 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความร่างเรื่อง การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความผ่านคลาย ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .839, .369, .484, .174, .364, .556, .293 และ .814 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความร่างเรื่อง การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความผ่านคลาย ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ตาราง 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำ ผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยว	แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต		
	Pearson	Sig	ระดับความ
	Correlation	(2-tailed)	สัมพันธ์
1. ความร่างเริง	-.039	.437	ไม่มีความสัมพันธ์
2. การเติมด้วยพลัง	-.066	.183	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ความประทับใจ	.043	.390	ไม่มีความสัมพันธ์
4. ความผ่านคลาย	.162**	.001	ต่ำ
5. ความสงบ	.091	.069	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ความเพลิดเพลิน	-.048	.333	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ความสมหวัง	.043	.383	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ความกล้า	-.029	.599	ไม่มีความสัมพันธ์
ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ นักท่องเที่ยวโดยรวม	0.34	0.498	ไม่มีความสัมพันธ์

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .498 ซึ่งมากกว่า .005 (.498 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

1. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความผ่อนคลาย กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .001 (.001 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความผ่อนคลาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .162 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความผ่อนคลาย มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความเร่งรีบ การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .437, .183, .390, .069, .333, .383 และ .599 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว ในข้อความเร่งรีบ การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ข้อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ และข้อโอกาสในการแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตหรือไม่

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าที (Independent Simple t-test) โดยระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 27 แสดงความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิ

แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการ ท่องเที่ยว	ความรู้ ความเข้าใจ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
1. แนวโน้มพฤติกรรม กรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	ระดับต่ำ	3.29	0.524	3.495**	402	0.001
	ระดับสูง	2.84	0.744			
2. โอกาสในการแนะนำผู้อื่นมา ท่องเที่ยวในอนาคต	ระดับต่ำ	3.82	0.834	-1.373	402	0.171
	ระดับสูง	4.02	0.814			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ Independent Sample t-test มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ($.001 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ Independent Sample t-test มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.171 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($.171 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อย ได้ดังนี้

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 5.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าที่ Independent Sample t-Test โดยระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	เพศ	t-test for Quality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
จำนวนครั้งในการท่องเที่ยว ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	ชาย (n = 182)	2.00	1.531	0.996*	402	0.32
	หญิง (n = 222)	1.86	1.374			

จากตาราง 28 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติการ

วิเคราะห์ Independent Sample t-test มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 5.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า F โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Probability (p) น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	p
จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวใน ระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	38.930	2	19.465	9.702**	.000
	ภายในกลุ่ม	804.536	401	2.006		
	รวม	843.465	403			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านอายุกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One Way ANOVA มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบแสดงตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยจำแนกตามอายุ

อายุ		น้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี	อายุ 30 - 39 ปี	อายุ 40 ปีขึ้นไป
	— X	1.81	1.68	2.50
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี (197 คน)	1.81	-	0.13 (0.442)	0.69** (0.000)
อายุ 30 - 39 ปี (119 คน)	1.68	-	-	0.82** (0.000)
อายุ 40 ปีขึ้นไป (88 คน)	2.50	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยจำแนกตามอายุ พบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี กับ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่า sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.81) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .69

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 – 39 ปี กับ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่า sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 - 39 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 – 39 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.68) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .82

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพสมรส

สมมติฐานข้อที่ 5.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า F โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Probability (p) น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	p
จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	1.90	2	0.948	0.457	0.633
	ภายในกลุ่ม	819.10	395	2.074		
	รวม	821.00	397			

จากตาราง 31 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One Way ANOVA มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.633 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 5.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ใช้การทดสอบค่า F โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า p น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 32 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	p
จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	3.92	2	1.962	0.948	0.388
	ภายในกลุ่ม	817.07	395	2.069		
	รวม	820.99	397			

จากตาราง 32 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One Way ANOVA มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.388 ซึ่งมากกว่า

0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาไม่แตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 5.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า F โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า p น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	p
จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	5.198	4	1.300	0.626	0.644
	ภายในกลุ่ม	815.797	393	2.071		
	รวม	820.995	397			

จากตาราง 33 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One Way ANOVA มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.644 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 5.6 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า F โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Probability (p) น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 34 แสดงการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปรที่ศึกษา	Statistic ^a	df1	df2	p
พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	Brown-Forsythe 2.073	3	317.45	0.104

จากตาราง 34 แสดงการทดสอบสมมติฐานด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Brown-Forsythe มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.104 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ จำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะประกอบด้วย ข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับ นัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 35 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้ ฝั่งอันดามัน ในข้อจำนวนครั้งของการ ท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	.021	.674	ไม่มีความสัมพันธ์
2. โอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวใน อนาคต	.019	.698	ไม่มีความสัมพันธ์
แนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโดยรวม	.026	.601	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตาราง 35 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมา ท่องเที่ยวในอนาคต และแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโดยรวมพบว่า

พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .601 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโดยรวม

พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวในอนาคต และในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed)

เท่ากับ .674 และ .698 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 36 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร		
1.1	การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
1.2	การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
1.3	การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
1.4	การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน

ตาราง 36 (ต่อ) แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ ทดสอบ	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1.5 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
1.6 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านการบริการ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการ แนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
1.7 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านความ ปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตาม สมมติฐาน
1.8 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านความ ปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสใน การแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตาม สมมติฐาน
2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวมี ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับ ผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร		
2.1 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวมมี ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
2.2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวมมี ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน

ตาราง 36 (ต่อ) แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3	ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร		
3.1	ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน
3.2	ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
4.1	ความรู้ความเข้าใจโดยรวมเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	t-test	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
4.2	ความรู้ความเข้าใจโดยรวมเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	t-test	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน

ตาราง 36 (ต่อ) แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
5	ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
5.1	เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	t-test	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
5.2	อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน
5.3	สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
5.4	ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน

ตาราง 36 (ต่อ) แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
5.5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
5.6	อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
6	พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร		
6.1	พฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
6.2	พฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ดำรวจท่องเที่ยว, คณะอนุกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว และประชาชนหรือนักท่องเที่ยวทั่วไป เป็นต้น สามารถนำข้อมูลหรือผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยว, วางกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และปรับปรุงแผนรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่กำลังจะเดินทางไปท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งได้แก่ ระนอง ภูเก็ต ตรัง กระบี่ พังงา สตูล เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว ทางภาครัฐก็สามารถนำข้อมูลนี้ไปทำการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวให้ตรงกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย สำหรับนักท่องเที่ยวหรือประชาชนทั่วไปก็สามารถใช้ข้อมูลนี้เพื่อศึกษาหาข้อมูลเพื่อเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้จริงที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

5. เพื่อศึกษาลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

6. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

5. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

6. พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ และอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาเรื่อง การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ซึ่งได้ค้นคว้าและดัดแปลงมาจากแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ มีจำนวน 14 ข้อ เป็นการวัดข้อมูลแบบ Semantic differential เป็นคำถามแบบเลือกตอบข้อเดียว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) สเกล 5 อันดับ ตั้งแต่ 1-5 โดยที่ 5 จะแทนความหมายเชิงบวกที่สุด และ 1 จะแทนความหมายเชิงลบที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale มีจำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating scale โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติหรือคลื่นยักษ์สึนามิ ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ (Multiple choice) มี 2 ตัวเลือก คือ "ใช่" และ "ไม่ใช่" จำนวน 10 ข้อ มีข้อความเชิงบวก จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-7 และมีข้อความเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8-10

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 7 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดประกอบด้วยคำถามแบบที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous questions) จำนวน 1 ข้อ คำถามที่มีให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple choice question) ที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. การศึกษาถึงความรู้เกี่ยวกับการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ ความรุนแรงและผลกระทบที่ได้รับจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติในครั้งนี้ รวมทั้งวิธีป้องกันและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์สึนามิถล่มในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ และข้อมูลจากตำราเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำไปทดสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้องและความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงโดยนำไปทดสอบ (Try out) เป็นจำนวน 40 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework) ครั้งนี้ และใช้อ้างอิง (Reference) ในการเขียนรายงานผลการวิจัย (Research report)

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 404 คน

การจัดกระทำข้อมูล

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนั้นมาทำการลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows Version 11.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) หาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-10, ส่วนที่ 7 เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ข้อ 1-6

2) หาค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับแบบสอบถาม ส่วนที่ 1 เรื่องการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ข้อ 1.1-3.4, ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-5, ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-8, ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-2, ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-4

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.) สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 1 เรื่องการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ข้อ 1.1-3.4, ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-5, ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-8, ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-2, ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อ 1-4

2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้จริงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ One Way-ANOVA (F – test)

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบ ดังนี้

5.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ Independent Sample t-test

5.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

5.6 อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ One Way-ANOVA (F – test)

สมมติฐานข้อที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 404 คน โดยรวมมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65, และด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ , มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

เมื่อพิจารณารายด้านและรายชื่อ สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน เขตกรุงเทพมหานคร ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยรวมมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีในข้อความสวยงาม และชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล, การเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ, ความสวยงามต่อ ทัศนียภาพ, การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล, ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลัง ได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน และการบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.81, 3.71, 3.65, 3.63, 3.55 และ 3.50 ตามลำดับ

สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้าน การบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวมมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงในข้อการรับรู้จริงต่อความอุดม สมบูรณ์ด้านอาหารการกิน มีการรับรู้จริงในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ในข้อความพร้อมเพียง ด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา น้ำดื่ม น้ำใช้ ไฟฟ้า สวนสาธารณะ เป็นต้น, ความความพอเพียงต่อสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ, ความหลากหลายของแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ เช่น ร้านขายของที่ระลึก ของ ฝาก อัญมณีเครื่องประดับ, เสื้อผ้า เป็นต้น มีการรับรู้จริงในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, 3.30 และ 3.25 ตามลำดับ

สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้าน การปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว โดยรวมมีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้จริงในข้อความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็น สมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก และความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีก ในอนาคต มีการรับรู้จริงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และ 4.30 ตามลำดับ ใน ข้อความวิตกกังวลต่อการเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น และความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาจพิสูจน์ได้ มีการรับรู้จริงในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 4.05 ตามลำดับ

2. ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบ จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายข้อ

พบว่า นักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจ ในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ, เพื่อพักผ่อน ความบันเทิง ความตื่นเต้น, แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดงหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย, สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักอาศัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 3.88, 3.82, 3.78 และ 3.62 ตามลำดับ

3. ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมมีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีชีวิตความเป็นอยู่ในข้อ การเติมด้วยพลัง, ความเพลิดเพลิน, ความผ่อนคลาย, ความประทับใจ, ความร่าเริง, ความสมหวัง และความสงบ มีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.62, 3.57, 3.55, 3.53, 3.46 และ 3.44 ตามลำดับ ในข้อความกล่าว มีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 404 คน สามารถอธิบายเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. คลื่นสึนามิมักเกิดหลังจากแผ่นดินไหวที่มีความรุนแรง 6 มาตราริกเตอร์ขึ้นไป นักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 82.92 และตอบผิด มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.08

2. คลื่นสึนามิมีแรงมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตัน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 88.12 และตอบผิด มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88

3. คลื่นสึนามิเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกได้ทะเลอย่างฉับพลัน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 93.56 และตอบผิด มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44

4. คลื่นสึนามิเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผลความเร่งดึงดูดและความลึกของน้ำทะเล พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.16 และตอบผิด มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 40.84

5. คลื่นสึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อมในแนวดิ่งโดยมีปัจจัยจาก แผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิดหรือการกระแทกของอุกกาบาต พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.02 และตอบผิด มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98

6. คลื่นสึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 และตอบผิด มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

7. คลื่นสึนามิไม่สามารถรับรู้ได้ในขณะที่อยู่ในบริเวณทะเลน้ำลึก พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 76.49 และตอบผิด มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.51

8. คลื่นสึนามิมีน้ำทะเลจะเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 65.84 และตอบผิด มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16

9. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิฝนจะตกหนักมากอย่างผิดปกติ พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 369 คน คิดเป็นร้อยละ 91.34 และตอบผิด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.66

10. คำว่า สึนามิ มีที่มาจากภาษาจีน พบว่านักท่องเที่ยวทั้งหมดตอบถูก มีจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 93.07 และตอบผิด มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93

สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 404 คน พบว่านักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง มีจำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 75.99 และมีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.01

5. แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวม มีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น มีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88

6. พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่าในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีค่าสูงสุด

เท่ากับ 10 ครั้ง ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 ครั้ง ในข้อบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้งต่อคน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 20,000 บาทต่อครั้งต่อคน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 100 บาทต่อครั้งต่อคน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2,848.09 บาทต่อครั้งต่อคน ในข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีค่าสูงสุดเท่ากับ 20 คน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.27 คน และในข้อจำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวแล้วก่อนหน้านี้ มีค่าสูงสุดเท่ากับ 23 ครั้ง ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ครั้ง

7. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดจำนวน 404 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ด้านเพศ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 54.95 และเพศชายมีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.05

ด้านอายุ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 20-29 ปี มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.78 รองลงมาคือช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46, ช่วงอายุ 40-49 ปี มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57, ช่วงอายุ 50-59 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 และช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพสมรส นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด มีจำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 62.87, สถานภาพสมรส/อยู่ร่วมกัน มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93 และสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37, ระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 และระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.37 ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73, รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.51, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.55, รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67, ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93, เจ้าของกิจการส่วนตัว มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.54 และนิสิต นักศึกษา มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 ตามลำดับ

เนื่องจากตัวแปรด้านอายุ มีจำนวนในแต่ละกลุ่มน้อยเกินไปจึงจัดกลุ่มใหม่เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ มีช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 48.76, ช่วงอายุ 30 – 39 ปี มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46 และช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .110 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้ามีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .120 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้ามีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบ

จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .208 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้ามีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .173 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้ามีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .252 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้ามีการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

ปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .140 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .297 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจ โดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยว มาก จะมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อแนวโน้มโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นสึนามิที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

5.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

5.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.81) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .69

นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 - 39 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 - 39 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.68) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .82

5.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

5.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

5.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

5.6 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

อภิปรายผล

ผลการวิจัย การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวรายด้าน พบว่าในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต

การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ และข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล ในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความหลากหลายของแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี เป็นต้น และในข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน ในด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้าย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

สำหรับการรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในข้อความสวยงามของทัศนียภาพ ข้อการบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล ข้อความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล และข้อการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในข้อความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อความหลากหลายของแหล่งข้อปลีกต่าง ๆ ข้อความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน และข้อความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ในข้อความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้นกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นความสวยงามของทัศนียภาพ การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ความหลากหลายของแหล่งข้อปลีกต่าง ๆ เช่น ร้านของที่ระลึก ของฝาก ของชำร่วย เสื้อผ้า อัญมณี รวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน เพิ่มมากขึ้น และด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว ถ้านักท่องเที่ยวมีความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ก่อการร้ายลดน้อยลง จะส่งผลให้แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตใน 6 จังหวัดภาคใต้ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น สำหรับการรับรู้จริงในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวถ้านักท่องเที่ยวมีการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น การรับรู้ถึงความสวยงามของทัศนียภาพ การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล ความสวยงามและชาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเลและการเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ ความเพียงพอต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ความหลากหลายของแหล่ง ข้อปลีก ความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน และความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น และมีความวิตกกังวลการเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายต่าง ๆ ลดน้อยลง จะส่งผลให้มีโอกาสที่นักท่องเที่ยวจะทำการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคตใน 6 จังหวัดภาคใต้ดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในบทคัดย่อของ สุวัฒน์ บุญศักดิ์สกุล. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารด้านประชาสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชุมพรในเรื่อง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ ในข้อแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย และสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโดยรวม ซึ่งประกอบด้วย ข้อสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัยน่าพักอาศัย ,สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัยน่าพักอาศัย, มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง, เพื่อพักผ่อน ความบันเทิง ความตื่นเต้น และแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย และสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวมีปัจจัยแรงจูงใจทางด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ และมีแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารานักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงชวนไปท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้มีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น สำหรับปัจจัยแรงจูงใจทางด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย ,สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัยน่าพักอาศัย, มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง, เพื่อพักผ่อน ความบันเทิง ความตื่นเต้น และแรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย และสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ เพิ่มมากขึ้นจะทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในบทคัดย่อของ สุวัฒน์ บุญศักดิ์สกุล. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดชุมพร กล่าวว่า มูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวชาวไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวไทยในจังหวัดชุมพร ในเรื่องค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ซึ่งประกอบด้วย ข้อความร่างเรื่อง การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความผ่านคลาย ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า กับแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวโดยรวม ซึ่งประกอบด้วย ข้อความร่างเรื่อง การเติมด้วยพลัง ความประทับใจ ความสงบ ความเพลิดเพลิน ความสมหวัง และความกล้า กับแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กัน สำหรับระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวในข้อความผ่านคลาย มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกว่าเติมด้วยพลัง ประทับ ผ่อนคลาย สงบ เพลิดเพลิน สมหวัง และความกล้า ไม่ส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต และโอกาสที่นักท่องเที่ยวจะแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวยังสถานที่ 6 จังหวัดดังกล่าว ยกเว้นถ้านักท่องเที่ยวมีความรู้สึกผ่านคลายมาก จะส่งผลให้มีโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวยังสถานที่ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

4. การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นยักษ์สึนามิที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคตแตกต่างกัน

จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ทำให้ทราบถึงความรุนแรง สาเหตุ และวิธีป้องกันที่ถูกต้อง ว่าคลื่นสึนามิมักเกิดหลังจากแผ่นดินไหวที่มีความรุนแรง 6 มาตราริกเตอร์ขึ้นไป, คลื่นสึนามิมีแรงมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตัน, คลื่นสึนามิเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกได้ทะเลอย่างฉับพลัน, คลื่นสึนามิเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผลคูณความเร่งดึงดูดและความลึกของน้ำทะเล, คลื่นสึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อมในแนวตั้งโดยมีปัจจัยจากแผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิดหรือการกระแทกของอุกกาบาต, คลื่นสึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน และคลื่นสึนามิไม่สามารถรับรู้ได้ในขณะที่อยู่ในบริเวณทะเลน้ำลึก ซึ่งจะมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคตมีมากขึ้นตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกิดคลื่นสึนามิที่ถูกต้อง

5. การศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ด้านเพศ การทดสอบสมมติฐานด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในบทความของ ปาริชาติ รอยเรือง. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ในการส่งเสริม การท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทาง มาท่องเที่ยวภาคใต้ของคนไทย (ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่) กล่าวว่า เพศแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน

ด้านอายุ การทดสอบสมมติฐานด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ วรวิมล เหลืองช่วยโชค. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมาท่องเที่ยวตามราตรีของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบริเวณแหล่งท่องเที่ยวพัฒนาพงศ์ เขตบางรัก จังหวัด กรุงเทพมหานคร กล่าวว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีอายุแตกต่างกันมีการท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด คลายเหงา สนุกสนาน และการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวตามราตรีย่านพัฒนาพงศ์ แตกต่างกัน

สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 29 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.81) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .69

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 - 39 ปี (มีค่าเฉลี่ย = 1.68) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 2.50) น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .82

ด้านสถานภาพสมรส การทดสอบสมมติฐานด้านสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา การทดสอบสมมติฐานด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การทดสอบสมมติฐานด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในบทความของ เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. (2546). ทศนคติและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด. พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ในเรื่องค่าใช้จ่ายรวมในการเดินทางมาท่องเที่ยวและจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ไม่แตกต่างกัน

ด้านอาชีพ การทดสอบสมมติฐานด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน

6. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกับ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในข้อจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวใน ระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา กับแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยว ในข้อแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวในอนาคต และในข้อโอกาสในการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์ กัน

จากผลการศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ข้างต้น สรุปได้ว่า เพศ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ของนักท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อ พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคตเลย แต่สำหรับเพศนั้นจากผลการวิจัยถ้า นักท่องเที่ยวที่มีอายุในช่วง 40 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย กว่าหรือเท่ากับ 29 ปีและอายุ 30-39 ปี ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการเป็นช่วงที่มีกำลังทรัพย์เต็มที่ มีความมั่นคงในหน้าที่การงานและต้องการหาความสุขให้กับตัวเองและครอบครัวเพื่อเป็นพักผ่อน หย่อนใจ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการศึกษาการวิจัย “การรับรู้ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ สามารถรวบรวมแนวคิดจากข้อมูลวิจัยดังกล่าวข้างต้น มาสรุปเป็นข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทย ว่ามีพฤติกรรมการท่องเที่ยวลดน้อยลง แต่แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต นักท่องเที่ยวชาวไทยจะยังกลับไปท่องเที่ยวอีกแน่นอน เพราะฉะนั้นถ้าสถานที่ดังกล่าวได้รับการบูรณะฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องและเต็มที่จากความร่วมมือของทั้งภาครัฐและเอกชน จะส่งผลให้การท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจะกลับมาเฟื่องฟูใหม่อีกครั้งในระยะเวลาอันใกล้
2. เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ให้กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติกลับมาท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเหมือนเดิมหรือมีเพิ่มมากขึ้น
3. ผู้รับผิดชอบโดยตรงกับสถานที่ที่ได้รับความเสียหายดังกล่าว ควรร่วมมือกันปรับปรุงเรื่องความสะดวกของชายหาด บ้านเรือนที่อยู่ชายทะเล และน้ำทะเลให้มากขึ้น เช่น จัดระเบียบเกี่ยวกับเรื่องของการขายของบริเวณชายหาด การบริการน้ำจืด และความสะดวกของที่จอดรถ รวมทั้งควรอบรมเรื่องมารยาทของคนขายของหน้าบริเวณชายหาดด้วย โดยการสร้างจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อม ตลอดจนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติระหว่างท่องเที่ยว เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวอีกครั้ง
4. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังกังวลกับการเหตุการณ์ธรณีพิบัตินี้ซ้ำอีกในอนาคต ดังนั้นทางด้านผู้รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องควรดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติเป็นพิเศษ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความกังวลต่อเรื่องดังกล่าวลง เพื่อกระตุ้นให้สถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวกลับมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยอีกครั้ง

5. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเสียนั้น ไม่ส่งผลกระทบ หรือไม่มีความสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวหรือถ้ามีก็ค่อนข้างน้อยมาก จึงควรทำการ จูงใจจากปัจจัยด้านอื่น ๆ แทน เพื่อเพิ่มการจูงใจที่มีผลต่อการท่องเที่ยวโดยตรง

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรทำการศึกษาดังนี้

1. เนื่องจากการทำวิจัยในครั้งนี้ ทำการเก็บตัวอย่างเฉพาะนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจัดสรรการเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ 6 จังหวัดดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับข้อมูลที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด
2. ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาว ต่างประเทศว่ามีพฤติกรรมแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาสถานที่ ท่องเที่ยวให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่ม
3. การศึกษาถึงการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติในต่างประเทศ เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูล และแนวทางในการป้องกันรวมทั้งเตรียมความพร้อมการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติอีกในอนาคต
4. ควรมีการศึกษาในเรื่องของส่วนผสมทางการตลาดในเรื่องอื่นๆ เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดดังกล่าว
5. ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกิดในสถานที่ดังกล่าว หลังเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเน้นที่การทำการสำรวจที่พื้นที่เกิดเหตุการณ์ ธรณีพิบัติจริง
6. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาถึงสภาพจิตใจและชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชากรดังกล่าวที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกิดเหตุการณ์ธรณี พิบัติจริง หลังจากการก่อสร้าง, ซ่อมแซม และพัฒนาที่อยู่อาศัยของประชาชนในพื้นที่ จากความ ช่วยเหลือทั้งภาครัฐและเอกชน เนื่องจากไทยเพิ่งได้เผชิญกับเหตุการณ์ธรณีพิบัตินี้เป็นครั้งแรก ส่งผลให้ประชากรในพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในภาวะที่รู้สึกเสียขวัญที่ต้องสูญเสียทั้งบุคคลอันเป็นที่รักและ ทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ประชาชนยังคงได้รับ ผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *หลักสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). *การใช้ Spss for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับปรับปรุงใหม่)*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกดศิริ เจริญวิศาล และจุฑามาศ จันทรัตน์. (2528). *ความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้ไทยเที่ยวไทย*. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา เอนกคินชัย. (2546). *ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อโครงการ Unseen in Thailand (มุมมองใหม่ เมืองไทย) ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546-2548). *การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- จุลสารการท่องเที่ยว. (2547-2548). *การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2544). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพนิมิตการพิมพ์
- ดุษฎี ชุมสาย และคณะ. (2527). *ปฐมนิเทศการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- นภา จันทรัตน์. *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวบนเกาะช้าง จังหวัดตราด*. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2537). *ระเบียบวิจัยธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม จารุมณี. (2535). *การท่องเที่ยวอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

- นิคม ประเมโท. (2542). พฤติกรรมและปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณดล เหลือช่วยโชค. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมาท่องเที่ยวยามราตรีของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบริเวณแหล่งท่องเที่ยวพัฒนพงศ์ เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วินัยธร วิชัยดิษฐ์. (2545). ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วินิจ รังผึ้ง. (2543. มีนาคม). หมู่เกาะทะเลกระบี่. อนุสาร อสท. 71-76.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสพพร พุ่มพวง. พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปาริชาติ รอยเรืองพานิช. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวภาคใต้ของคนไทย (ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่). สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. (2546). ทศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2545. สถิติและการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เมธัสดา เขยกิจวงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหาดชะอำ. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ภาควิชาการวัดผลและวิจัย
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- ศศิธร สามารถ. (2543). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกระบี่. สารนิพนธ์.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ(2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและ
ไซเท็กซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2548). จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิริอร ทองมั่ง (2547). ทักษะจิตที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวเกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิต วัฒนาชยากุล. (2545). สถิติวิเคราะห์เบื้องต้น พร้อมด้วยตัวอย่างการประมวลผลด้วย
โปรแกรมสำเร็จรูป spss. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยงพลเทรดดิ้ง.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2541). (2526). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะลาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว สำหรับการวิจัย
ทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์. หลักการวิธีการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การประชาสัมพันธ์ : ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- อดิเรก เพ็ชรรัตน์. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีส่วนร่วมในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
(KAIZEN) ของพนักงานฝ่ายการผลิตบริษัท ทีซีแอล ทอมสัน อิเล็กทรอนิกส์
(ประเทศไทย) จำกัด. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค. ปรับปรุงครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2538). วิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : วี.เจ. พรินติ้ง
- อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย. (2546). ทักษะจิตและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของ
นักท่องเที่ยวชาวไทย. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- Berkowitz.; Kerin.; Hartley.; & Rudelius. (1997). *Marketing*. 5th ed. Irwin McGraw-Hill.
- Burkart, A.J. and Midlike S. *The Management of tourism*. London : heineman, 1985.
- Mcquire W. J. (1969). "*The Nature of Attitude and attitude Change*" : *The Hand Book of Social Psychology*. 2nd ed. Massachusetts" : Addison Wesley Publishing Company.
- McIntosh and Goeldner (1986). *Tourism : Principle, Practices, Philosophies*. Ohio : Grid Inc.
- Keegan Warren J.; Moriarty Sandra E.; & Dumcan Thomas R. (1995). *Marketing*. 2nd ed. Prentice Hall. International Editions.
- Kotler Philip.; Armstrong Gary. (1993). *Marketing an Introduction*. 3th ed. Prentice – Hall. International Edition.
- Kotler Philip. (2000). *Marketing Management*. 4th ed. Prentice Hall. The Millennium Edition. Upper Saddle River, New Jersey.
- Schiffman, Leon G.;& Kanuk Leslie Lazar. (1997). *Consumer Behavior*. 6th ed. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- _____. (1989). *Tourism Marketing*. New York : Van Nostrand Reinhold.

แหล่งข้อมูลทาง Website

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย www.tat.co.th

จากกระทรวงมหาดไทย www.Moi.go.th

www.earthquake.usgs.go.th

www.disaster.go.th

www.geophys.washington.edu/tsunami/general/physics/physics.html

www.gistda.or.th

www.missingpersons.com

www.prh.noaa.gov/pr/ptwc

www.phuketitcity.com

www.thaitsunami.com

www.gistda.or.th

www.walrus.wr.usgs.gov/tsunami/basics.html

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งเป็น 7 ส่วน จำนวน 6 หน้า

ส่วนที่ 1 การรับรู้จริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ระดับชีวิตความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

*** 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัด จังหวัดระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล***

2. การตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยด้านวิชาการเท่านั้น จึงเรียนขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ จริงใจ ตรงไปตรงมา และเป็นอิสระเพื่อความสมบูรณ์ของผลการวิจัย โดยไม่ต้องระบุชื่อ และนามสกุลของท่านลงในแบบสอบถามคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับไม่มีผลผูกพันใด ๆ หรือไม่นำมาใช้ในทางที่จะเสียประโยชน์ต่อท่านเป็นอันขาด

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สุกัญญา เจริญศรี

นิสิตบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ/ประสานมิตร

ส่วนที่ 1 ท่านมีการรับรู้จริงอย่างไรเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ หรือ X ทับตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ		5	4	3	2	1
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว						
1.1 ความสวยงามของทัศนียภาพ	ดีกว่าเดิม	☐	☐	☐	☐	☐
1.2 การบูรณะฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว	ฟื้นฟูแล้ว	☐	☐	☐	☐	☐
1.3 การบูรณะฟื้นฟูสภาพชายหาดและน้ำทะเล	ดีกว่าเดิม	☐	☐	☐	☐	☐
1.4 ความสวยงามและขาวสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล	สวยกว่าเดิม	☐	☐	☐	☐	☐
1.5 การเปลี่ยนแปลงของทัศนียภาพ	ดีขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
1.6 ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวภายหลังได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากภาครัฐและเอกชน	สวยมากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
2. ด้านการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		5	4	3	2	1
2.1 ความพอเพียงต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	พอเพียง	☐	☐	☐	☐	☐
2.2 ความหลากหลายของแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ เช่น รัชชชาของที่ระลึก, ของฝาก, ของชำร่วย, อัญมณีเครื่องประดับ, เสื้อผ้า เป็นต้น	หลากหลาย	☐	☐	☐	☐	☐
2.3 ความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารการกิน	เพียงพอ	☐	☐	☐	☐	☐
2.4 ความพร้อมเพรียงด้านสาธารณูปโภค เช่น สุขา, น้ำดื่ม, ไฟฟ้า, สวนสาธารณะ เป็นต้น	พร้อมเพรียง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ด้านความปลอดภัยต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว		5	4	3	2	1
3.1 ความวิตกกังวลต่อสิ่งลึกลับที่มีอาภัพิสูงันได้	วิตกกังวล	☐	☐	☐	☐	☐
3.2 ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติขึ้นได้อีกในอนาคต	เป็นไปได้	☐	☐	☐	☐	☐
3.3 ความวิตกกังวลต่อการเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้น	วิตกกังวล	☐	☐	☐	☐	☐
3.4 ความคิดเห็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก	เห็นด้วย	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจต่อไปนี้ที่มีความสำคัญต่อการมาท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือ X ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จากประสบการณ์การท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ท่านมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวอย่างไร	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามน่าประทับใจ	☐	☐	☐	☐	☐
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย น่าพักผ่อน	☐	☐	☐	☐	☐
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างพอเพียง	☐	☐	☐	☐	☐
4. เพื่อพักผ่อน, ความบันเทิง, ความตื่นเต้น	☐	☐	☐	☐	☐
5. แรงจูงใจจากการโฆษณาโดยดารา นักร้อง นักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้เชิญชวนไปท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 3 โปรดระบุระดับความรู้สึกว่าในปัจจุบันท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและลักษณะความเป็นอยู่ของท่านในเรื่องต่อไปนี้อย่างไร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือ X ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความร่ำรวย	☐	☐	☐	☐	☐
2. การเติมด้วยพลัง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ความประทับใจ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ความผ่อนคลาย	☐	☐	☐	☐	☐
5. ความสงบ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ความเพลิดเพลิน	☐	☐	☐	☐	☐
7. ความสมหวัง	☐	☐	☐	☐	☐
8. ความกล้า	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 4 ท่านมีความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติ Tsunami

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย √ หรือ X ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ Tsunami	ใช่	ไม่ใช่
1. คลื่นสึนามิมักเกิดหลังจากแผ่นดินไหวที่มีความรุนแรง 6 มาตรา ริคเตอร์ขึ้นไป	☐	☐
2. คลื่นสึนามิมีแรงมหาศาลสามารถพัดหินหนักหลายตัน	☐	☐
3. คลื่นสึนามิเกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกใต้ทะเลอย่างฉับพลัน	☐	☐
4. คลื่นสึนามิเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับรากที่สองของผลคูณความเร่งดึงดูดและความลึกของน้ำทะเล	☐	☐
5. คลื่นสึนามิเกิดจากการกระตุ้นน้ำในมหาสมุทรให้กระเพื่อมในแนวตั้งโดยมีปัจจัยจากแผ่นดินไหว ดินถล่ม การระเบิดหรือการกระแทกของอุกกาบาต	☐	☐
6. คลื่นสึนามิเกิดเวลาใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน	☐	☐
7. คลื่นสึนามิไม่สามารถรับรู้ได้ในขณะที่อยู่ในบริเวณทะเลน้ำลึก	☐	☐
8. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิน้ำทะเลจะเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลัน	☐	☐
9. ก่อนเกิดคลื่นสึนามิฝนจะตกหนักมากอย่างฉับพลัน	☐	☐
10. คำว่า "สึนามิ" มีที่มาจากภาษาจีน	☐	☐

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

คำชี้แจง โปรดใส่ข้อมูลและทำเครื่องหมาย √ หรือ X ใน ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยว	5	4	3	2	1
1. ท่านมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นหรือไม่	มากขึ้น ☐	☐	☐	☐	☐ น้อยลง
2. ในอนาคตถ้ามีโอกาส ท่านจะแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวหรือไม่	แนะนำ ☐	☐	☐	☐	☐ ไม่แนะนำ

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ

คำชี้แจง โปรดระบุข้อความลงใน _____ ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. ในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้เดินทางท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดดังกล่าว _____ ครั้ง
2. ท่านมีงบประมาณในการท่องเที่ยวประมาณ _____ บาท/คน/วัน
3. โดยปกติ จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านประมาณ _____ คน
4. ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดดังกล่าวทั้งหมด _____ ครั้ง

ส่วนที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือ X ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ น้อยกว่า 20 ปี ☐ อายุ 20 – 29 ปี
☐ อายุ 30 – 39 ปี ☐ อายุ 40 – 49 ปี
☐ อายุ 50 - 59 ปี ☐ อายุ 60 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส ☐ โสด ☐ สมรส / อยู่ร่วมกัน
☐ หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโทขึ้นไป
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ☐ น้อยกว่า 10,000 บาท ☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป
6. อาชีพ ☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ เจ้าของกิจการส่วนตัว ☐ นิสิต / นักศึกษา
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่ท่านสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา

รองประธานกรรมการ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำ

รองประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตสถานที่เก็บแบบสอบถาม

ที่ ศร 0519.12/56๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อการศึกษา

เรียน ผู้จัดการแผนกบุคคล บริษัท ทวีร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุกัญญา เจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักท่องเที่ยวชาวไทย คอบแบบสอบถาม การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขอความเห็นชอบ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุกัญญา เจริญศรี ได้เก็บข้อมูล เพื่อการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6127257 มือถือ 06-0012255

ที่ ศธ 0519.12/56๑6

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการแผนกบุคคล สนามบินคอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุกัญญา เจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักท่องเที่ยวชาวไทย คอบแบบสอบถาม การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุกัญญา เจริญศรี ได้เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6127257 มือถือ 06-0012255

ที่ ศธ 0519.12/5๕๐5

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการแผนกบุคคล สถานีขนส่งสายใต้

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุกัญญา เจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักท่องเที่ยวชาวไทย ตอบแบบสอบถาม การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ธรณีพิบัติ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุกัญญา เจริญศรี ได้เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริรัตน์ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

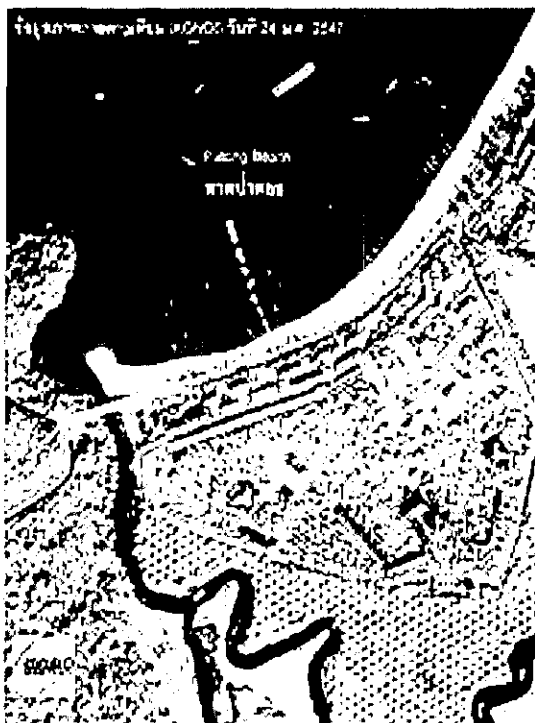
หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6127257 มือถือ 06-0012255

ภาคผนวก ง

ภาพประกอบเกี่ยวกับคลื่นสึนามิในประเทศไทย

ประมวลภาพการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิถล่มในไทยจากภาพถ่ายดาวเทียม

ประมวลภาพการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิถล่มในไทยจากภาพถ่ายดาวเทียม (ต่อ)

ภาพถ่ายดาวเทียม IKONOS ของแหลมกรังใหญ่ บ้านเขาเป้า อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์ ถัดมาหายไป

ก่อน (13 ม.ค. 2546)

หลัง (29 ธ.ค. 2547)

ภาพถ่ายดาวเทียม IKONOS บริเวณโรงแรมปะการังรีสอร์ต ส.เล็กกัล อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
ได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์ ชายหาด และป่าชายเลนหายไป

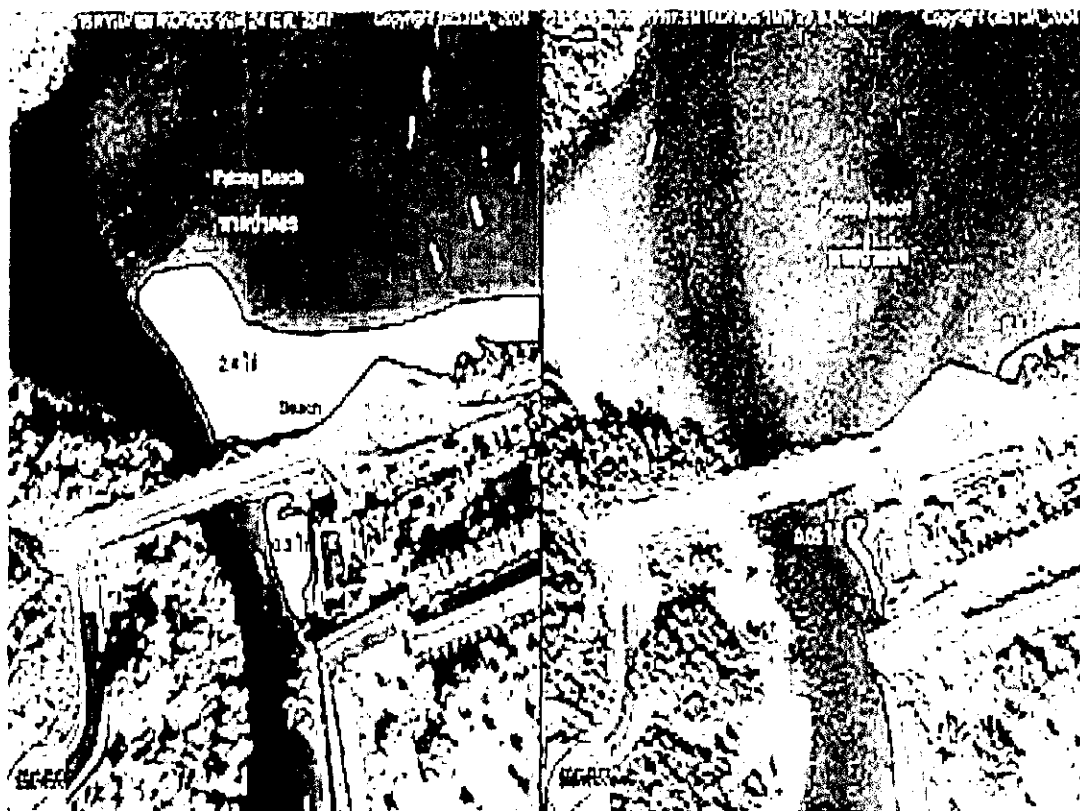

ก่อน (13 ม.ค. 2546)

หลัง (29 ธ.ค. 2547)

ประมวลภาพการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิถล่มในไทยจากภาพถ่ายดาวเทียม (ต่อ)

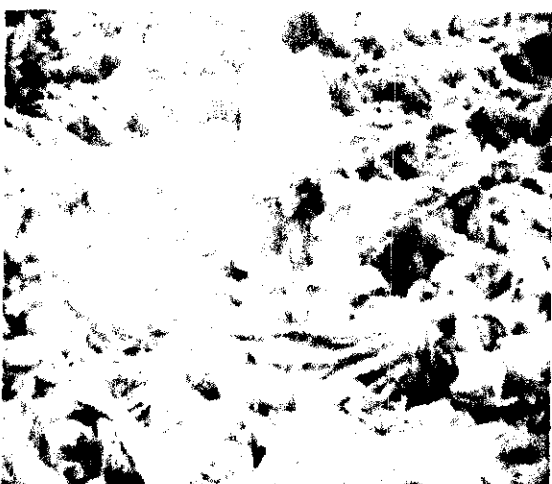
ภาพถ่ายดาวเทียม IKONOS บริเวณคลองมดลูกกัก น้ำมดลูกกัก อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
"ได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์ ซาบขาดท่ายไป"

ก่อน (13 ม.ค. 2546)

หลัง (29 ธ.ค. 2547)

ประมวลภาพผลกระทบจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ (TSUNAMI)
 ถล่มใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ประมวลภาพผลกระทบจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ (TSUNAMI)

ถล่มใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ต่อ)

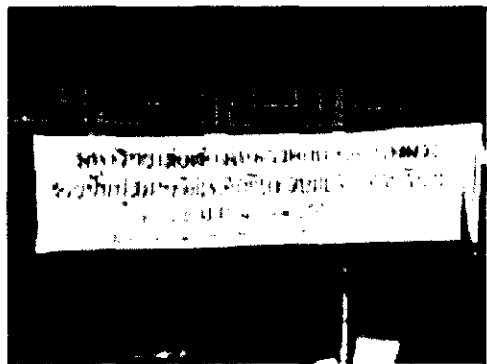
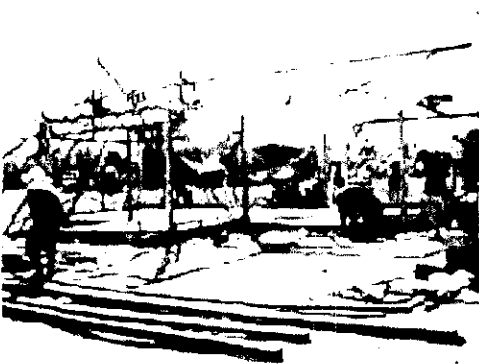
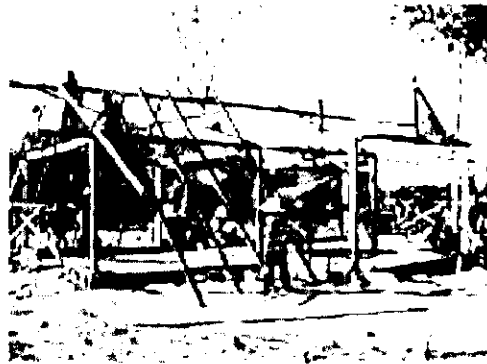
ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน

ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

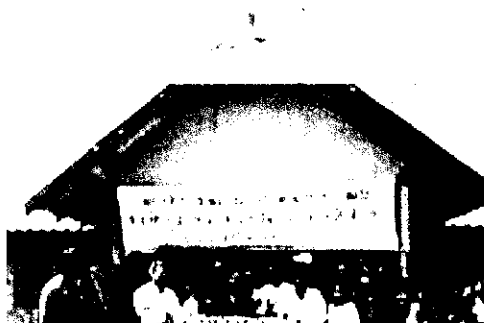

ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

ประมวลภาพการบูรณะฟื้นฟูจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวสุกัญญา เจริญศรี
วัน เดือน ปีเกิด	6 พฤษภาคม พ.ศ.2519
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78/281 ม. บัวทอง 4 ถ.บ้านกล้วย-ไทรน้อย ตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานบัญชี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท น้ำมันคาลเท็กซ์ (ไทย) จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการบัญชี กรุงเทพมหานครวิทยาลัย
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี กรุงเทพมหานครวิทยาลัย
พ.ศ. 2542	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร)
พ.ศ. 2549	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)